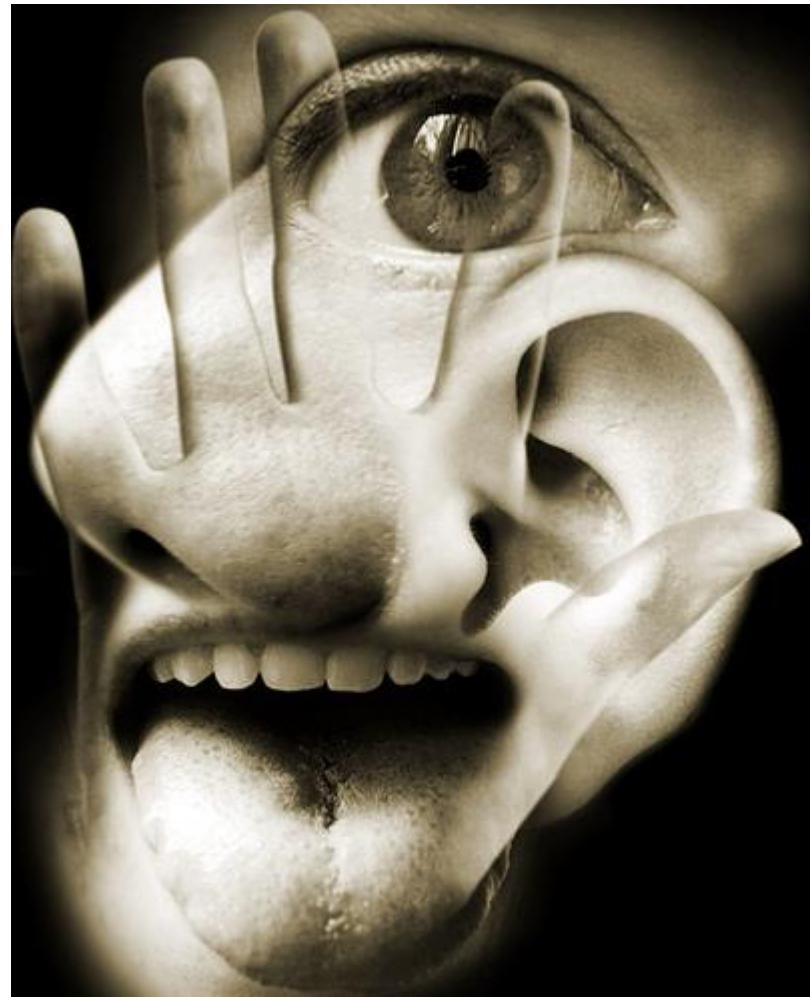

Obecná fyziologie smyslů

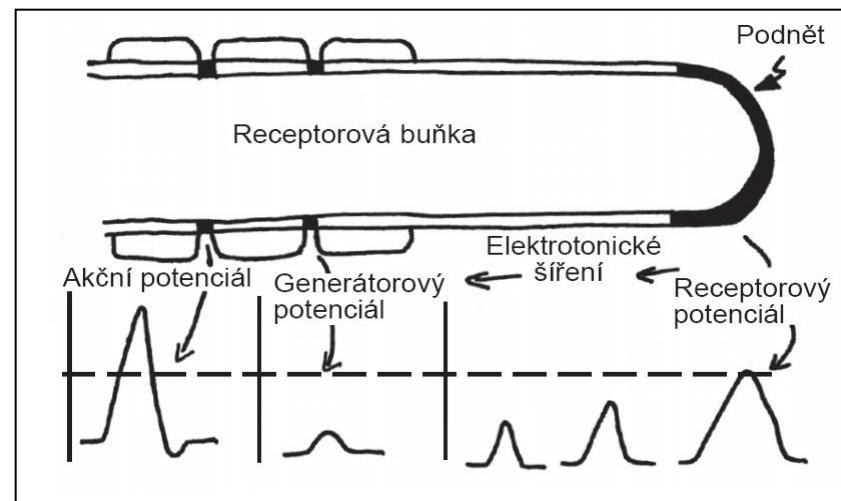
Receptorové buňky jsou brány,
kterými vstupují signály do NS

Exteroreceptory x interoreceptory

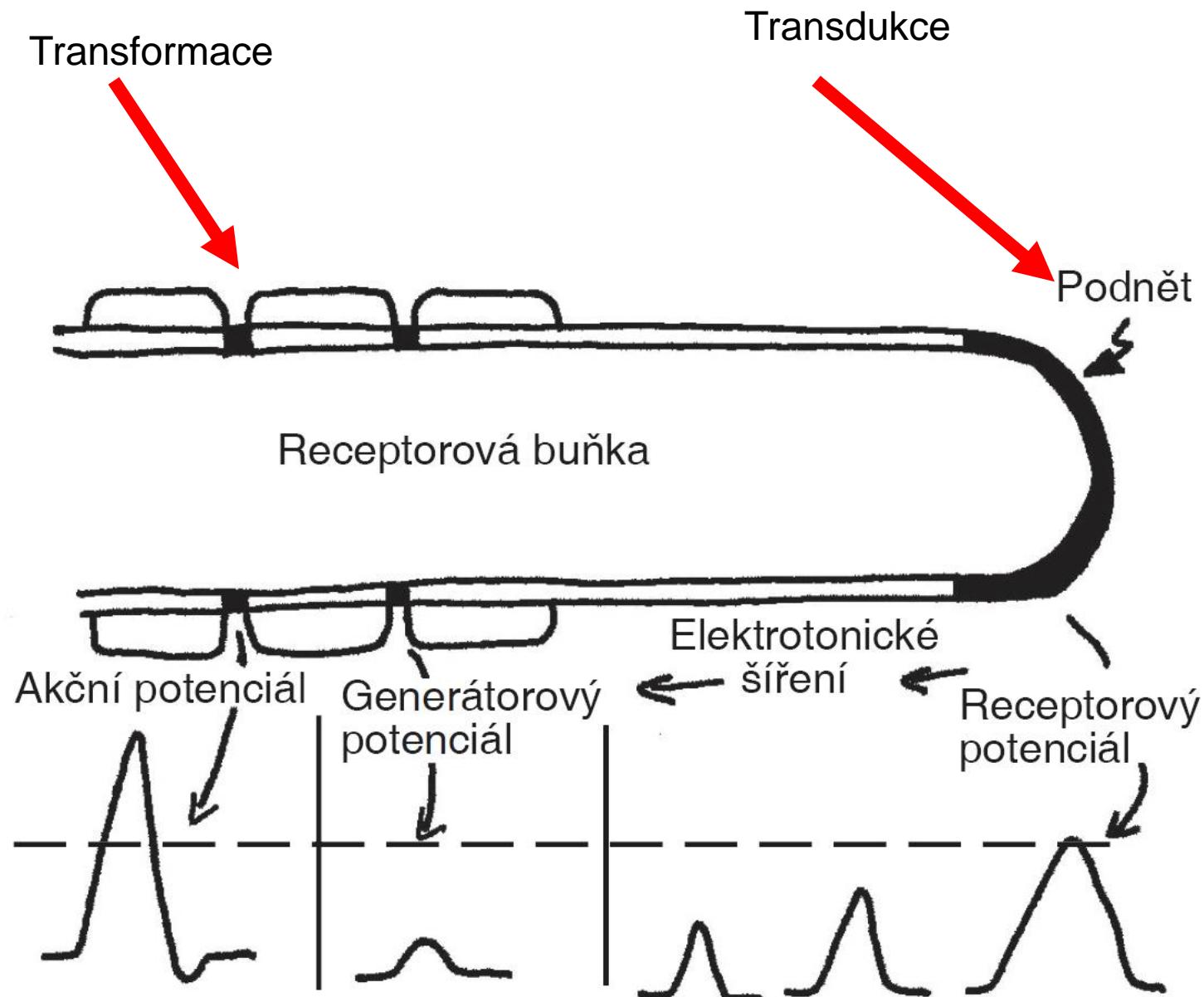

Kanály v molekulární fyziologii smyslů

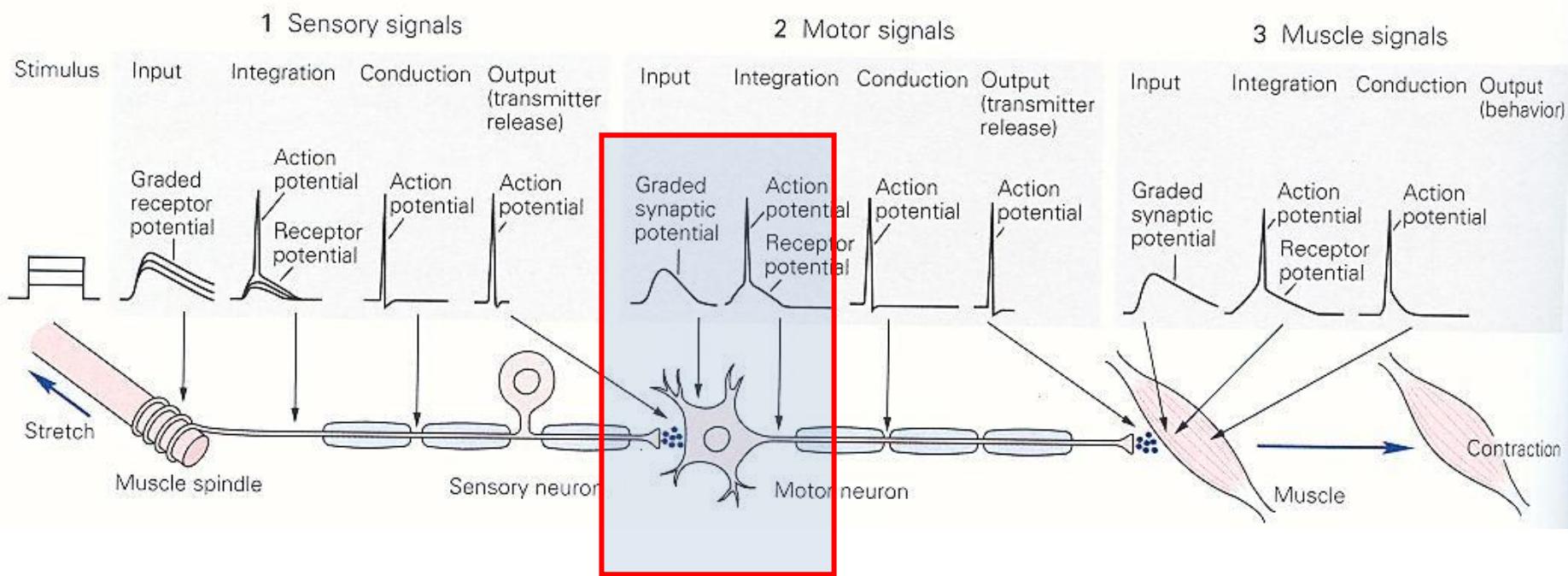
- Nervový systém vsadil na elektricky předávané informace.
- Kanály jsou odpovědné za regulaci membránového napětí a tedy klíčové pro vznik a přenášení nervových signálů.
- Nervový systém tedy „vidí“ jen to, co změní kanálovou propustnost.
- Pro vstup do NS podstatné to, co se děje mezi receptory a kanály

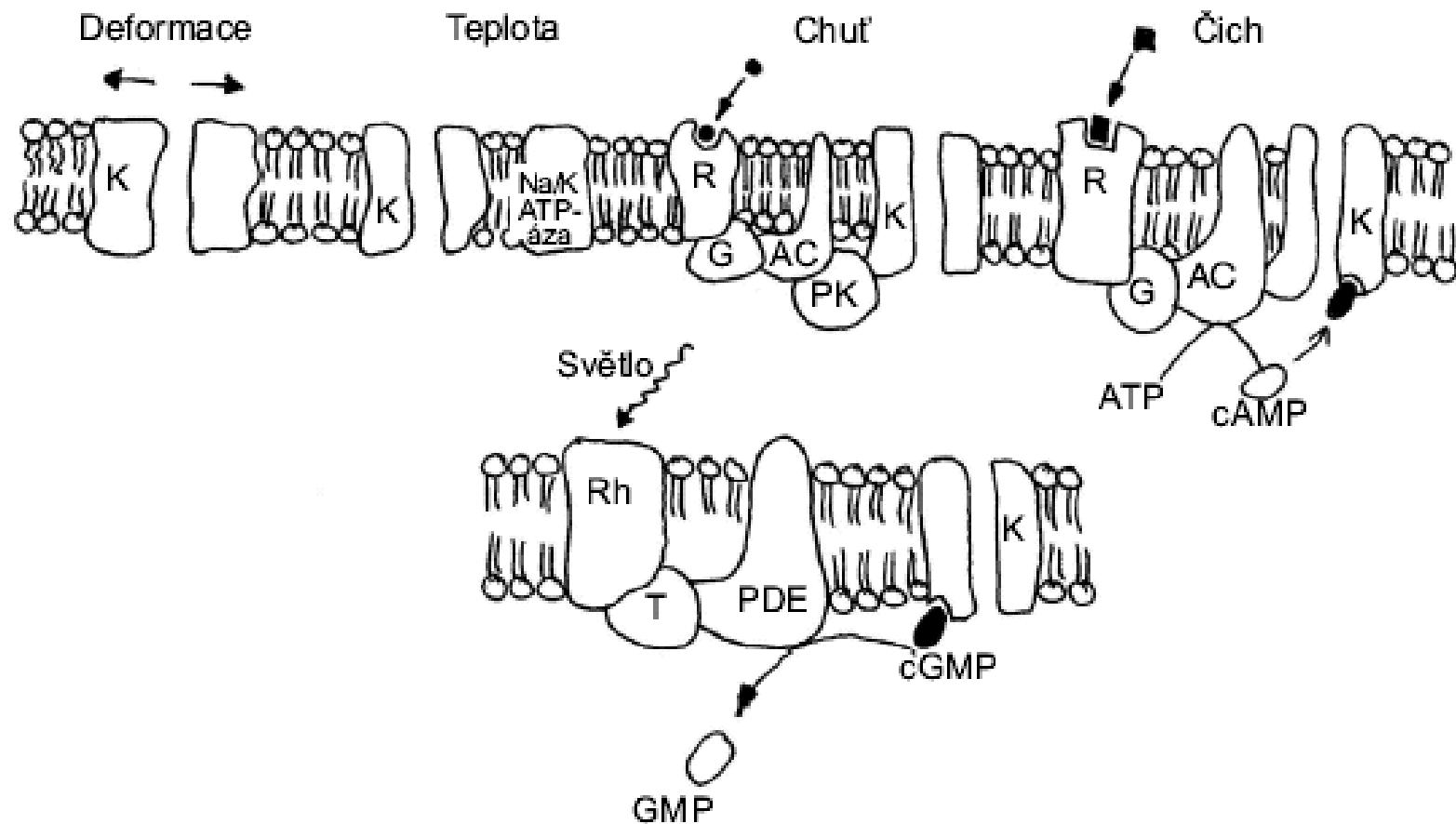
Receptorová buňka převádí energii podnětu na změnu iontové propustnosti.

Receptorová buňka převádí energii podnětu na změnu iontové propustnosti podobně jako se tvoří potenciál na postsynaptické membráně.

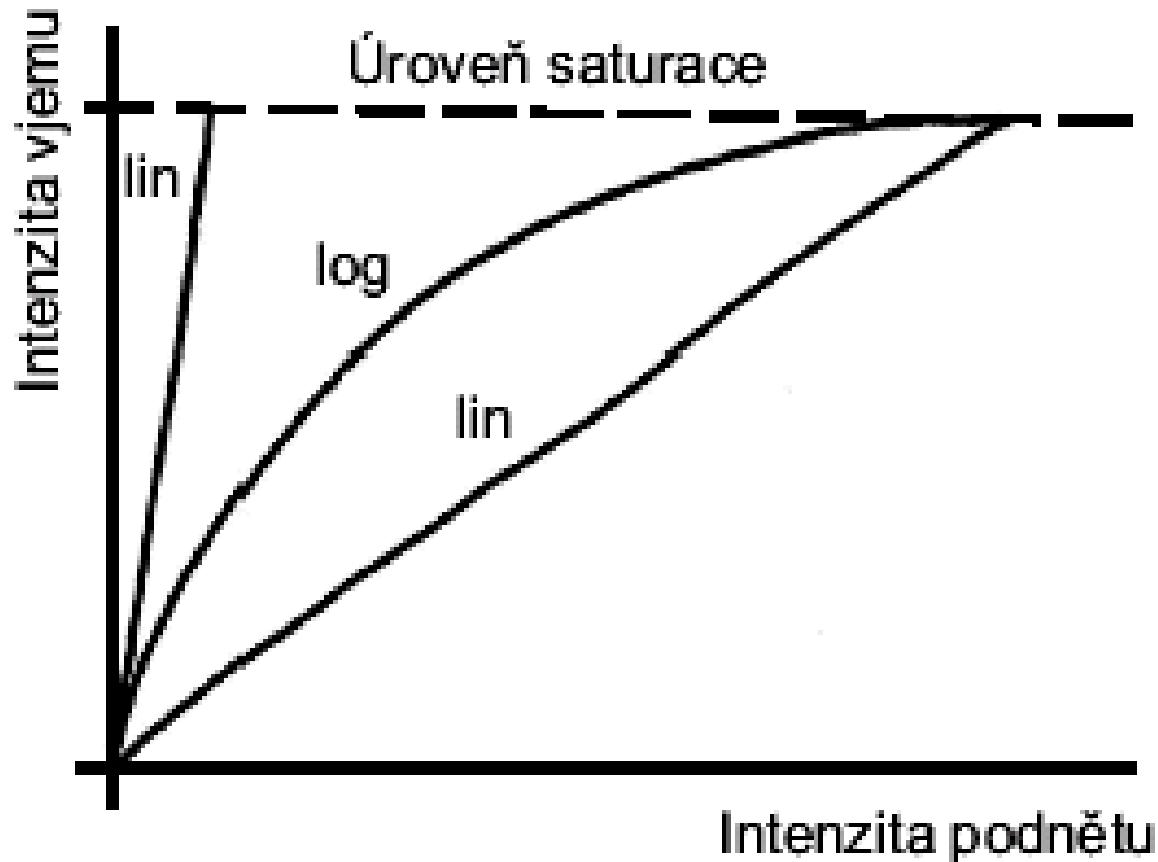

Vlastnosti membrány a cesta signálu ke kanálu jsou klíčem pro transdukci.

Intenzita podnětu a intenzita odpovědi.

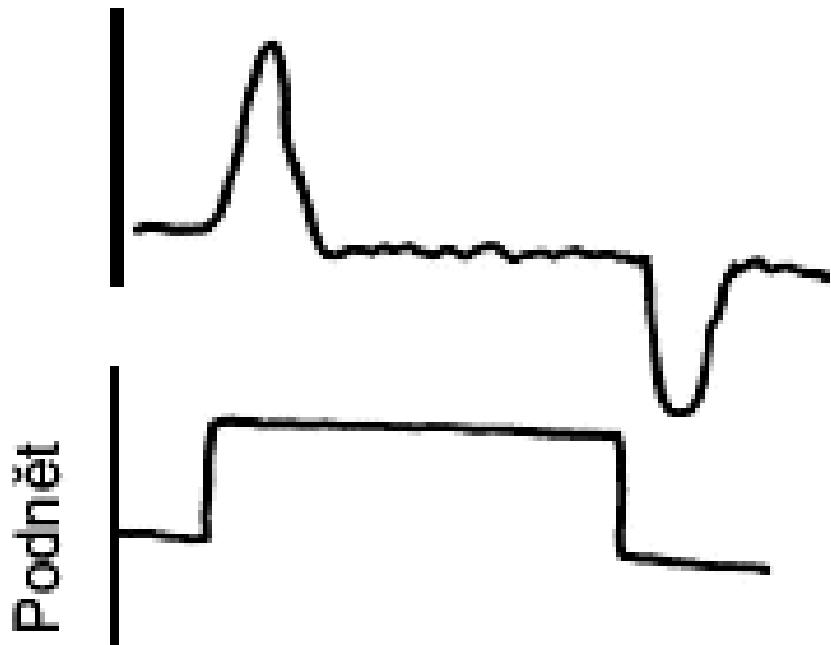
Logaritmická závislost je dobrý kompromis mezi potřebou citlivosti a rozsahem.

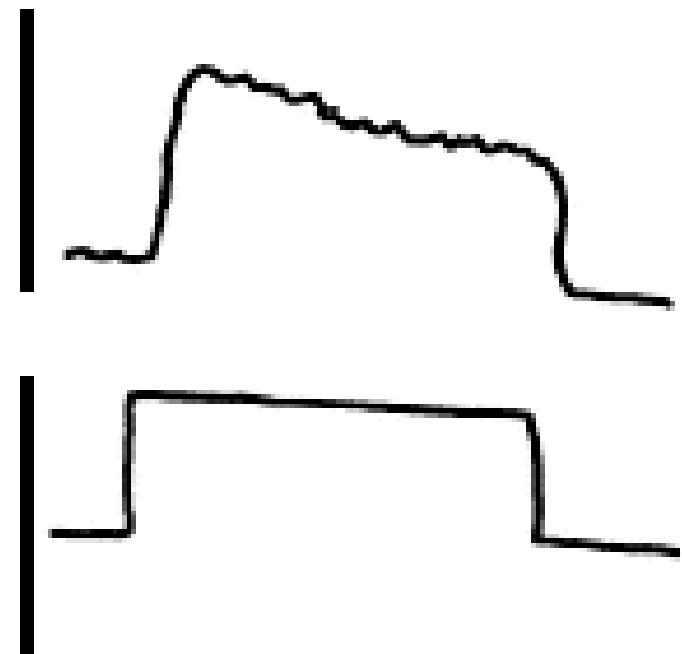
Trvání podnětu a trvání odpovědi.

Většina extero receptorů se v různé míře adaptuje.

Diferenční receptor

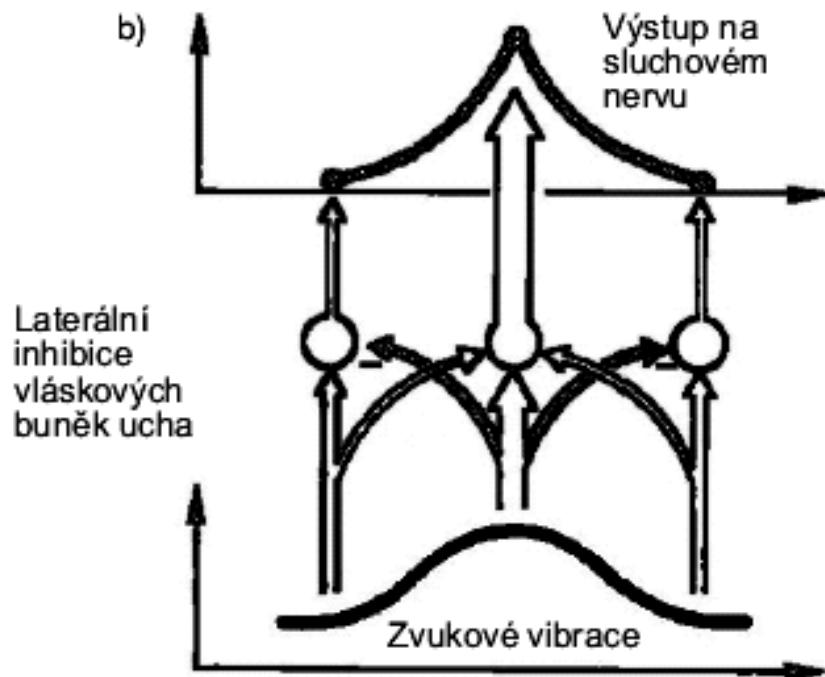
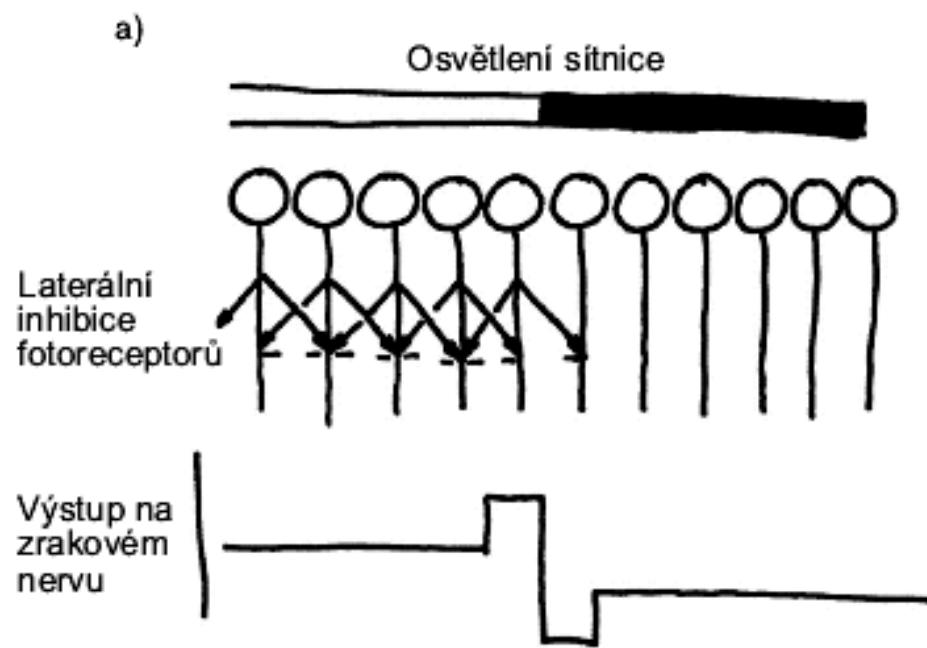

Proporcionální receptor

Podnět

Laterální inhibice: vyšší rozlišovací schopnost zesílení kontrastů

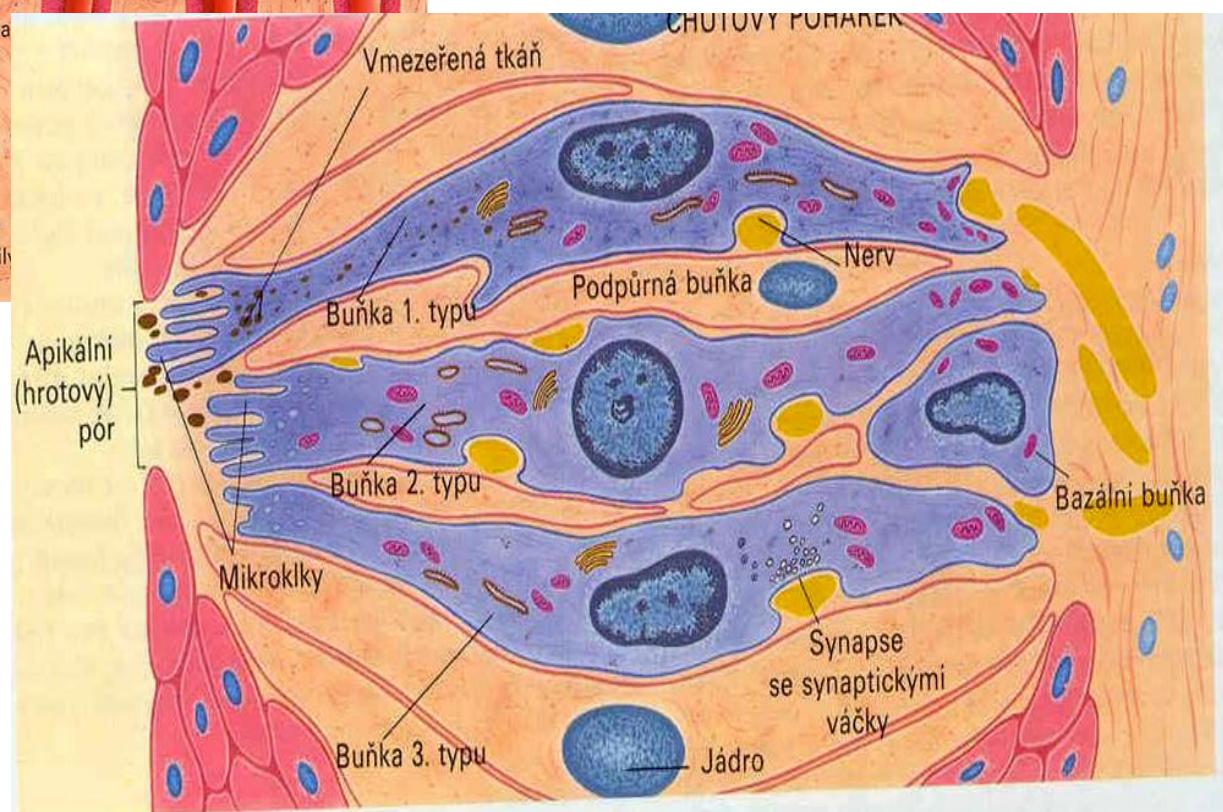
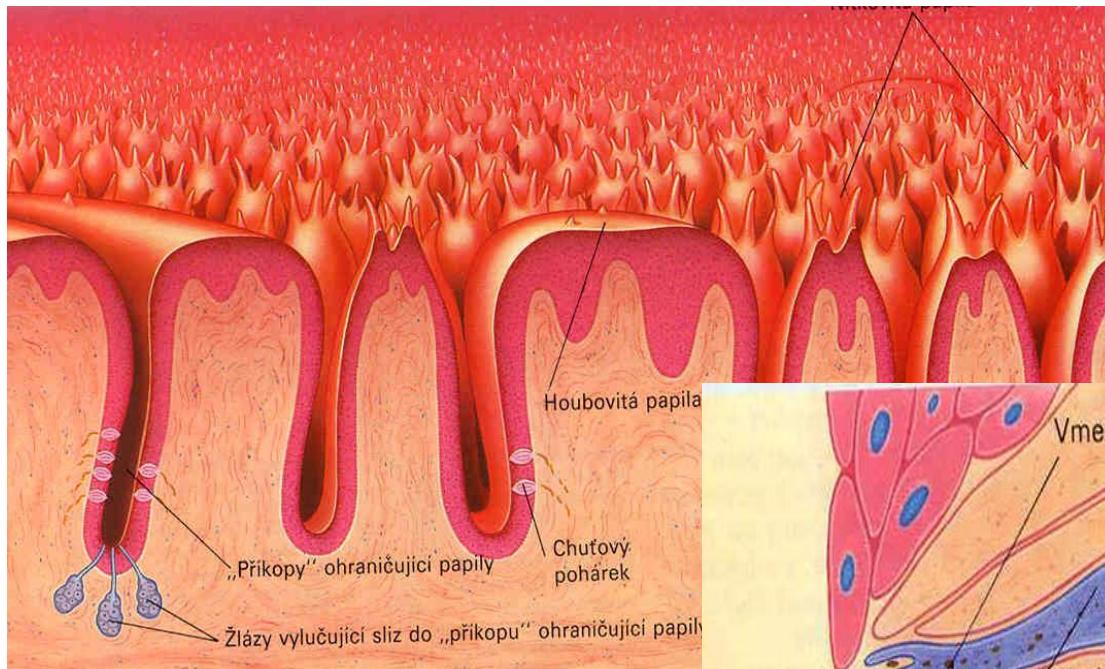

Smyslové dráhy

- Paralelní dráhy (co vidím se zpracovává odděleně od *kde*)
- Specializace analyzátorů smyslové dráhy (od jednoduchých rysů po komplexní)
- Úloha mozku integrovat do celku a interpretovat (zkušenost)

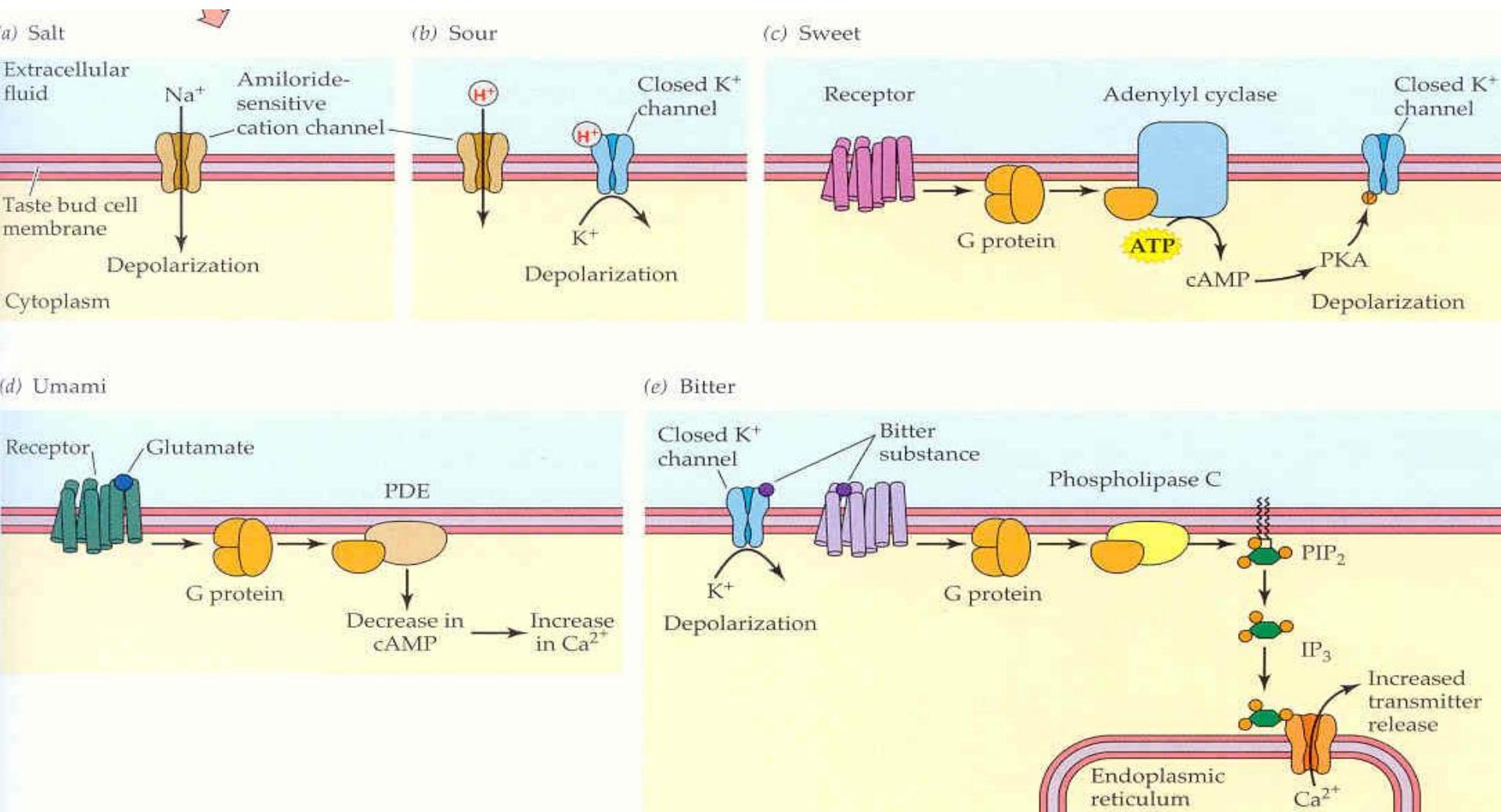

Chut'

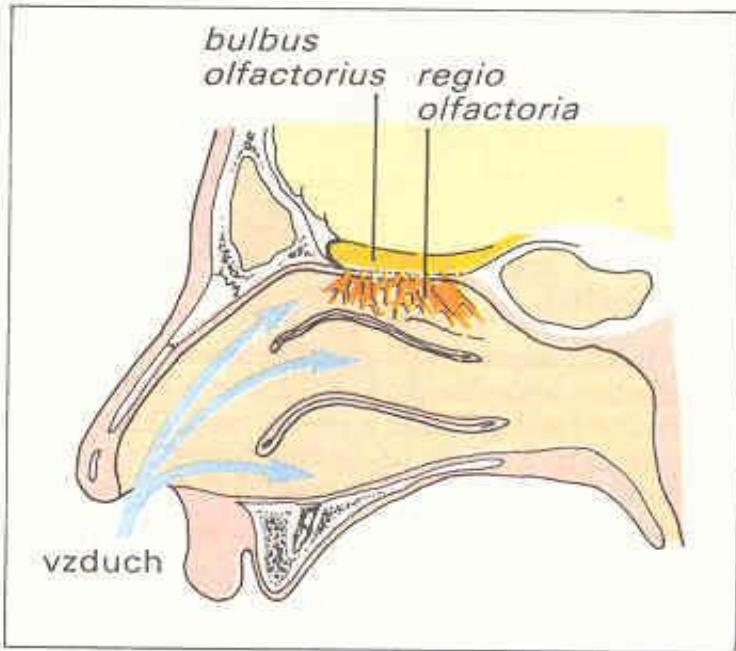

Stavba papil a receptorových buněk.

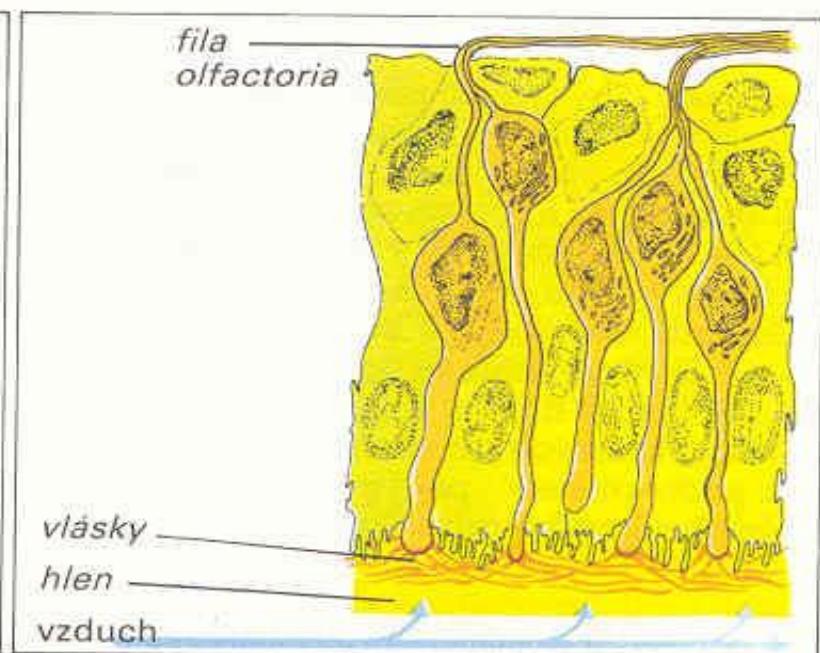
Různě složité transdukční cesty 5 základních chutí.

Čich

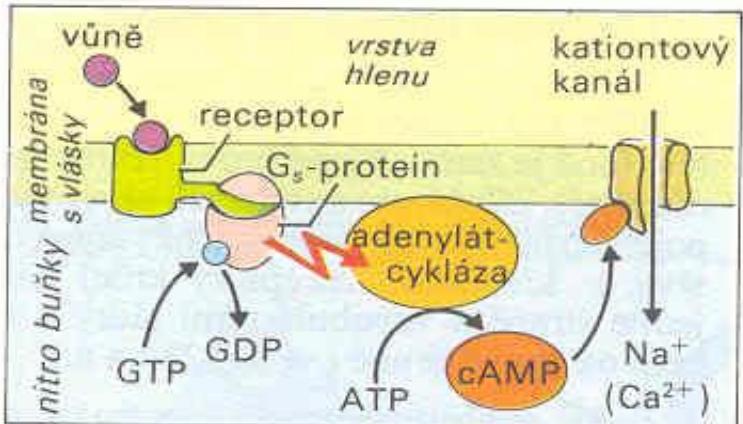

A. Nosní dutina a čichový orgán

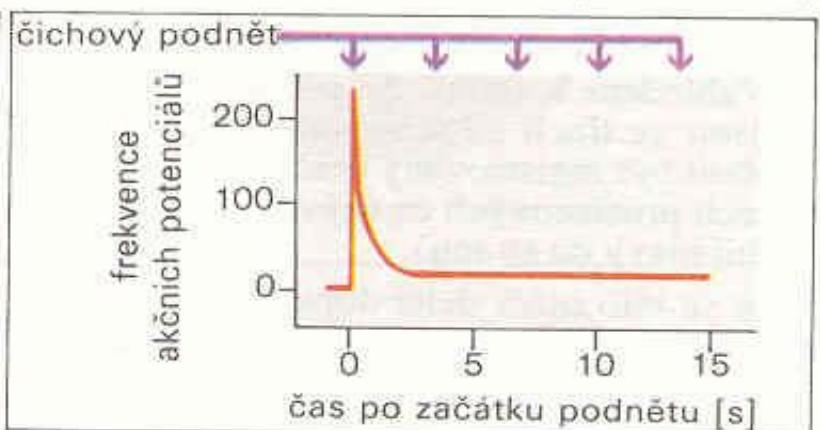

B. Čichový epitel

(podle Andrese)

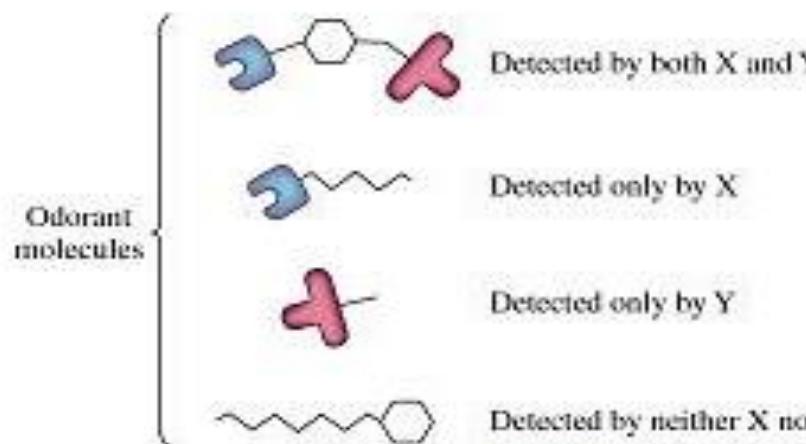
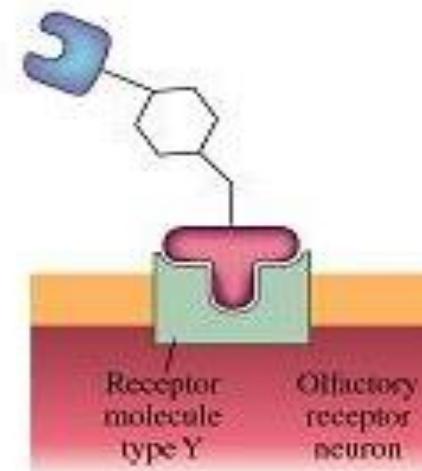
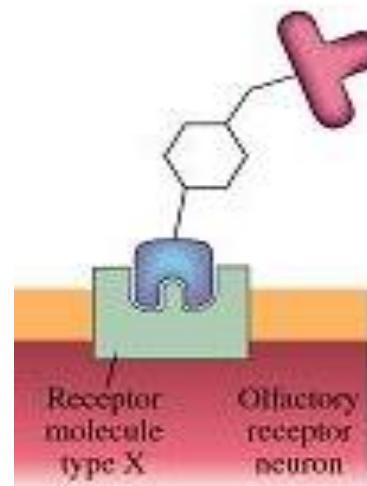
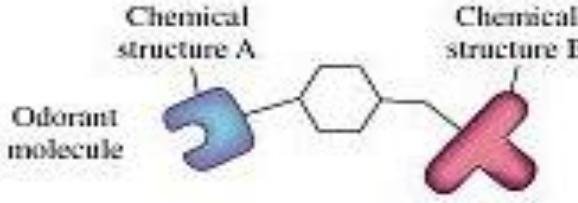

C. Transdukce čichového podnětu

D. Adaptace čichu

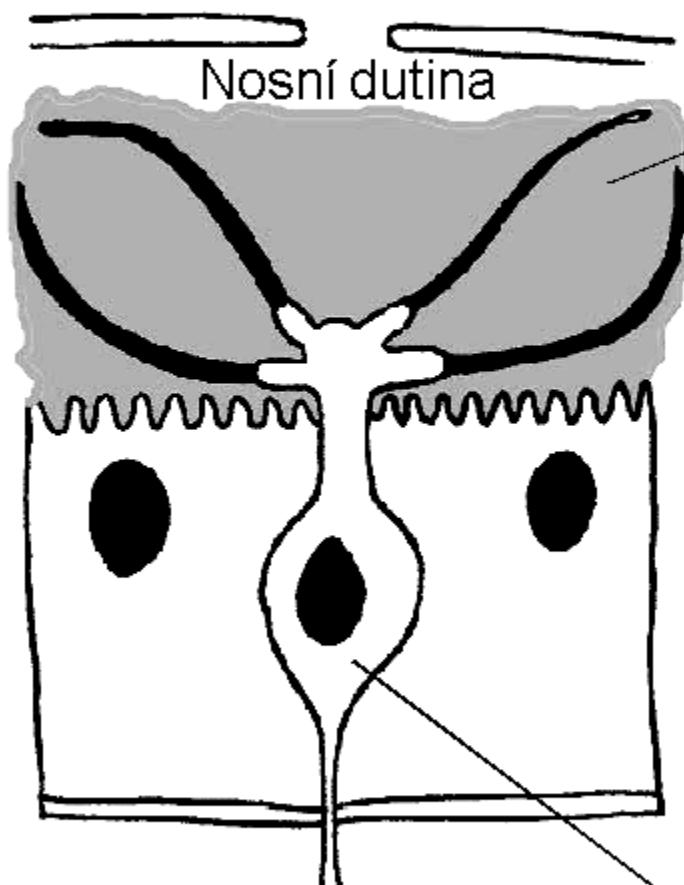
Specifita srovnatelná s imunitní Cis/trans rozlišení

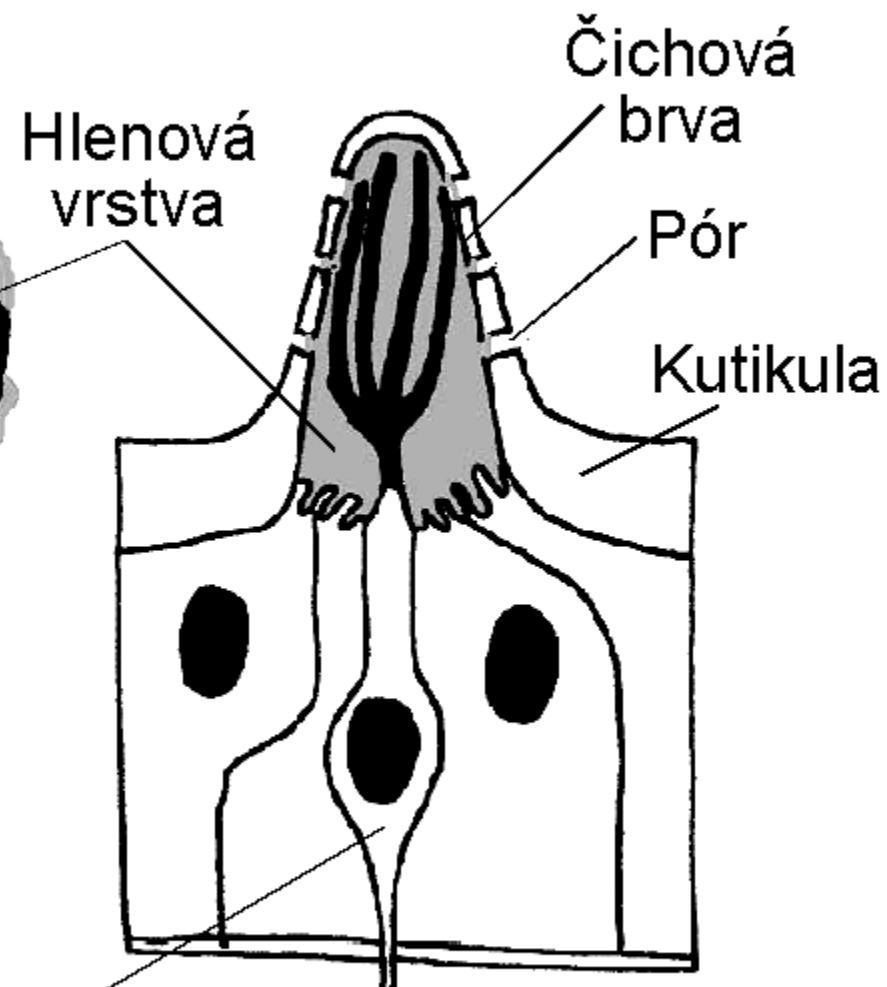
Specializace receptorů
Kombinace cca 350 receptorů člověka
3.000-100.000 vůní (?)

Ale: 21 MARCH 2014 VOL 343 SCIENCE
 10^{12} - až trilion vůní !

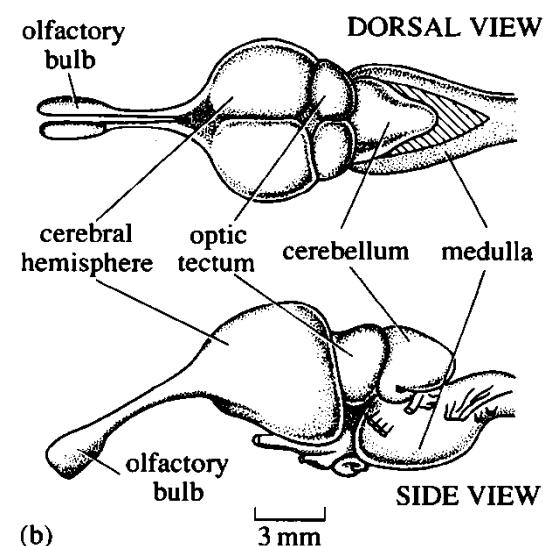
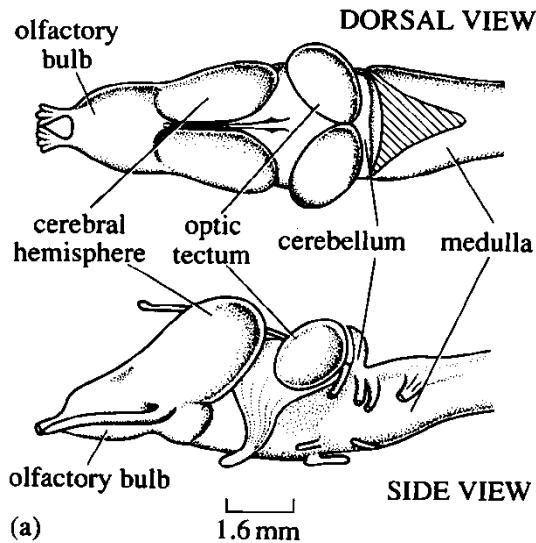
a) Savci

b) Hmyz

Receptorová
buňka

Čichový lalok koncového mozku je u člověka pod čelním lalokem, ale u žáby nebo aligátora tvoří základ telencefala

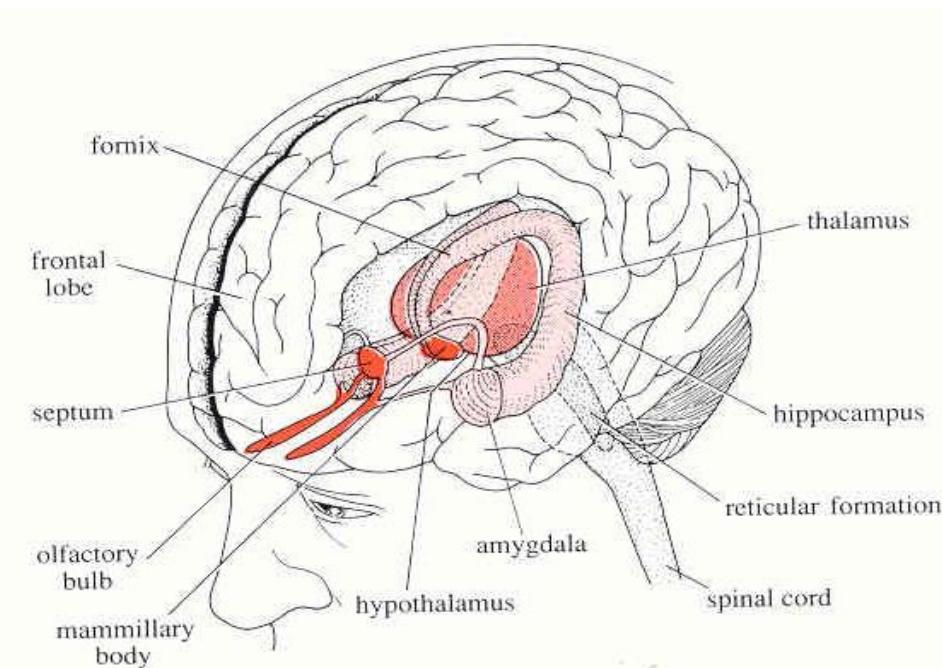
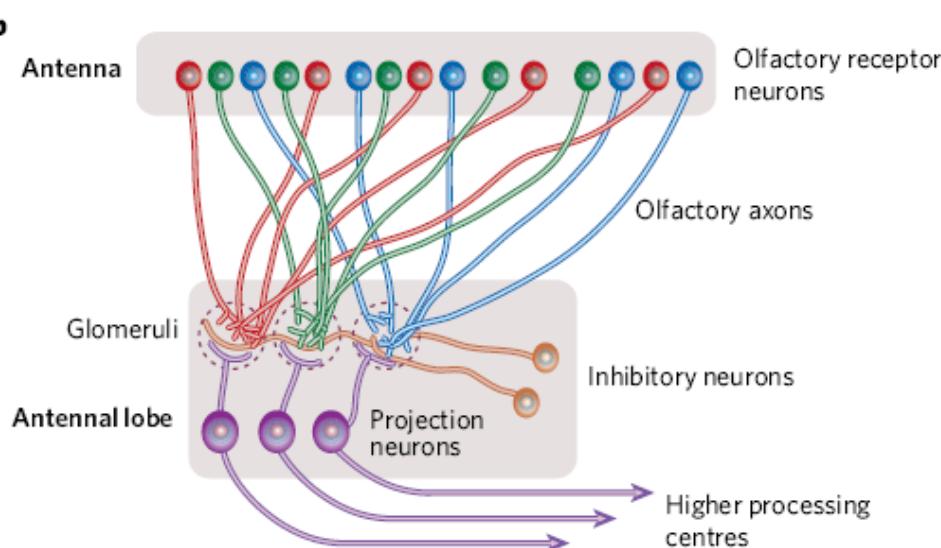

Figure 10.1 The limbic system (the main limbic system structures are shown in red).

V čichovém laloku jsou shluky neuronů – glomeruly reagující vždy na jednu vůni. Mapa vůně – vzorec aktivovaných glomerulů

Konvergencia neprostorového parametru na prostorový
Laterální inhibice tedy pomáhá rozlišit i různé vůně!

Drosophila

savec

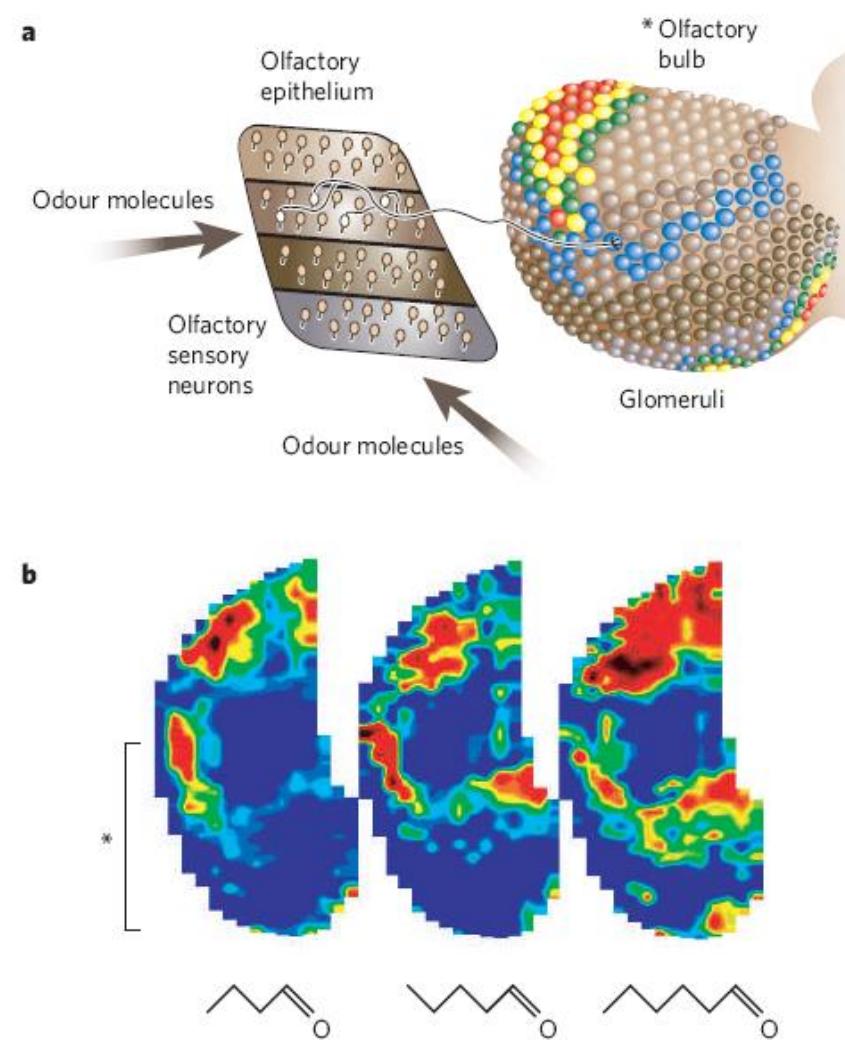

Figure 1 | Odour images in the olfactory glomerular layer. **a**, Diagram showing the relationship between the olfactory receptor cell sheet in the nose and the glomeruli of the olfactory bulb⁵³. **b**, fMRI images of the different but overlapping activity patterns seen in the glomerular layer of the olfactory bulb of a mouse exposed to members of the straight-chain aldehyde series, varying from four to six carbon atoms. The lower part of the image in the left panel corresponds to the image on the medial side of the olfactory glomerular layer as shown in **a** (see asterisk). (Image in **a** adapted, with permission, from ref. 53; image in **b** adapted, with permission, from ref. 10.)

Mechanorecepce

Bolest, dotek,
Propriorecepce,
Zvuk, gravitace,
Pohyb,
Vlhkost ?
Magnetické pole?

Jednotné molekulární schéma

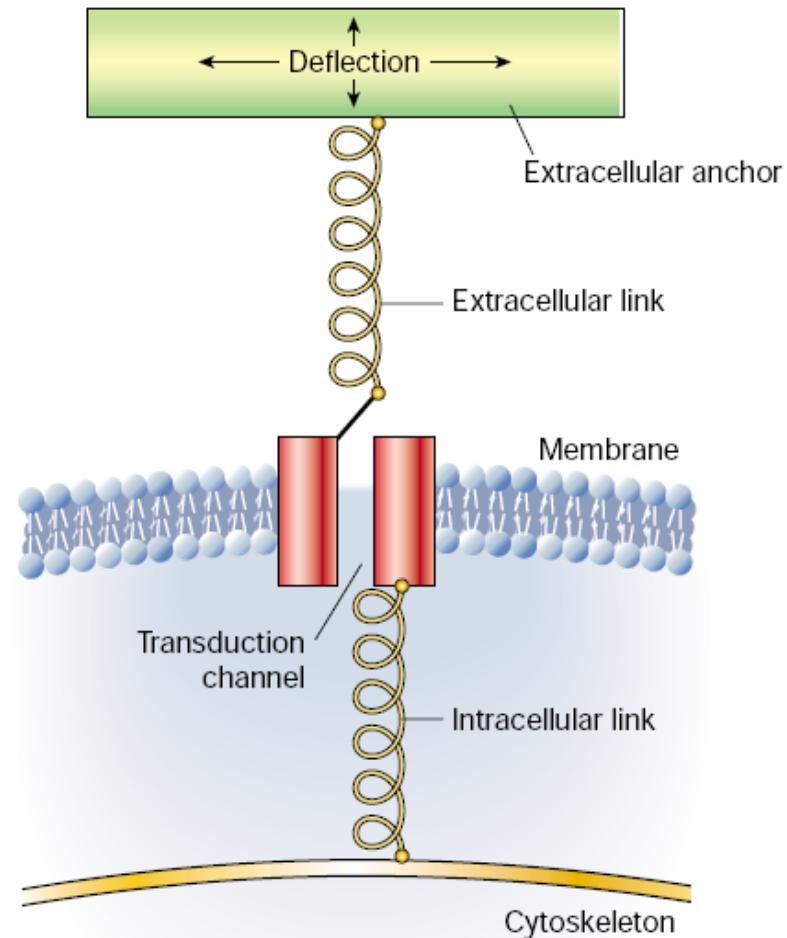
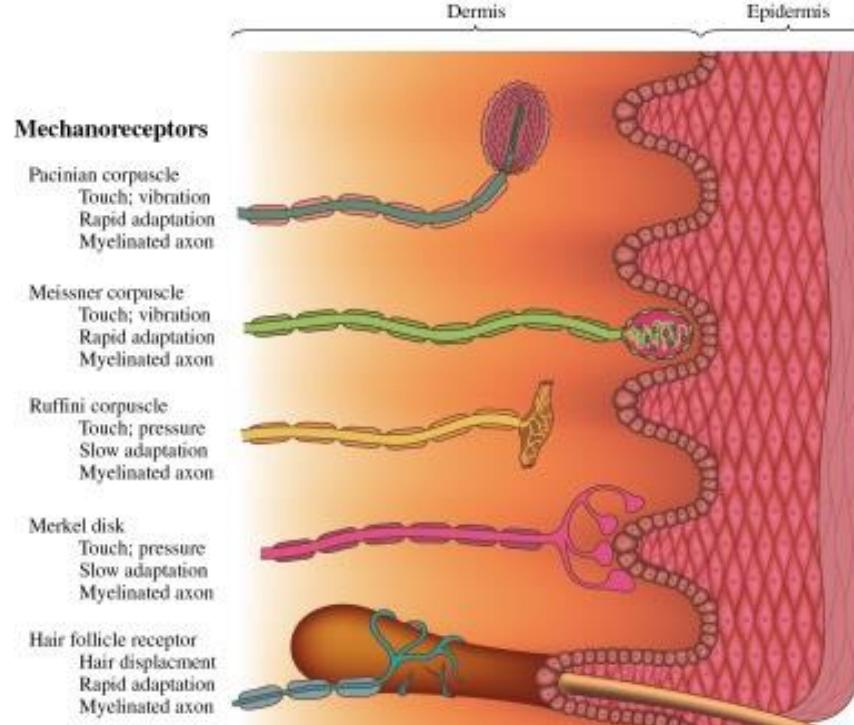
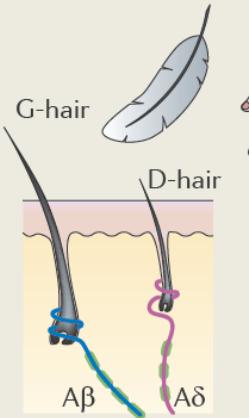
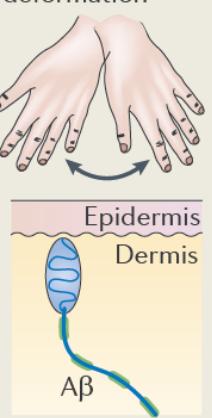
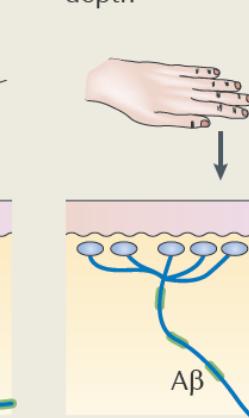
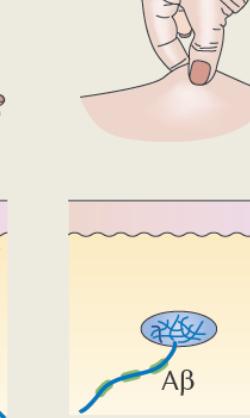
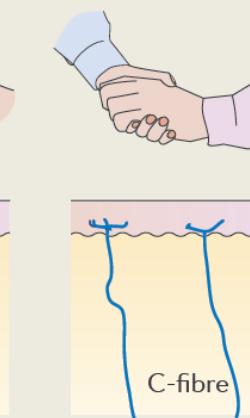
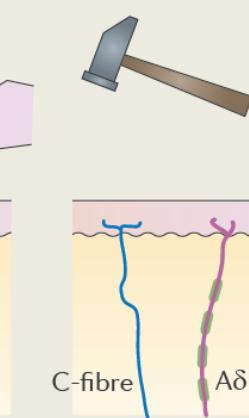

Figure 1 General features of mechanosensory transduction. A transduction channel is anchored by intracellular and extracellular anchors to the cytoskeleton and to an extracellular structure to which forces are applied. The transduction channel responds to tension in the system, which is increased by net displacements between intracellular and extracellular structures.

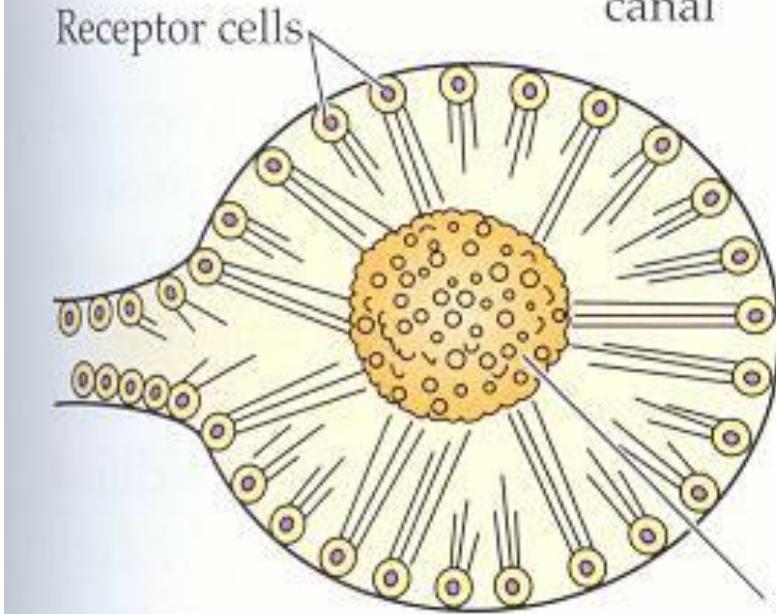
Kožní citlivost - hmat

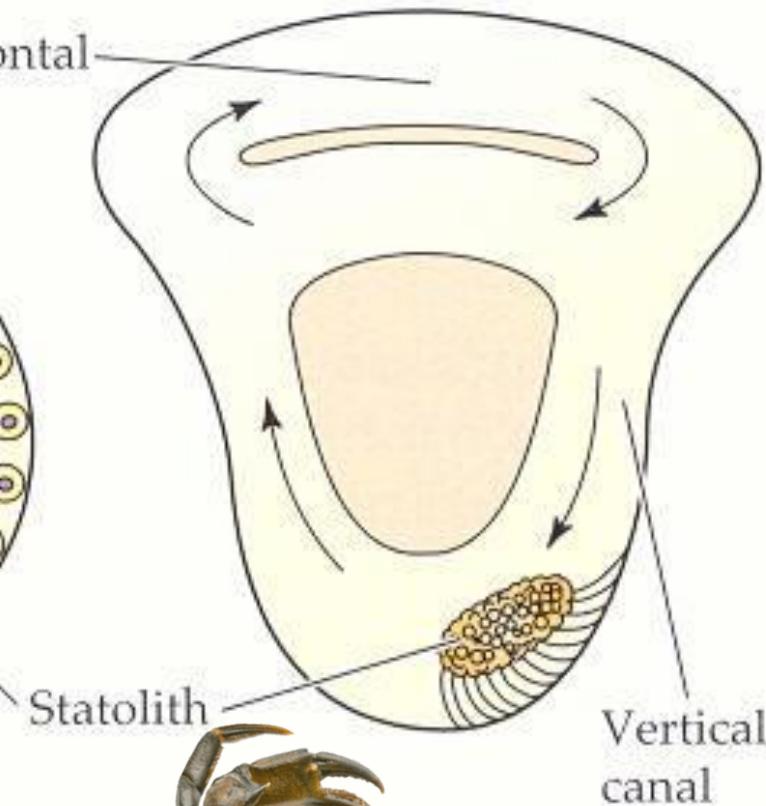
Receptor subtype	Hair follicles	Meissner corpuscle	Pacinian corpuscle	Merkel cell-neurite complex	Ruffini corpuscle	C-fibre LTM	Mechano-nociceptor Polymodal nociceptor
Skin stimulus	Light brush	Dynamic deformation	Vibration	Indentation depth	Stretch	Touch	Injurious forces
							
Afferent response	RA, LT	RA, LT	RA, LT	SA, LT	SA, LT	SA, LT	SA, HT

Smysl pro rovnováhu – Statocysta nebo kanálek

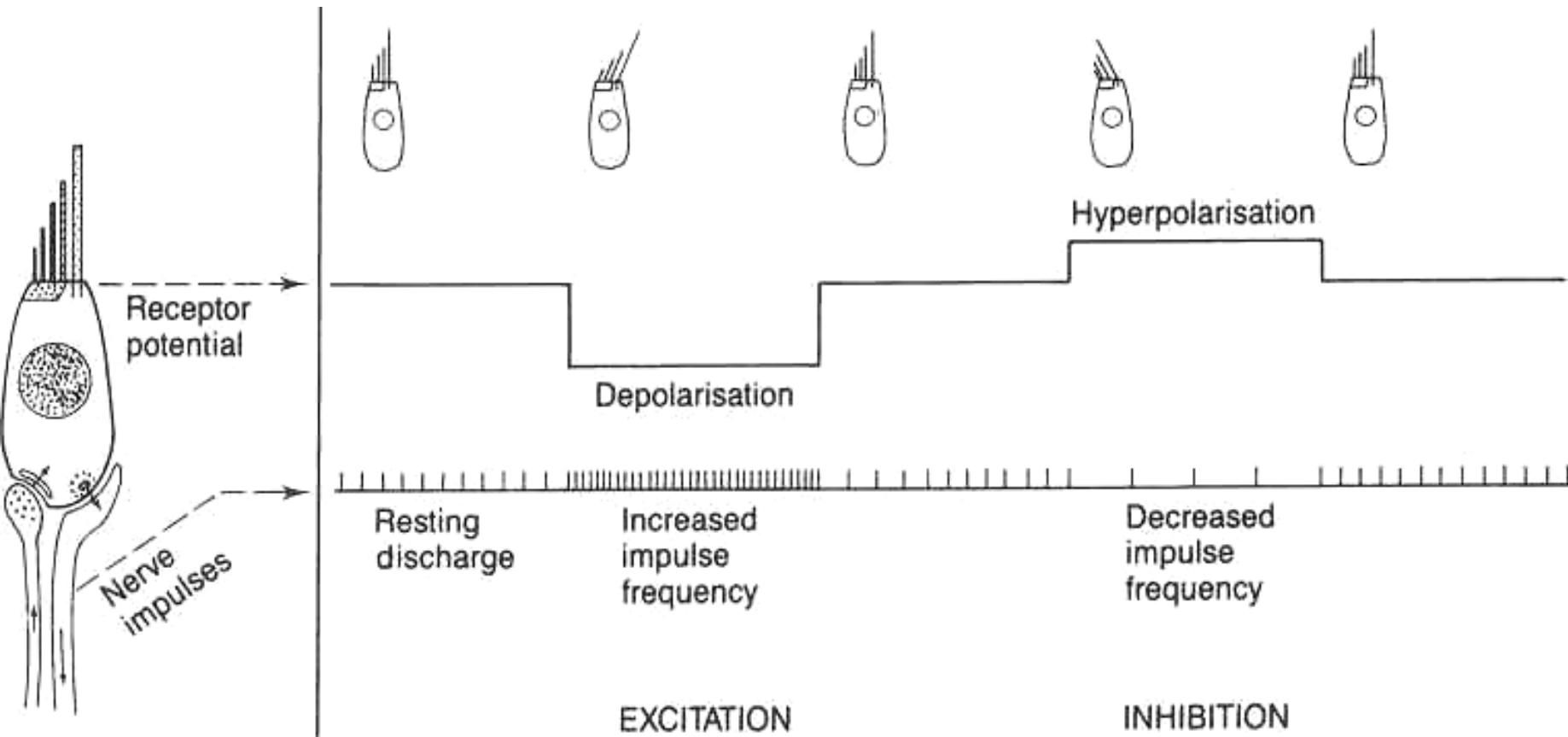
(a) Statocyst of a scallop (*Pecten*)

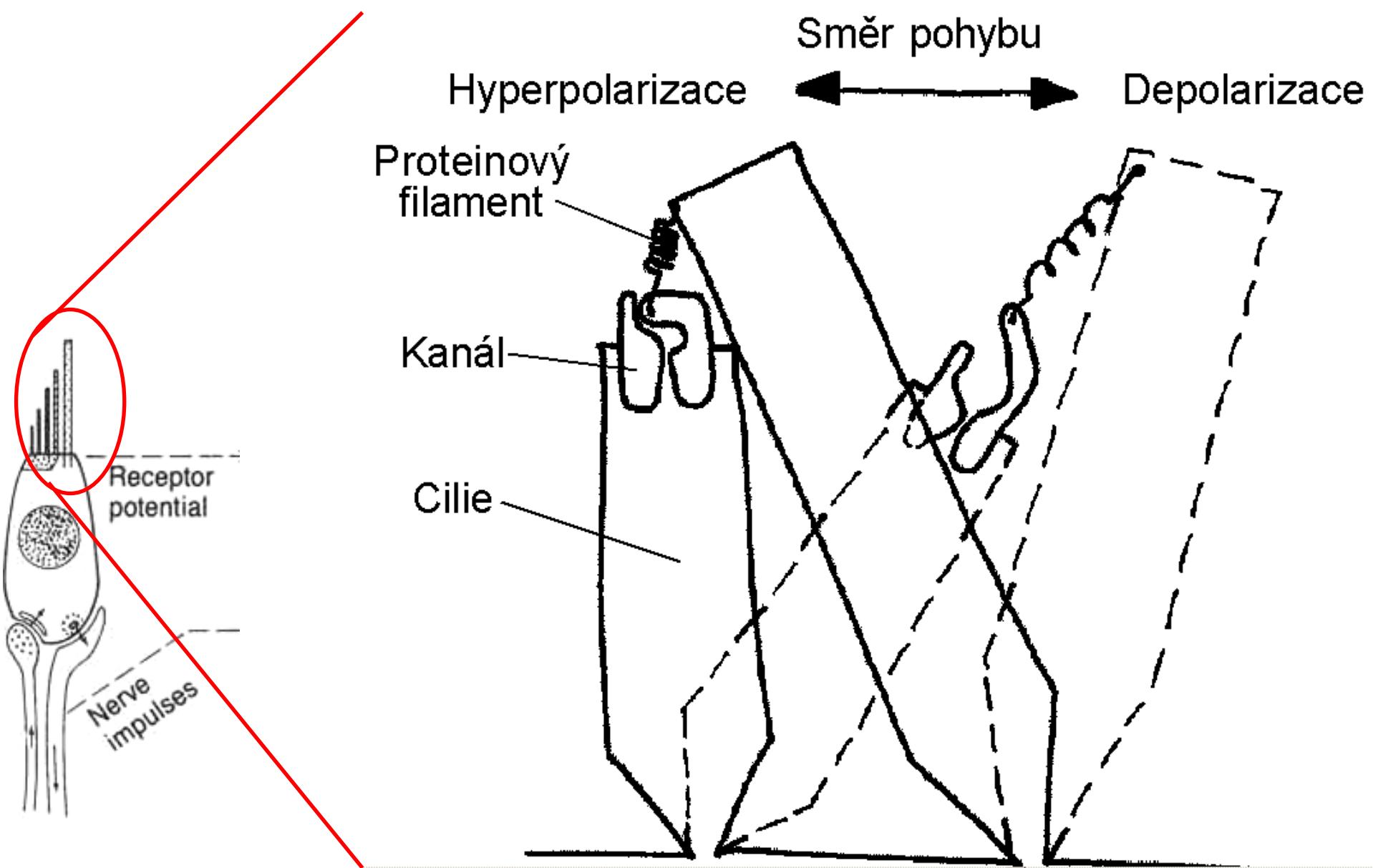
(b) Statocyst of a crab

Vlásková buňka obratlovců – specialistka na jemný pohyb

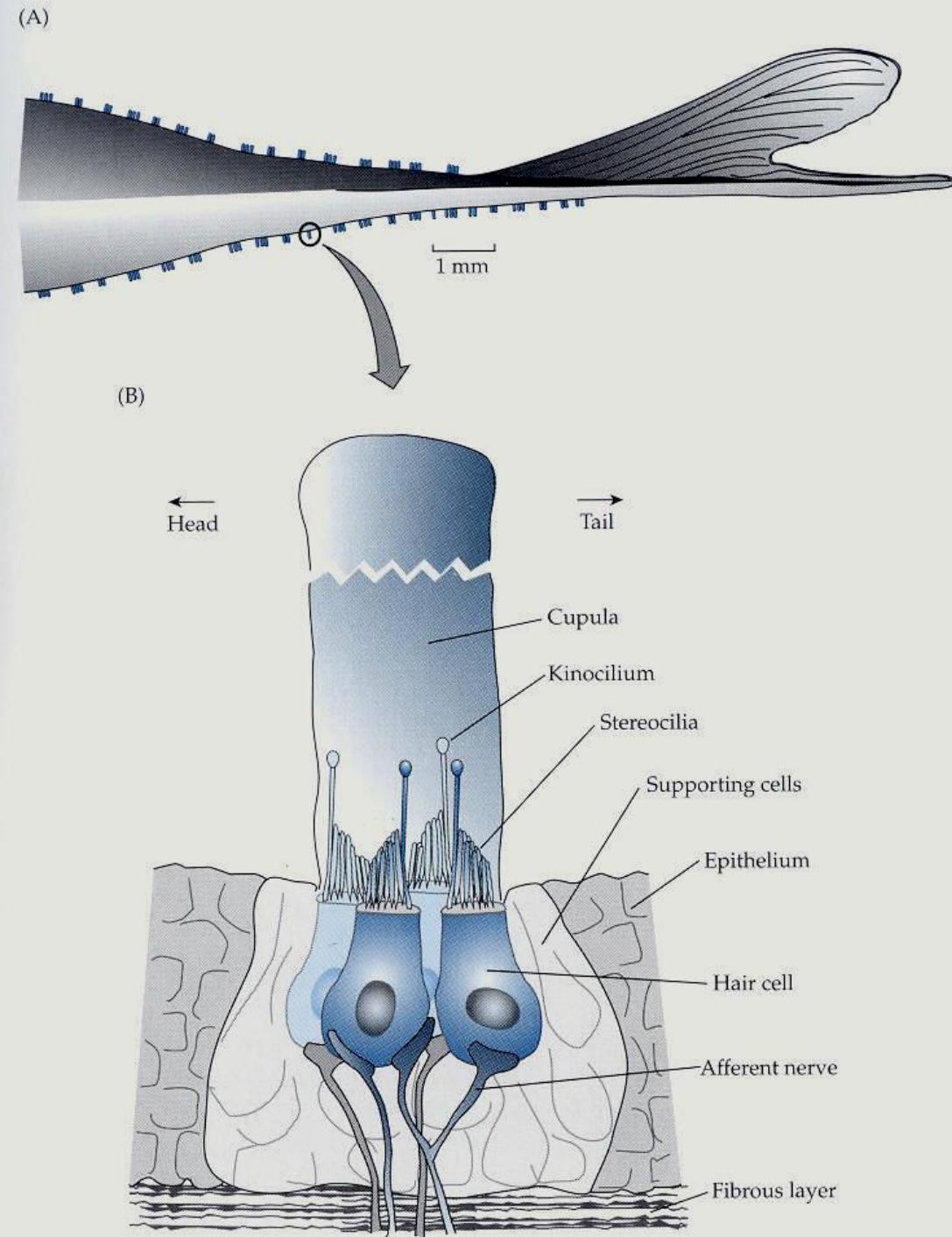

Vlásková buňka – specialistka na jemný pohyb

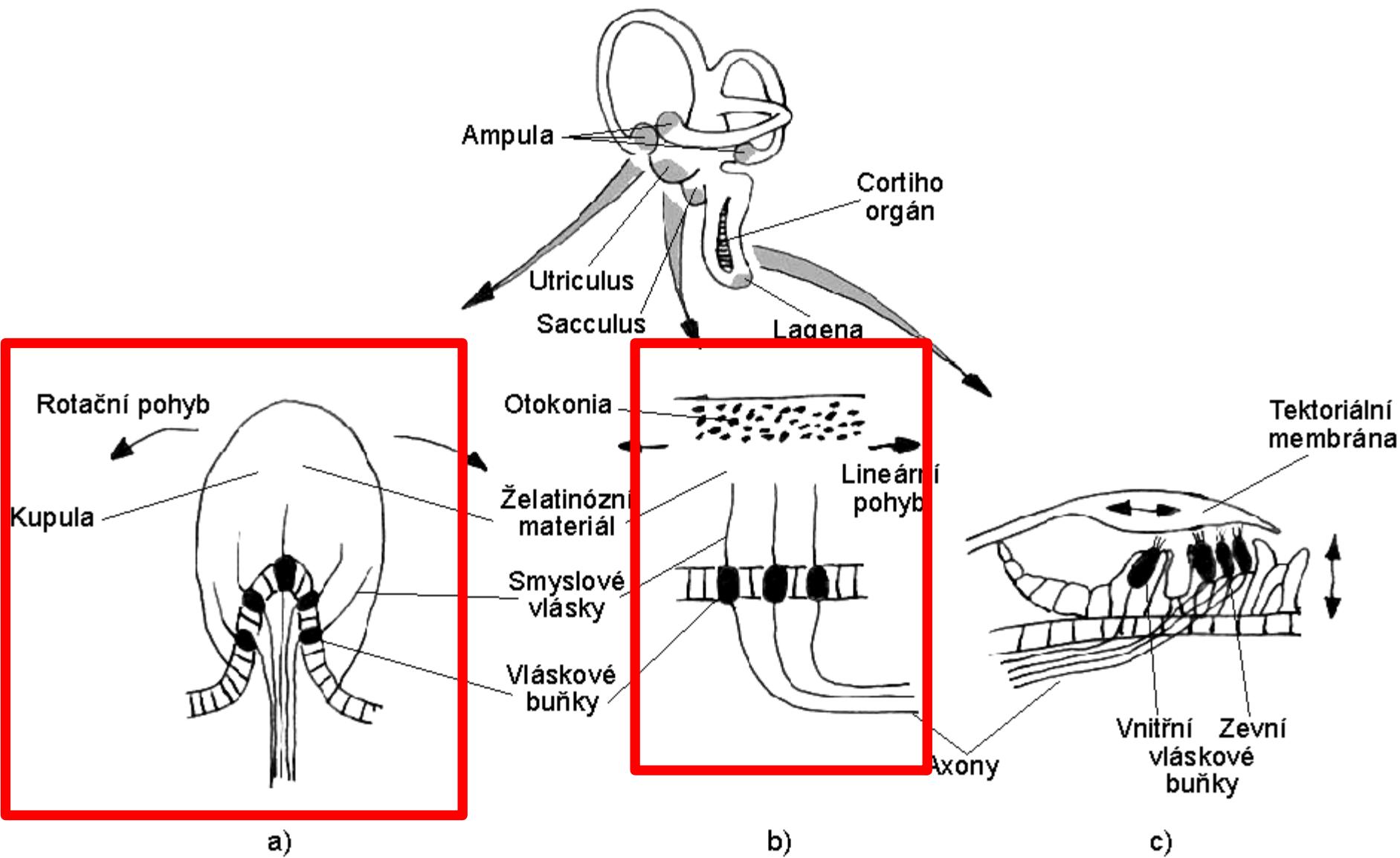

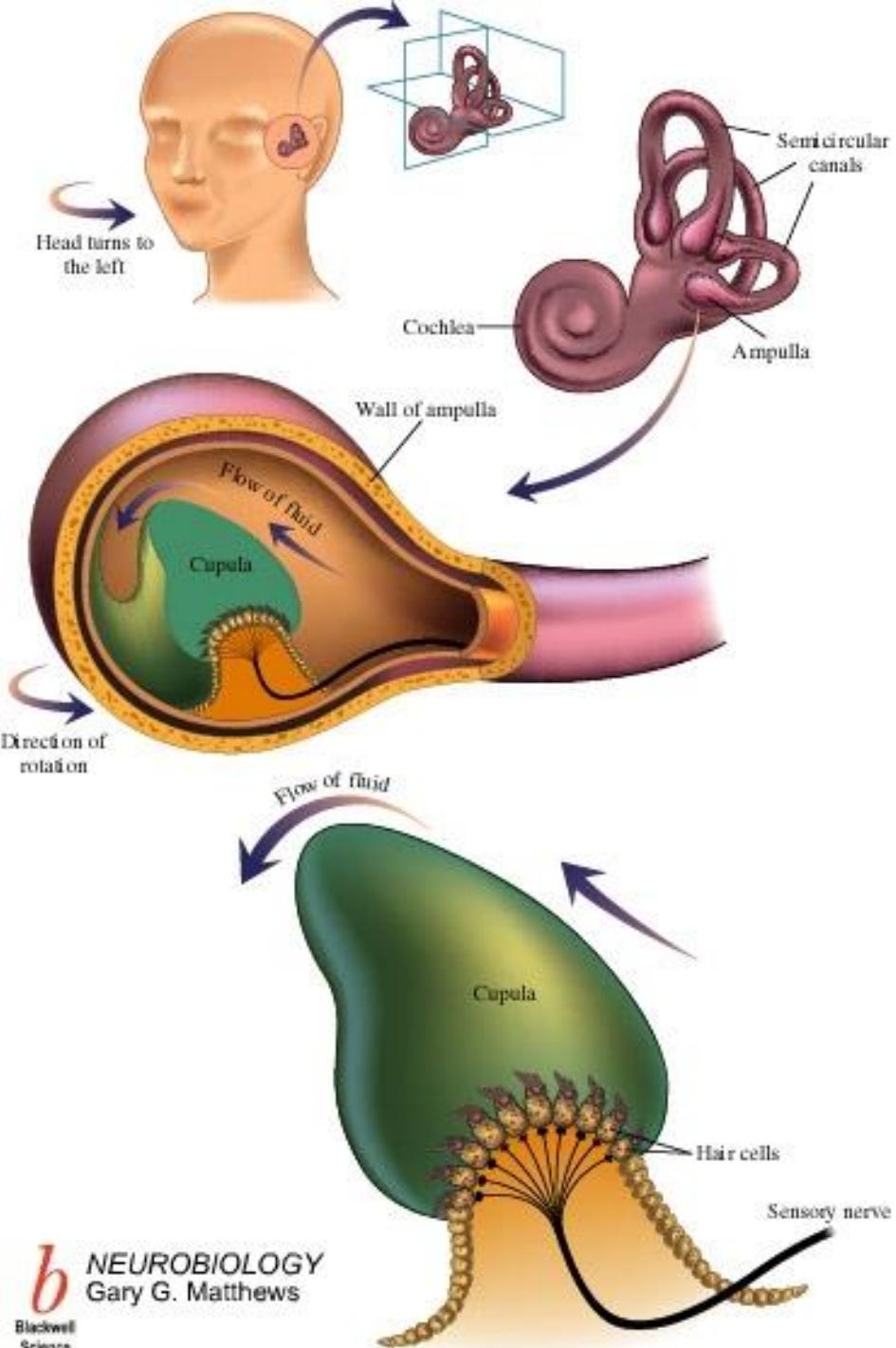
Proudový smysl - Kanálek přepažený kupulou s receptory

Ryba animace

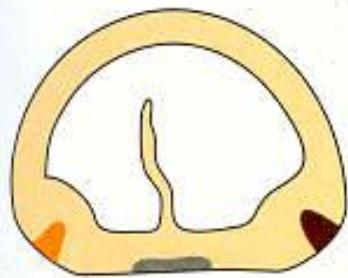
Vestibulární aparát a sluchový orgán

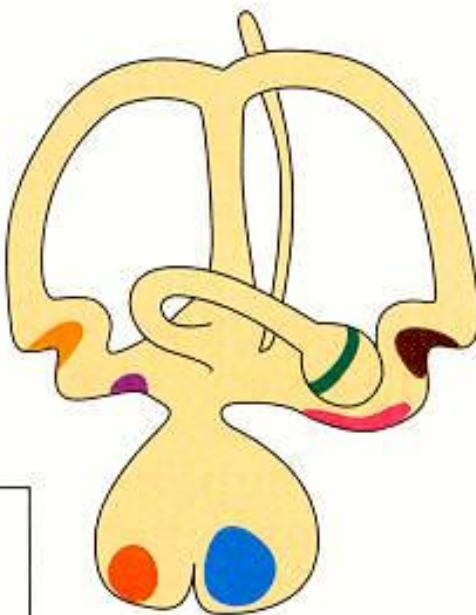

Evoluce smyslových polí tvořených vláskovými buňkami.

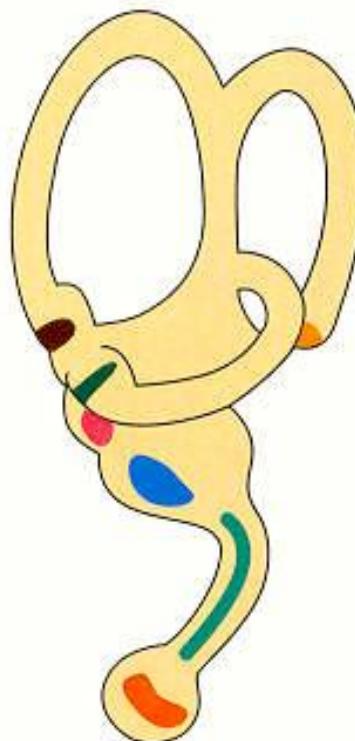
Fish (Myxine)

Frog

Bird

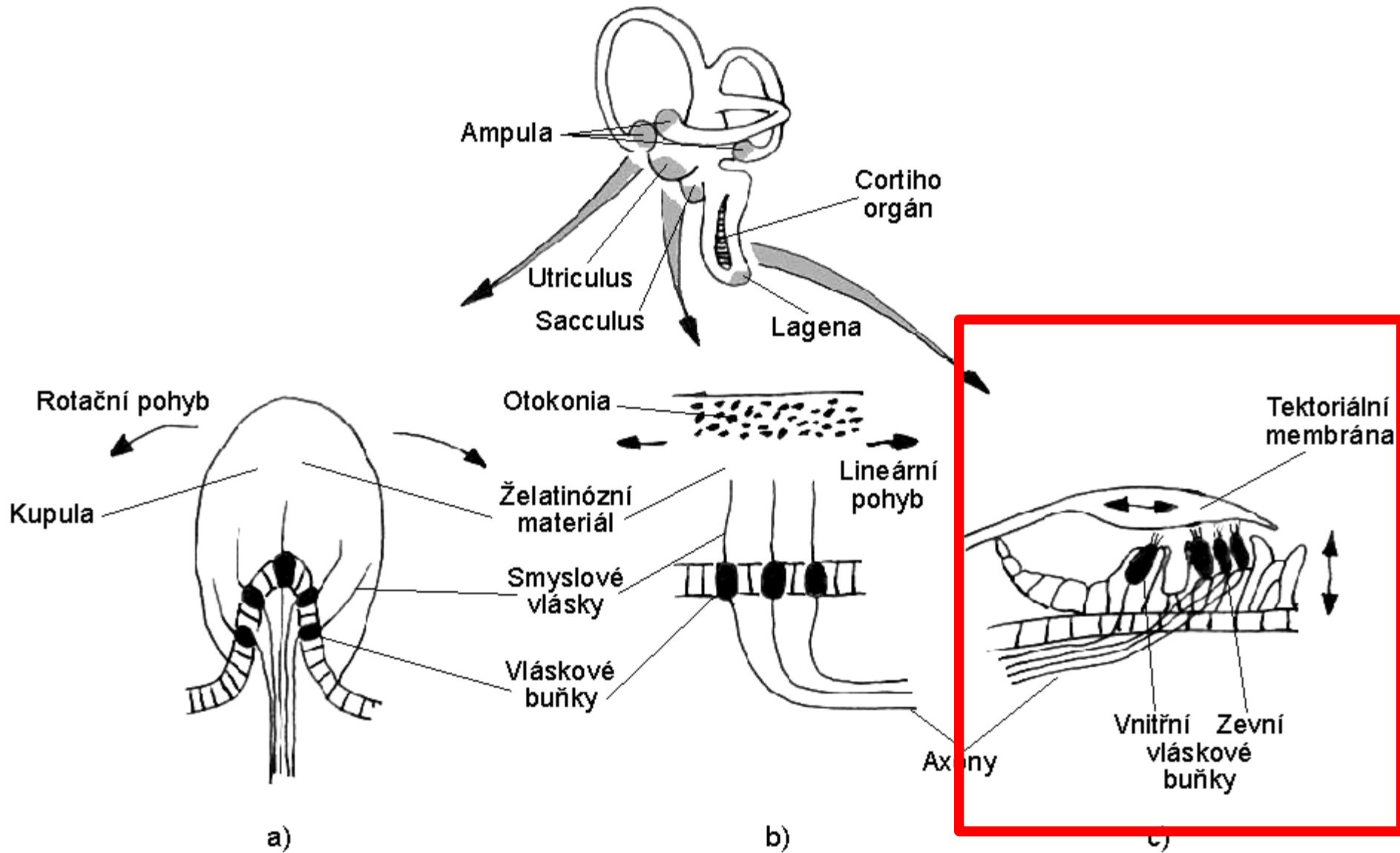
Mammal

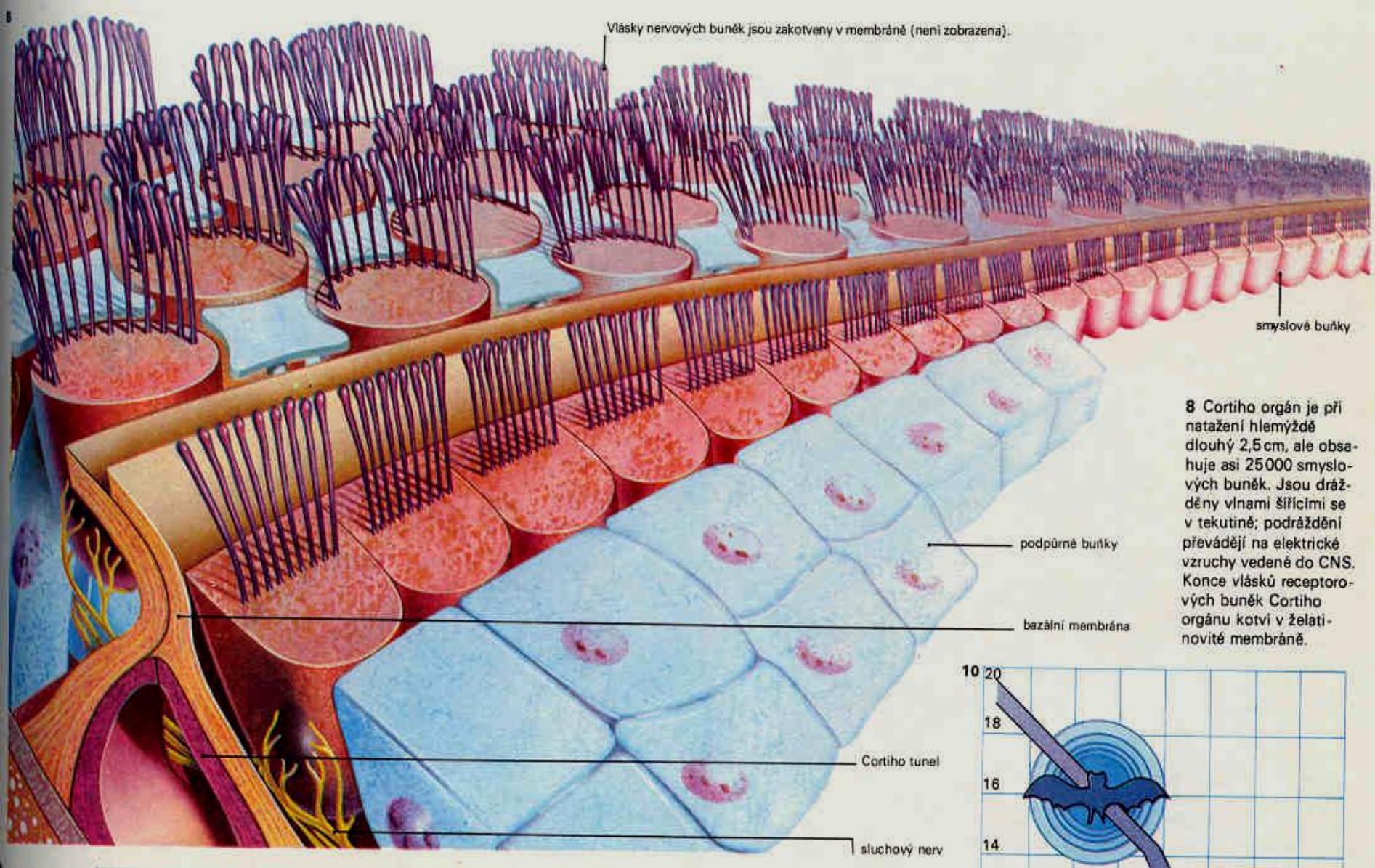

KEY

- [Dark Brown] Anterior crista
- [Dark Green] Lateral crista
- [Orange] Posterior crista
- [Grey] Macula communis
- [Red] Macula lagenae
- [Purple] Macula neglecta
- [Blue] Macula sacci
- [Pink] Macula utricula
- [Teal] Papilla basilaris

Sluchový orgán

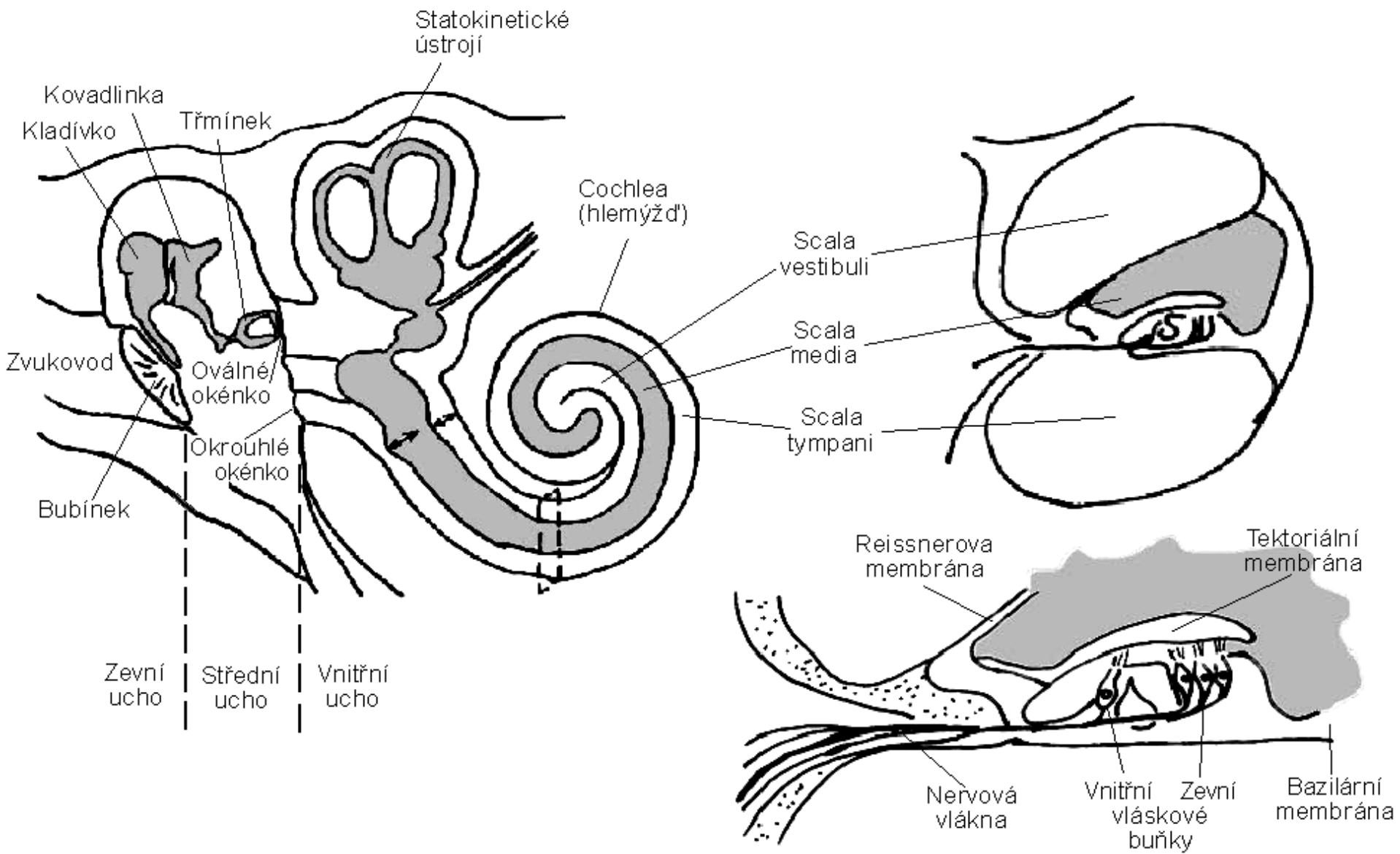

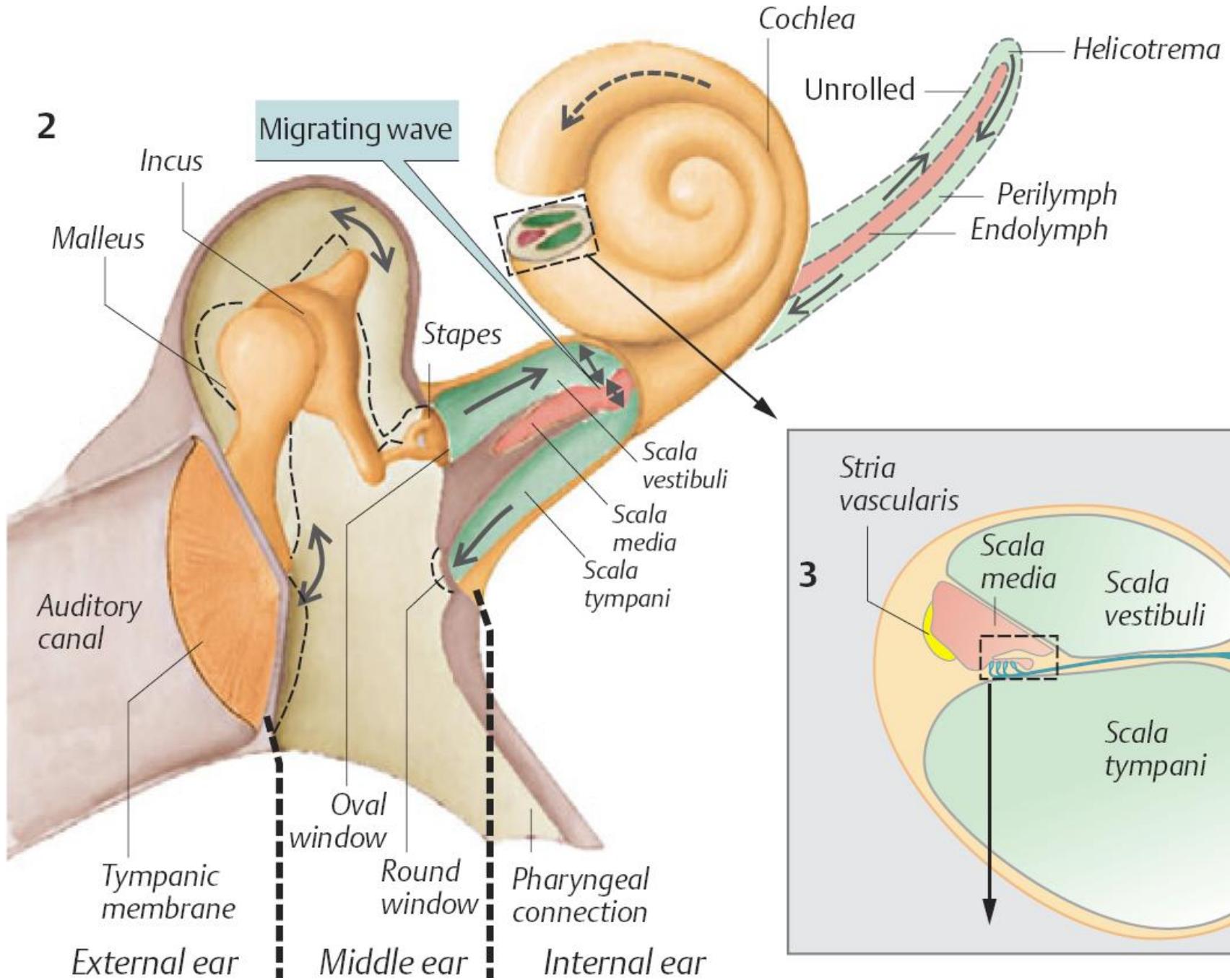
8 Cortiho orgán je při natažení hlemýždě dlouhý 2,5 cm, ale obsahuje asi 25 000 smyslových buněk. Jsou drážděny vlnami šířícími se v tekutině; podráždění převádějí na elektrické vzruchy vedené do CNS. Konce vlásků receptorových buněk Cortiho orgánu kotví v želatinovité membráně.

Cortiho orgán: 25.000 vláskových buněk ve dvou řadách

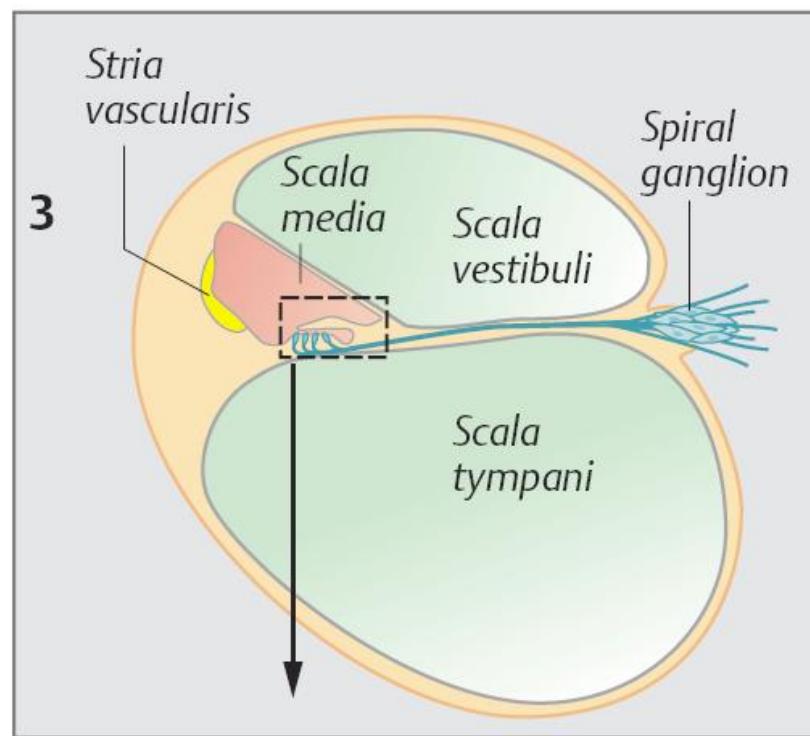
Sluchový aparát savců

2

3

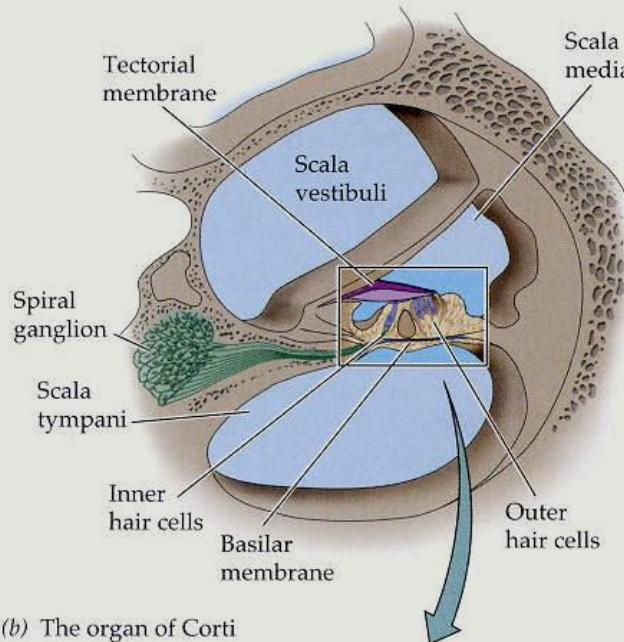
Sluchový aparát savců

Vnitřní ucho

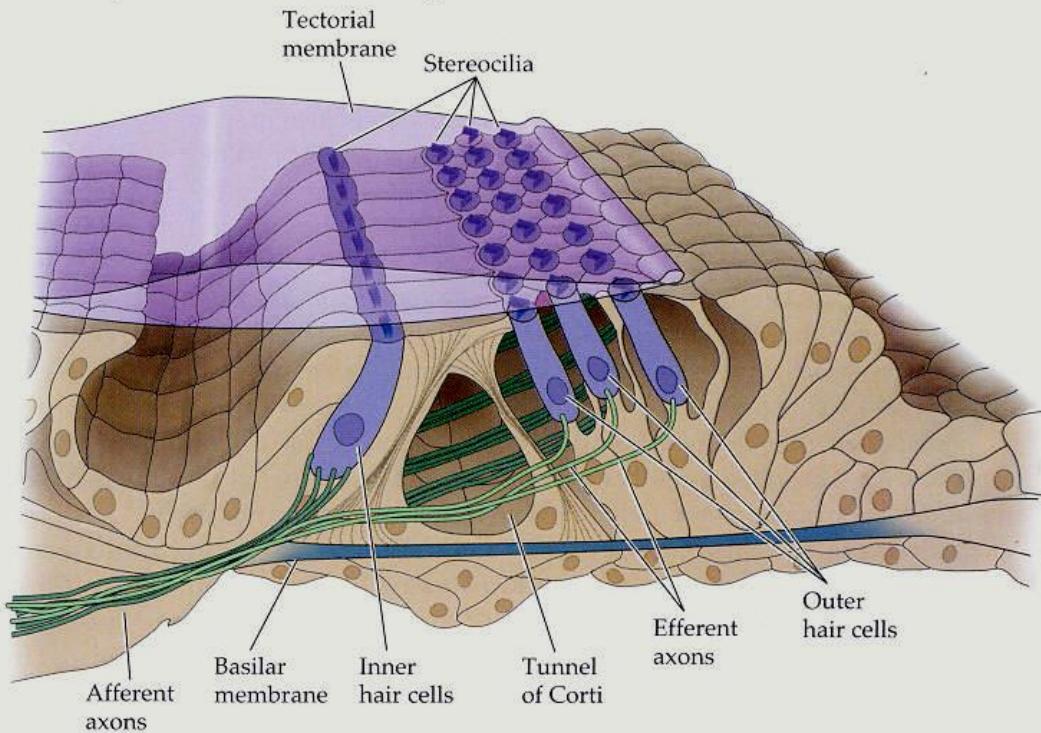
Animace ear.

http://highered.mcgraw-hill.com/olc/dl/120108/bio_e.swf

(a) A cross section through the cochlea

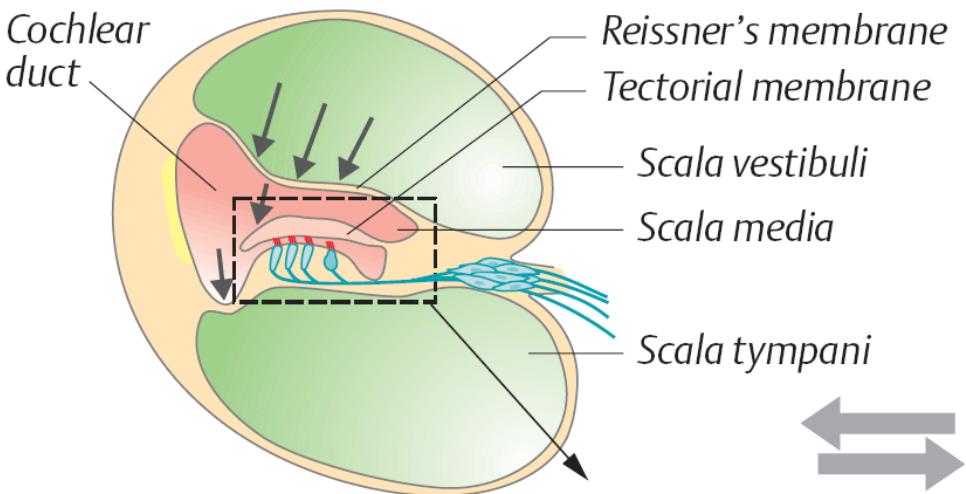
(b) The organ of Corti

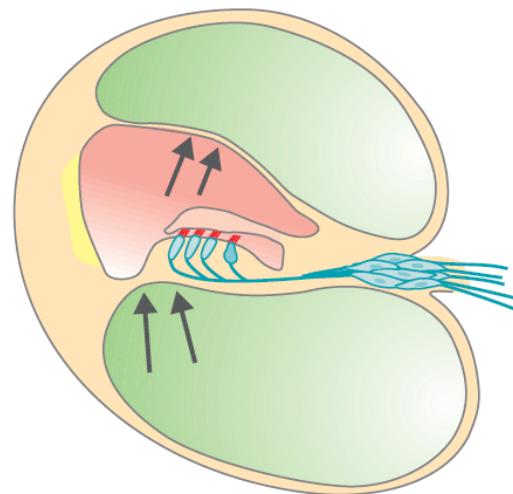
Zvukové vlny způsobí posuny tektoriální a basilární membrány a tím i ohýbání vlásků.

— D. Stimulation of hair cells by membrane deformation —

1

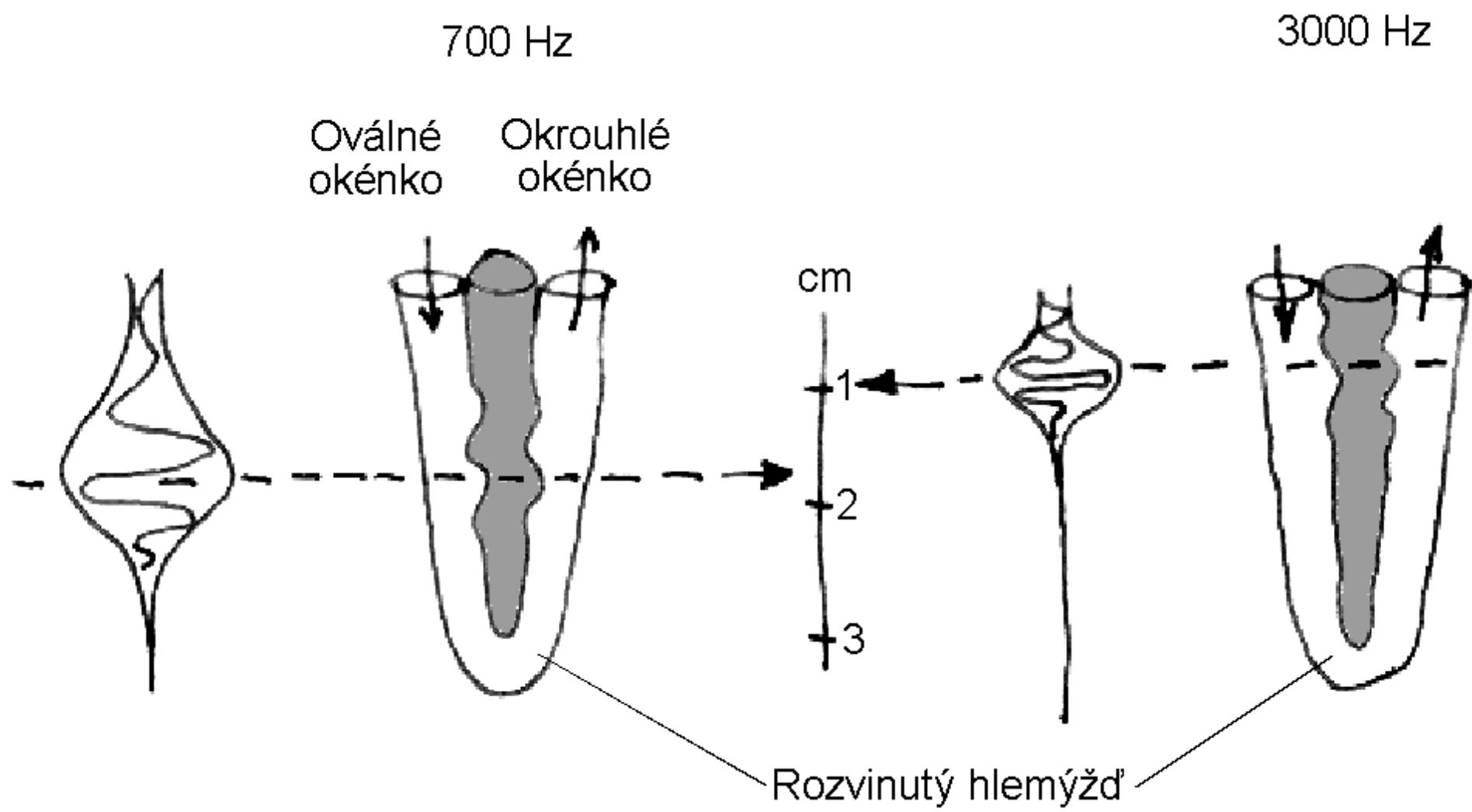

2

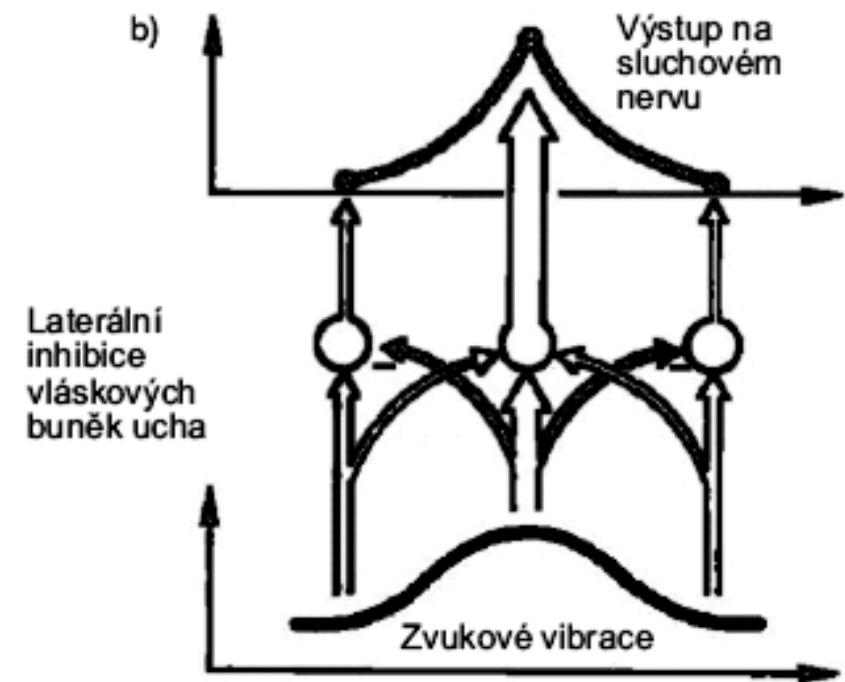
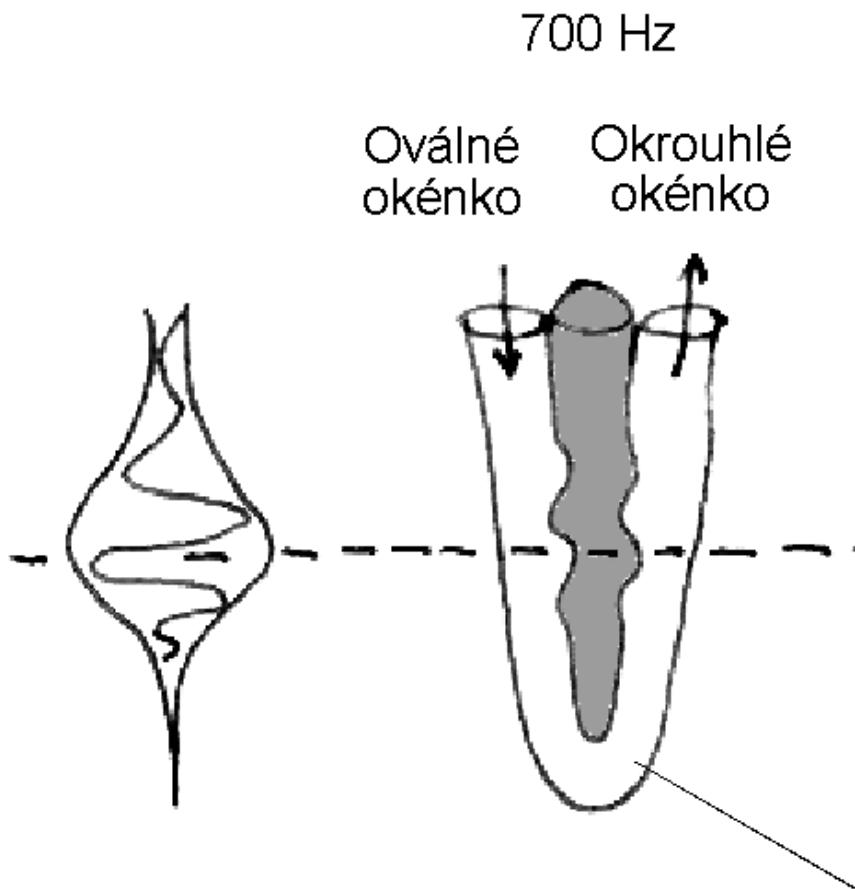

Tektoriální membrána - animace

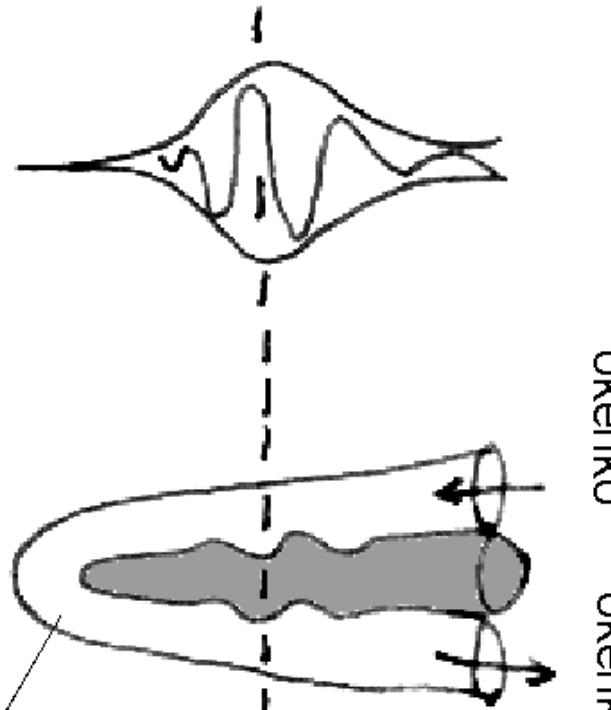
Výška tónu se promítá do prostorově lokalizovaného maxima.

Vyostření maxima – laterální inhibice

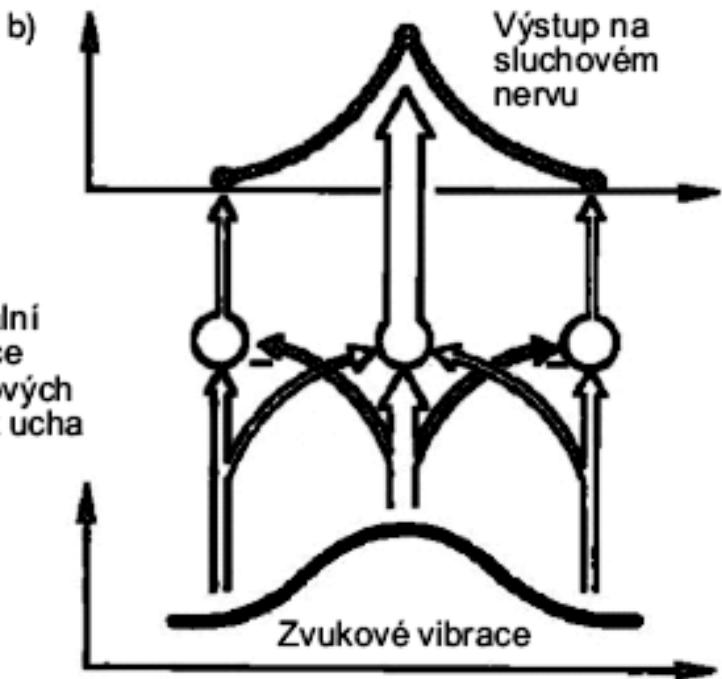
Vyostření maxima – laterální inhibice

Oválné
Okrouhlé
okénko

700 Hz

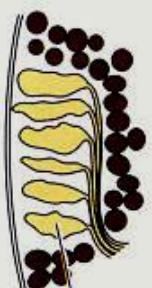
Laterální
inhibice
vláskových
buněk ucha

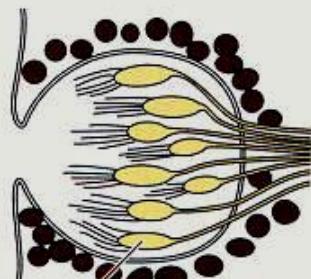
Fotorecepce

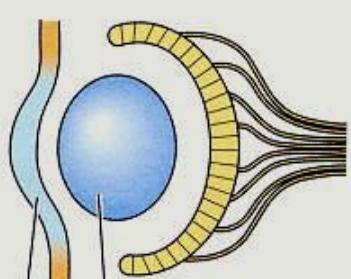
(a) Retinal plate

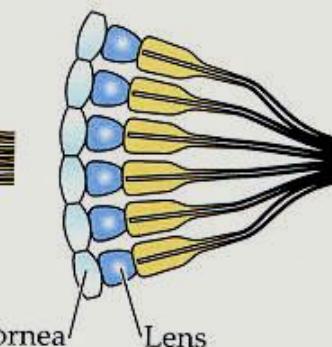
(b) Eyecup

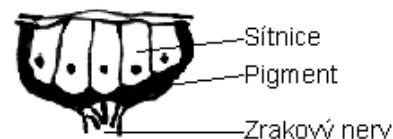
(c) Camera eye

(d) Compound eye

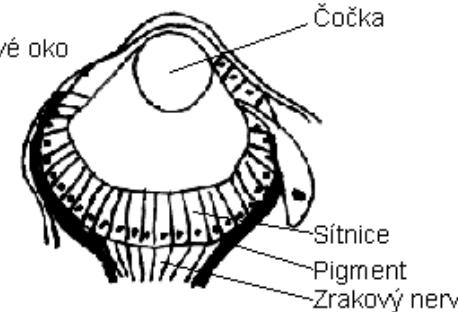
a) Ploché oko

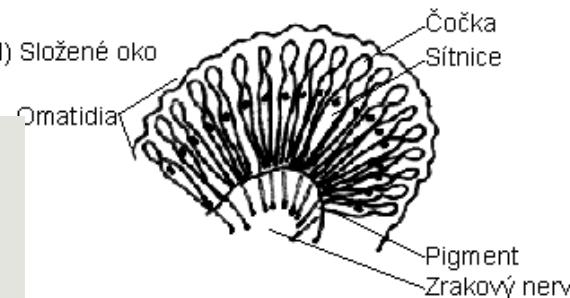
b) Miskovité oko

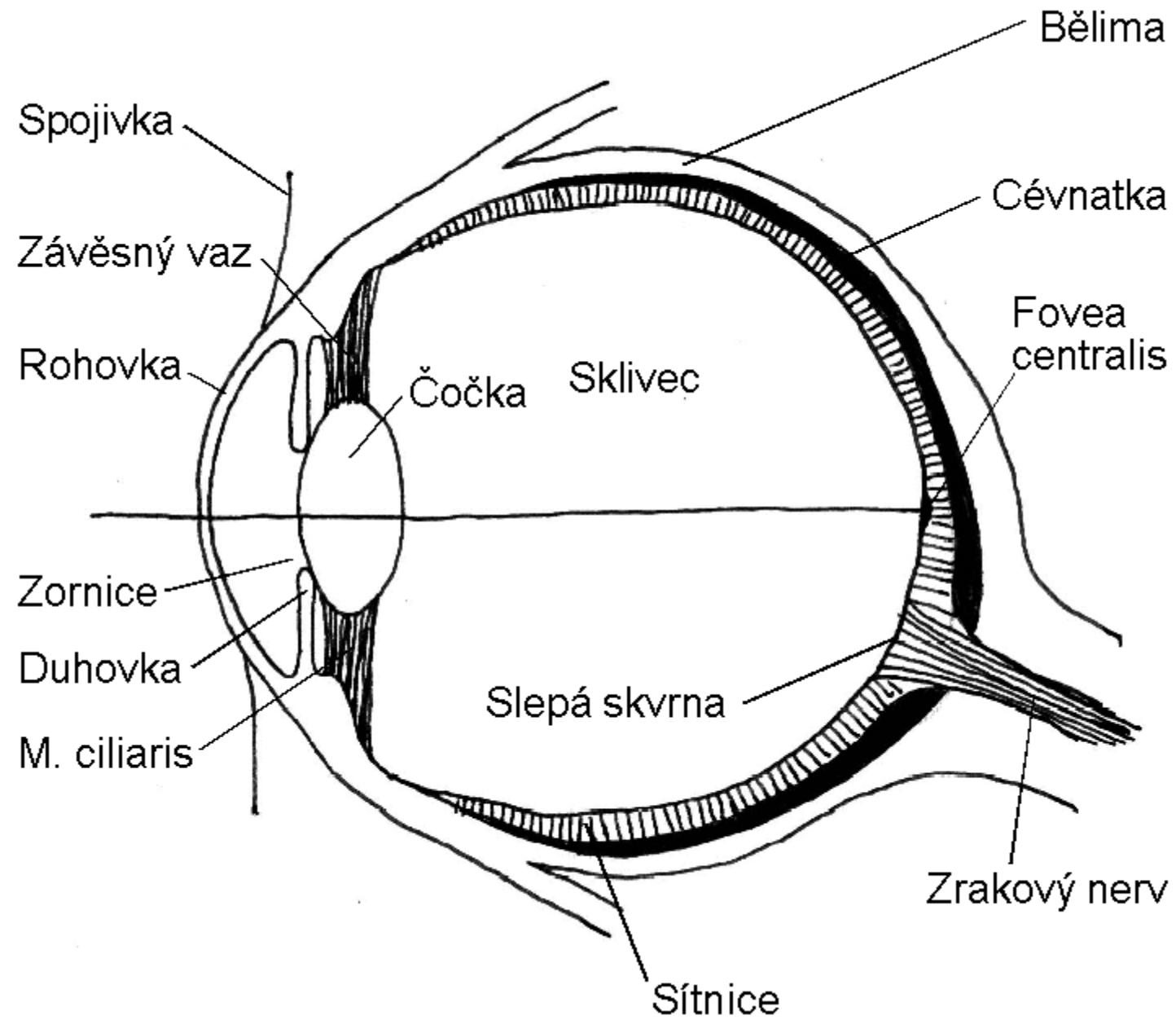

c) Komorové oko

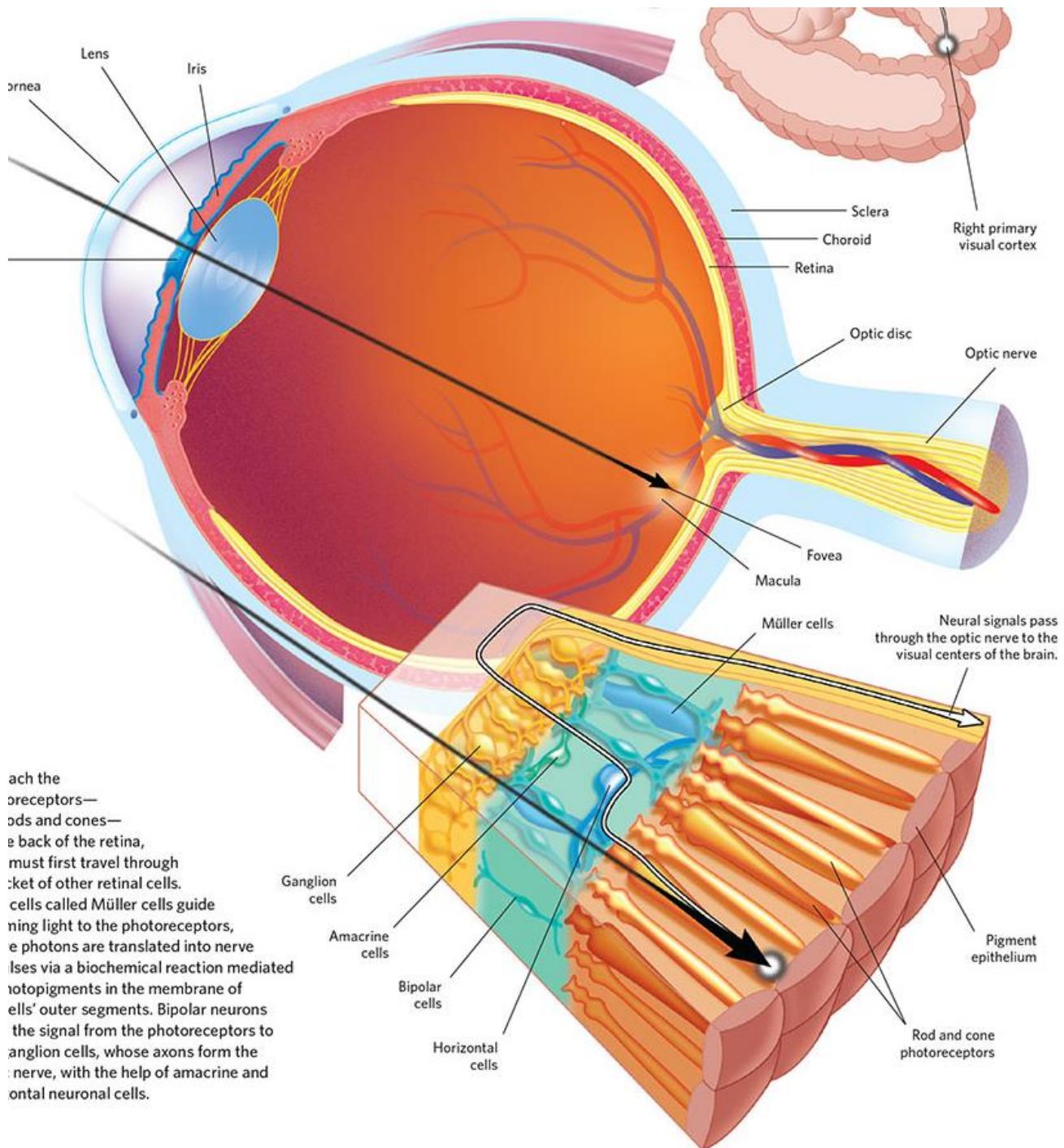
d) Složené oko

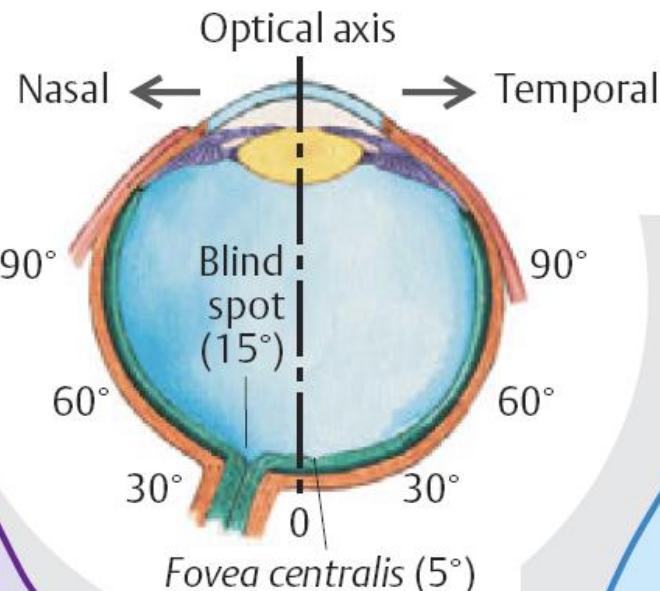

Inverzní oko

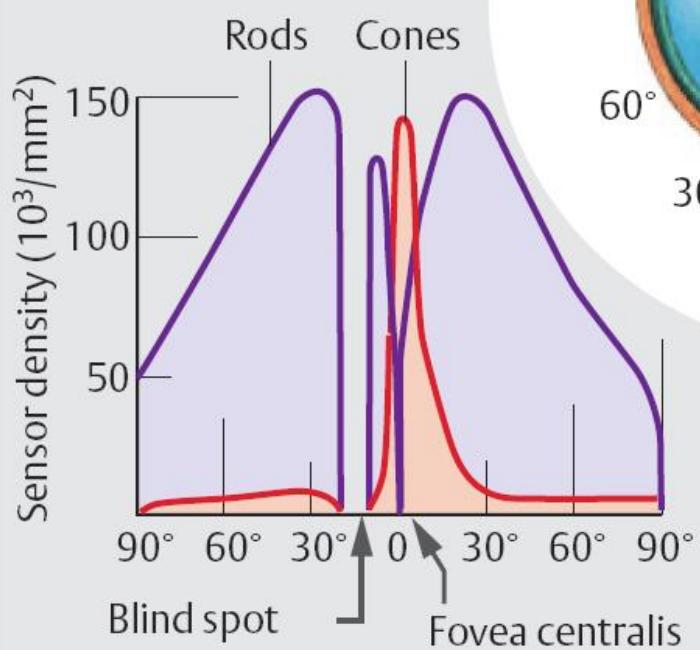
Světlo musí projít přepojovacími dráhami než dorazí k recepční membráně

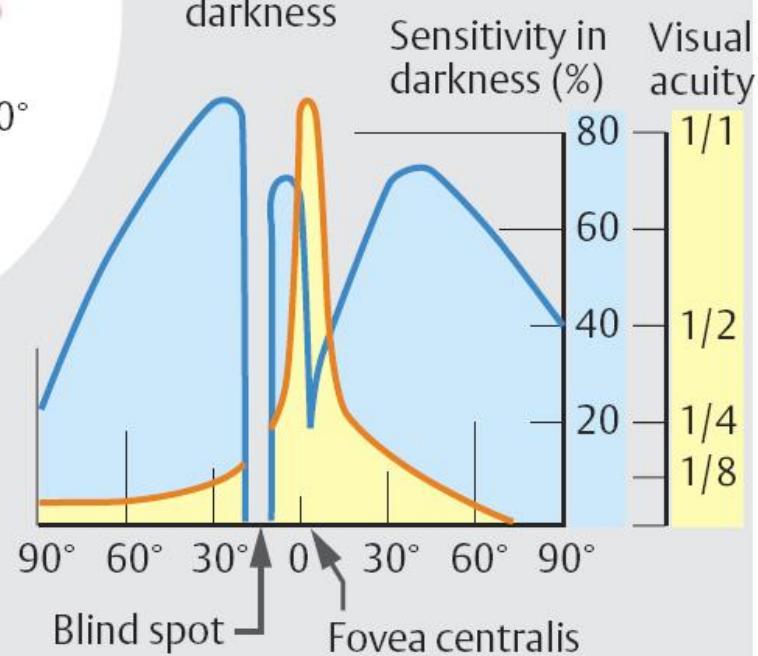
B. Retina: Photosensor distribution, sensitivity in darkness and visual acuity

1 Photosensor distribution

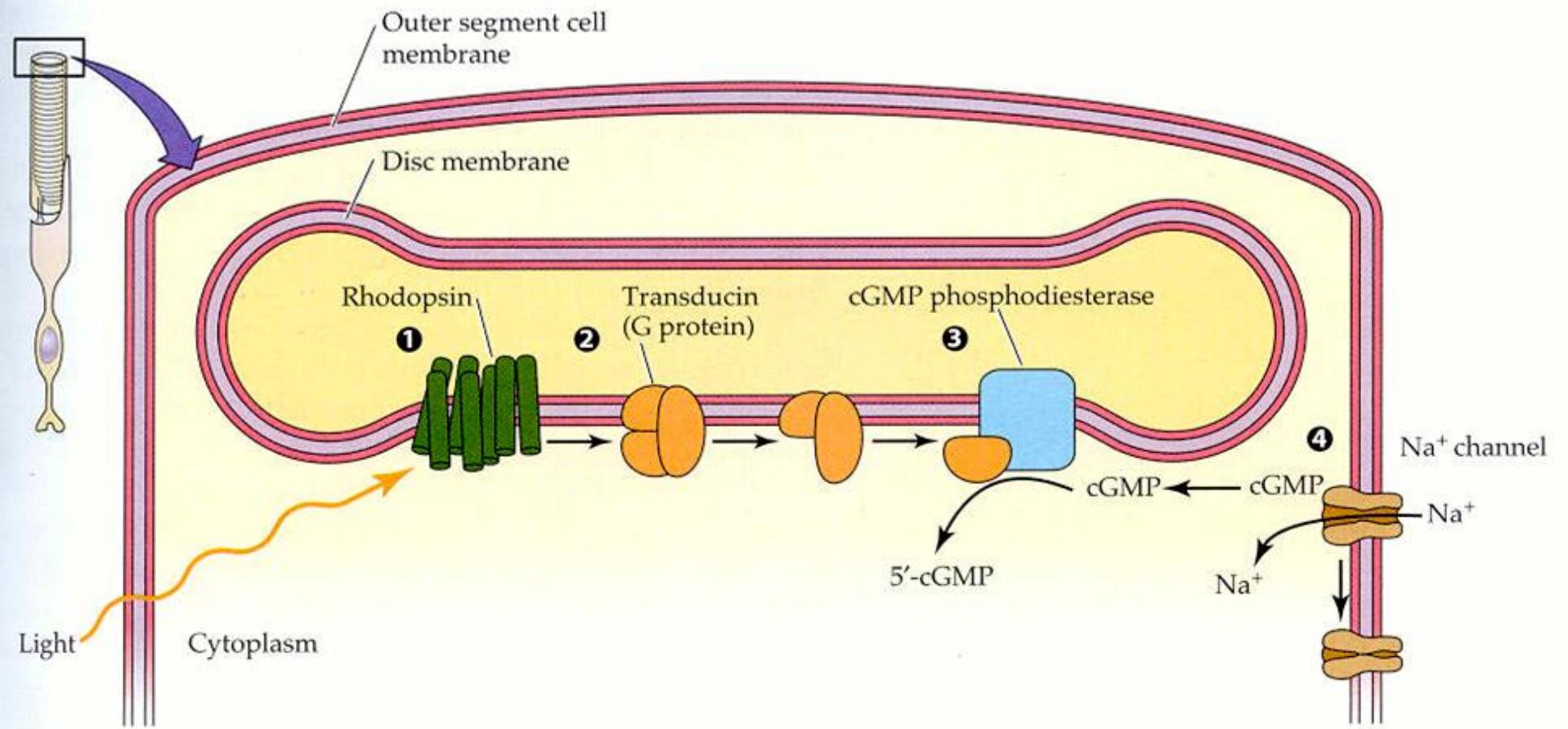

2 Visual acuity, sensitivity in darkness

RGB čípky, ale jen RG ve fovei. Tyčinky jsou velmi štíhlé 2-5um, čípky v periferii 5-8 mm, ve fovei ale pouze 1,5 um.

Fototransdukce světelného kvanta na změnu potenciálu

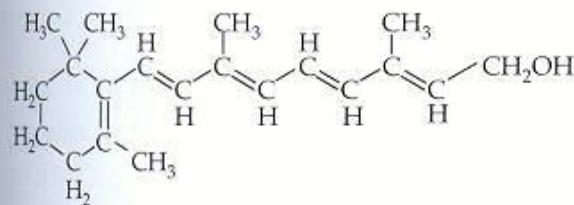

Fototransdukce světelného kvanta na změnu potenciálu

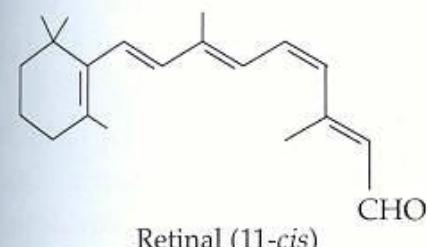
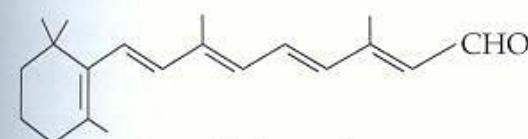
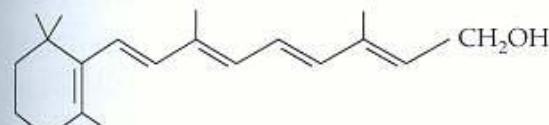
Animace rhodopsin.

Cis trans animace

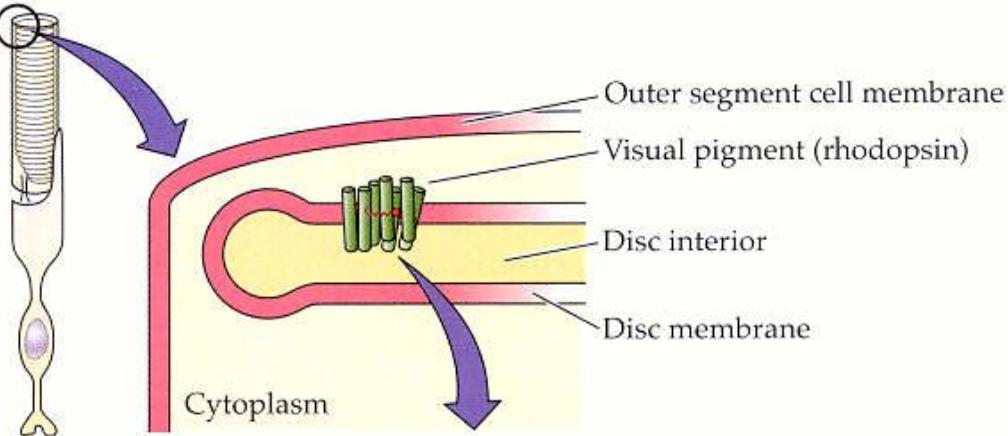
(a) Retinal and vitamin A

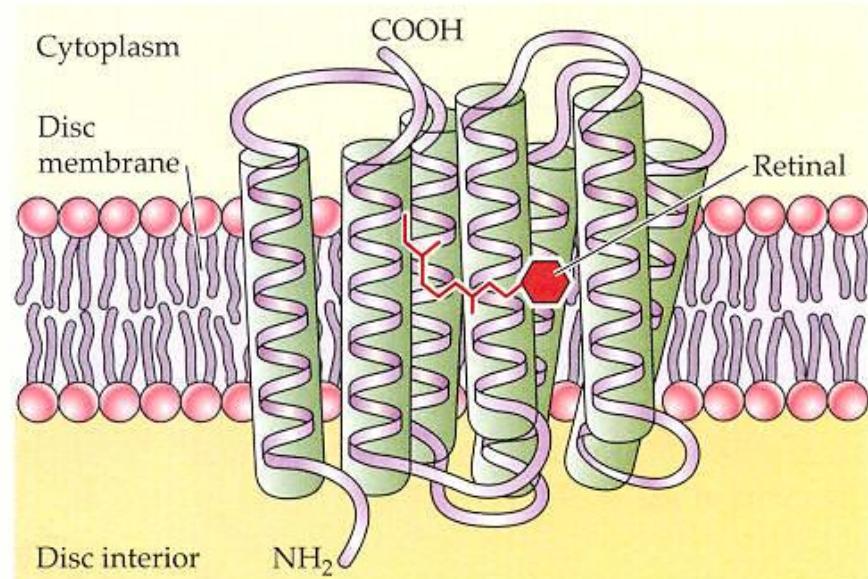
Complete structure of vitamin A (all-trans)

(b) Opsin

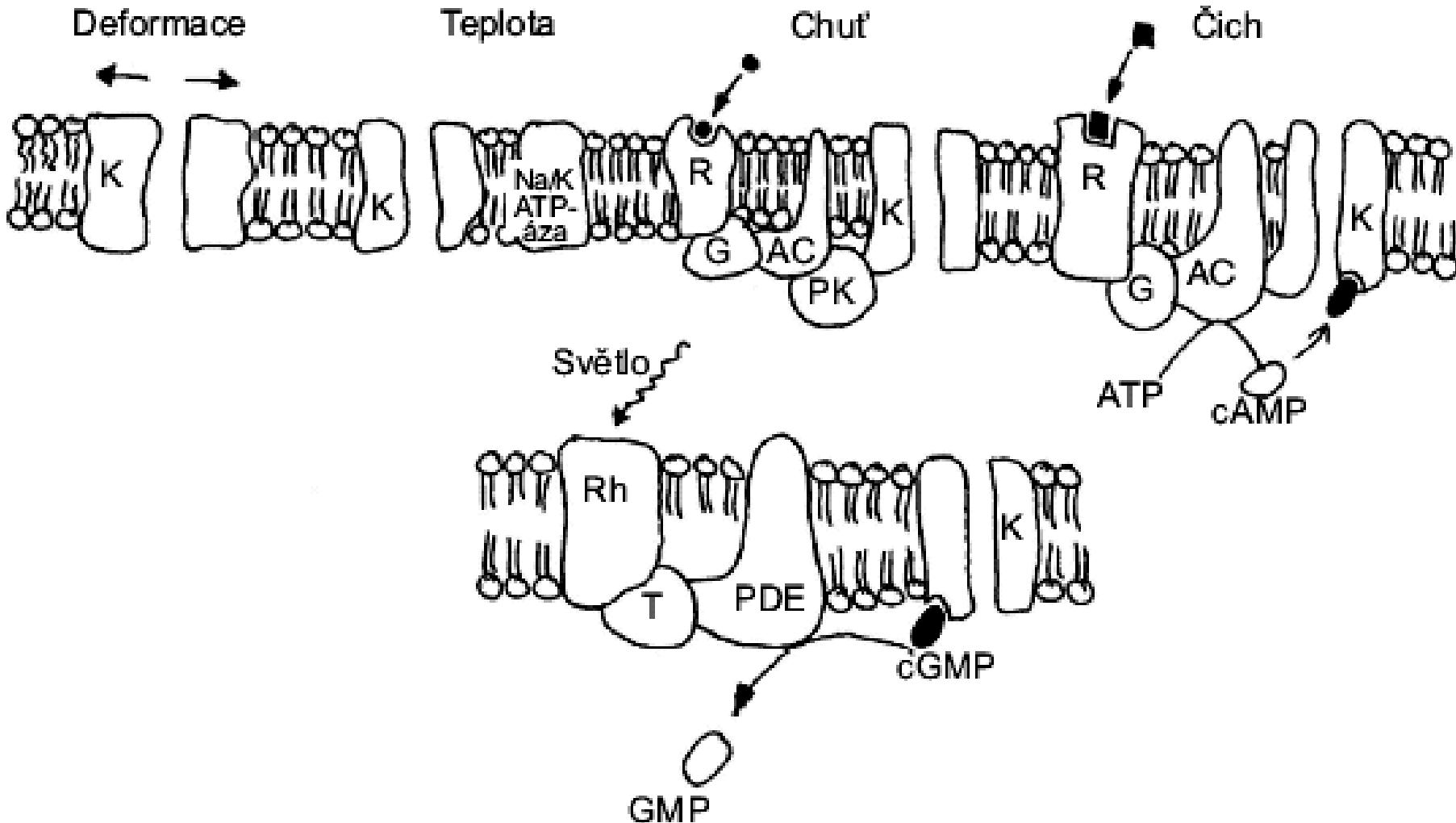

SENSORY PROCE:

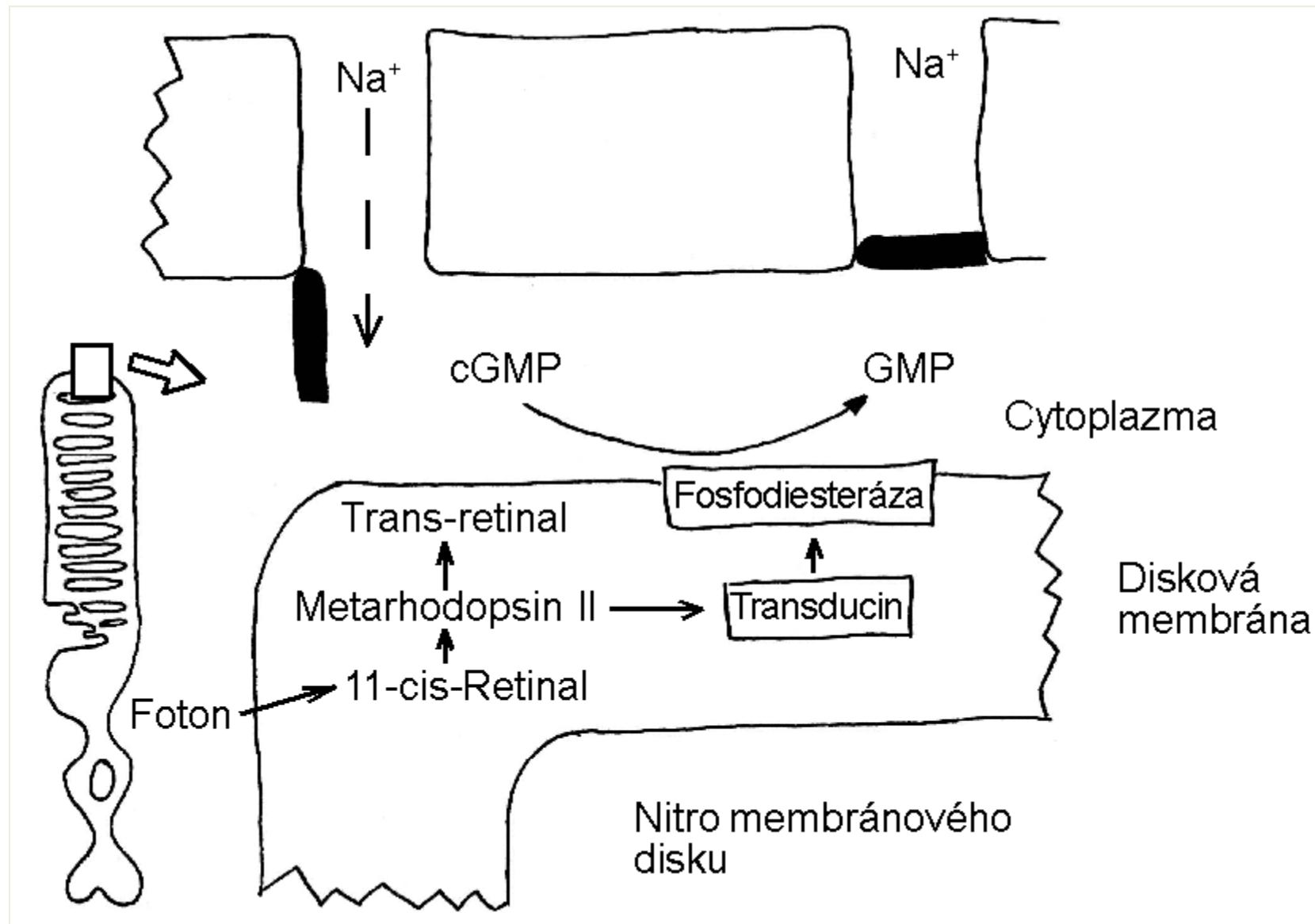

Fototransdukce světelného kvanta na změnu potenciálu

Fotorepce a chemorecepce – podobný princip

Fototransdukce světelného kvanta na změnu potenciálu

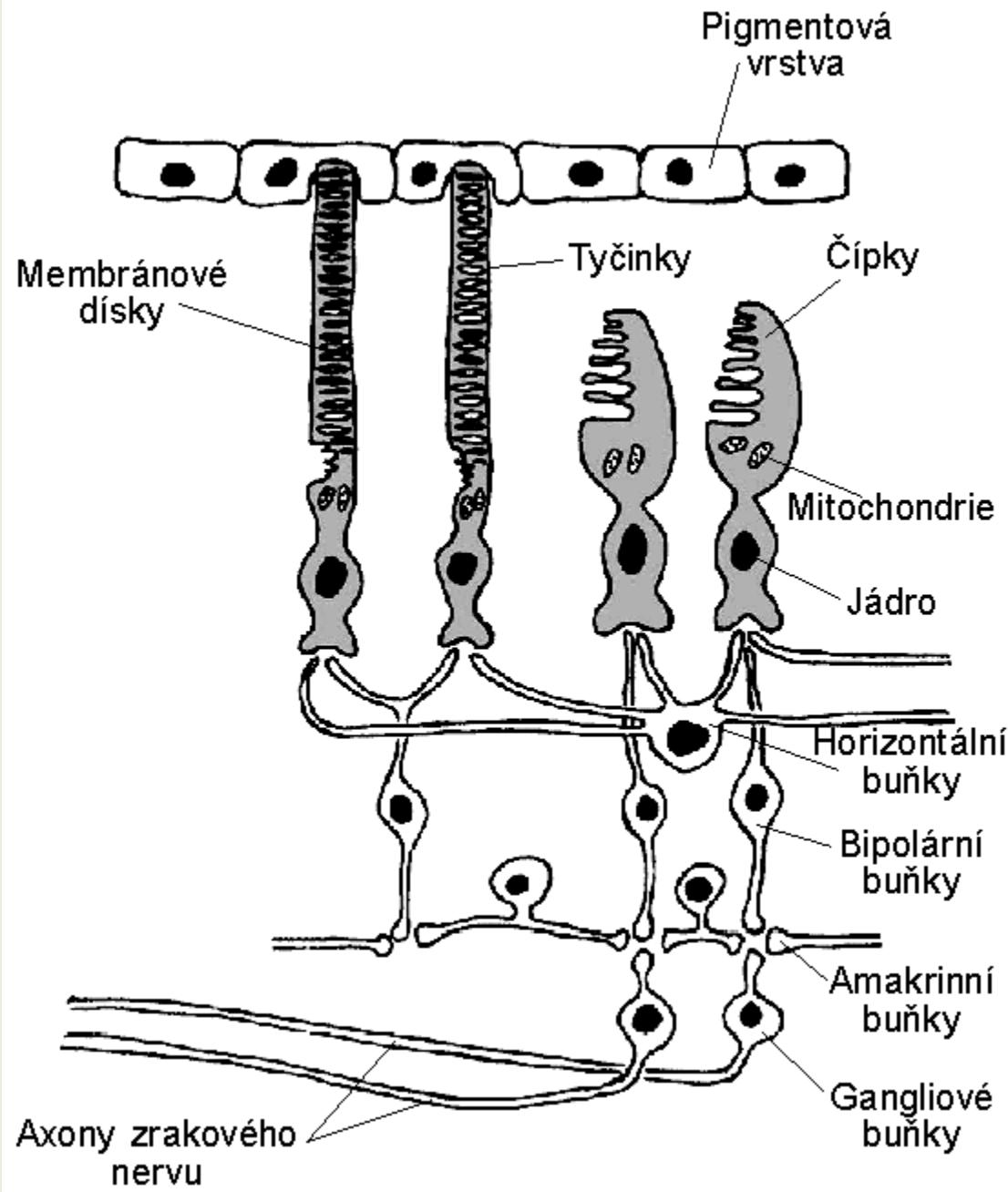

Zpracování začíná už v sítnici.

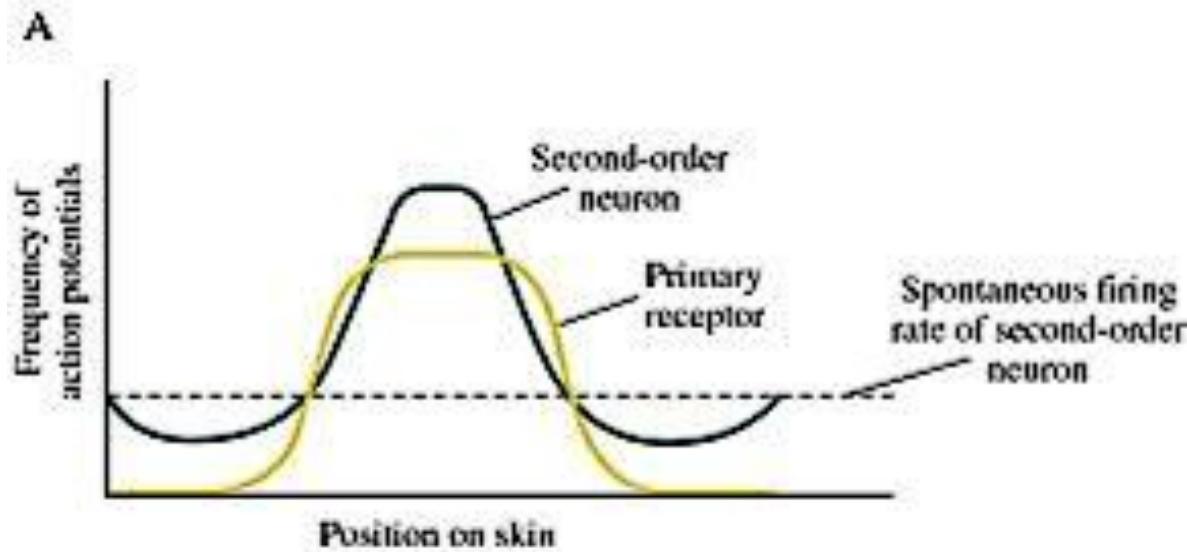
Laterální inhibice

První analýza kontrastů

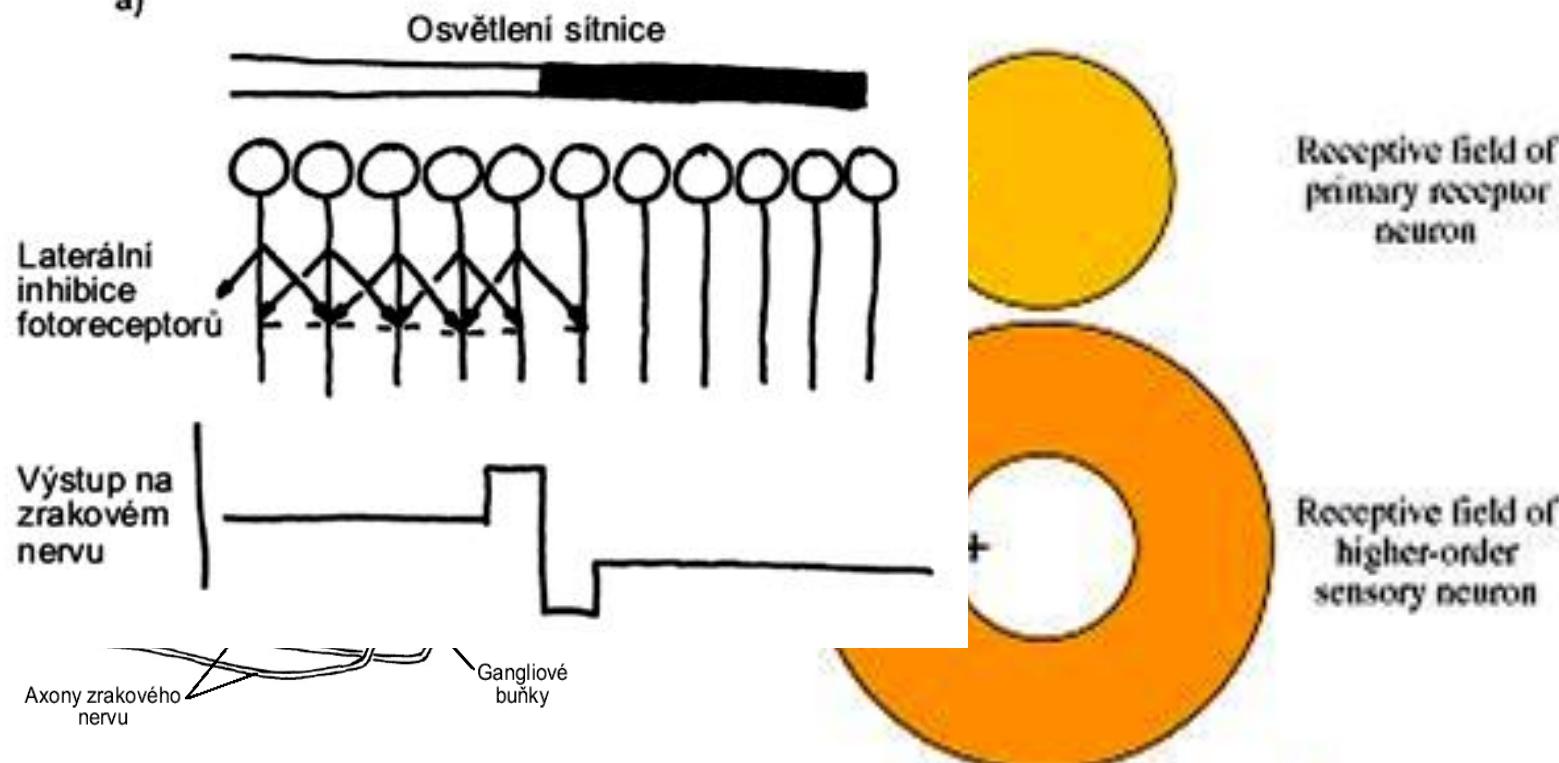
Modifikovatelná konvergence

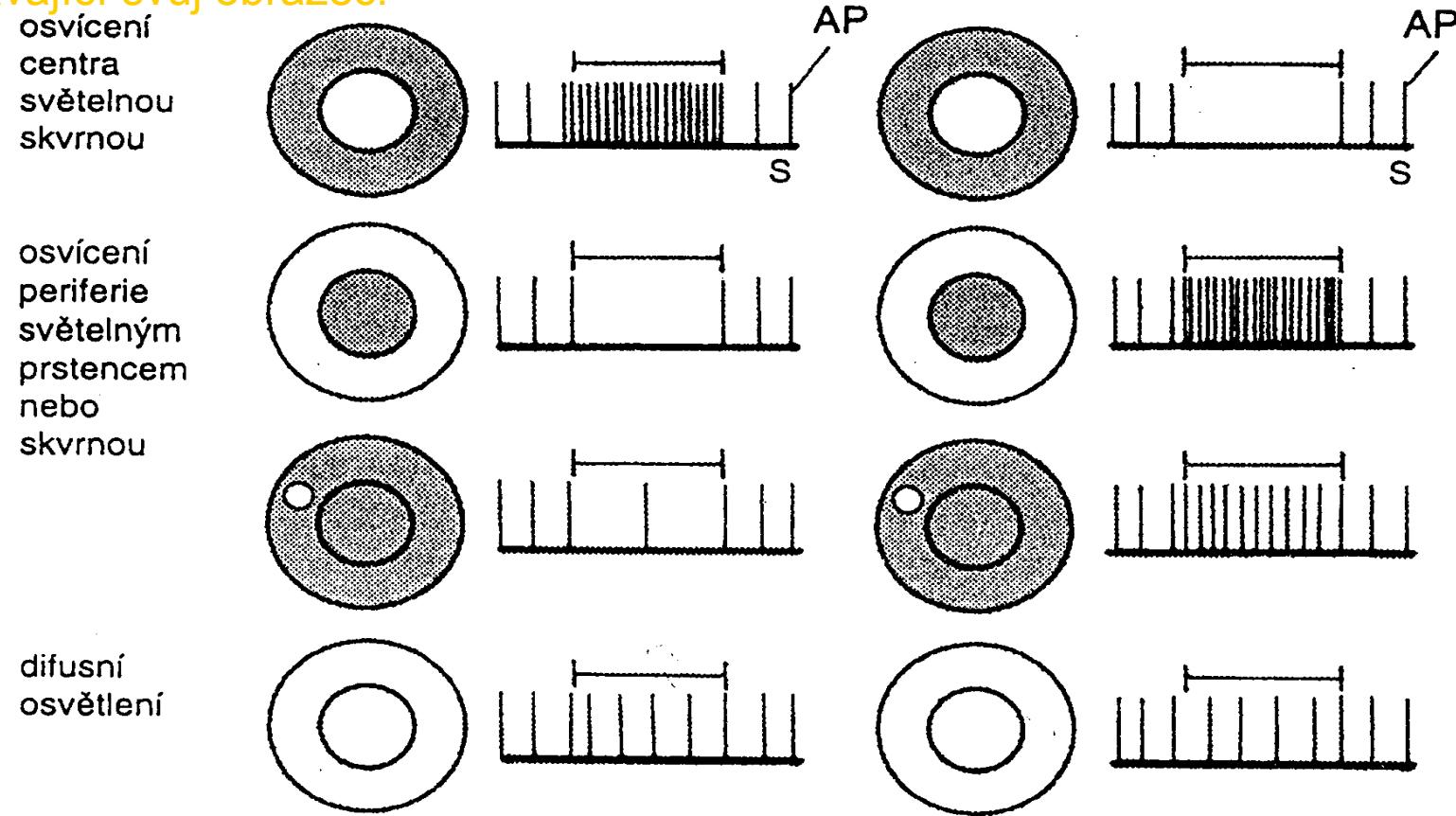
Laterální inhibice:
Na sekundárních
neuronech
je zesílen kontrast.
Změna velikosti a struktury
receptivního pole. Bipolární
buňky jsou první rysové
analyzátory

a)

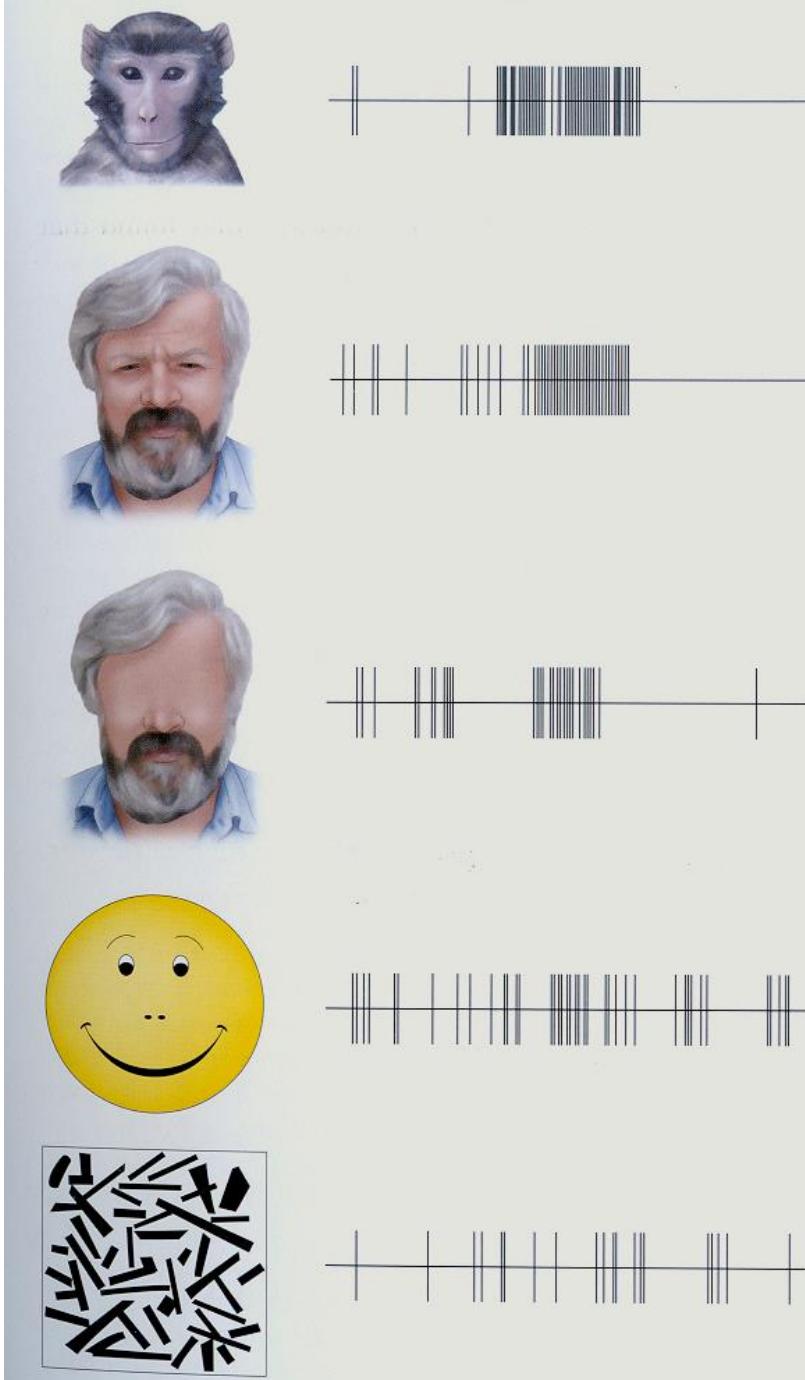
Ve zrakové dráze jsou ganglionové buňky, které jsou naladěny na určitý jednoduchý obrazec – koncentrickou kruhovou plošku. Ta má buď světlý nebo tmavý střed. Jsou to první rysové analyzátory. Z těchto nejjednodušších rysů se postupně ve zrakové dráze skládají složitější tvary a na každý existuje specializovaný neuron rozeznávající svůj obrazec.

Záznam elektrické aktivity ganglionových buněk sítnice s ON a OFF centrem při osvícení jednotlivých částí jejich receptivního pole. Úsečka nad záznamem elektrické aktivity značí trvání osvětlení v sekundách. AP – potenciál.

* - excitační zóna

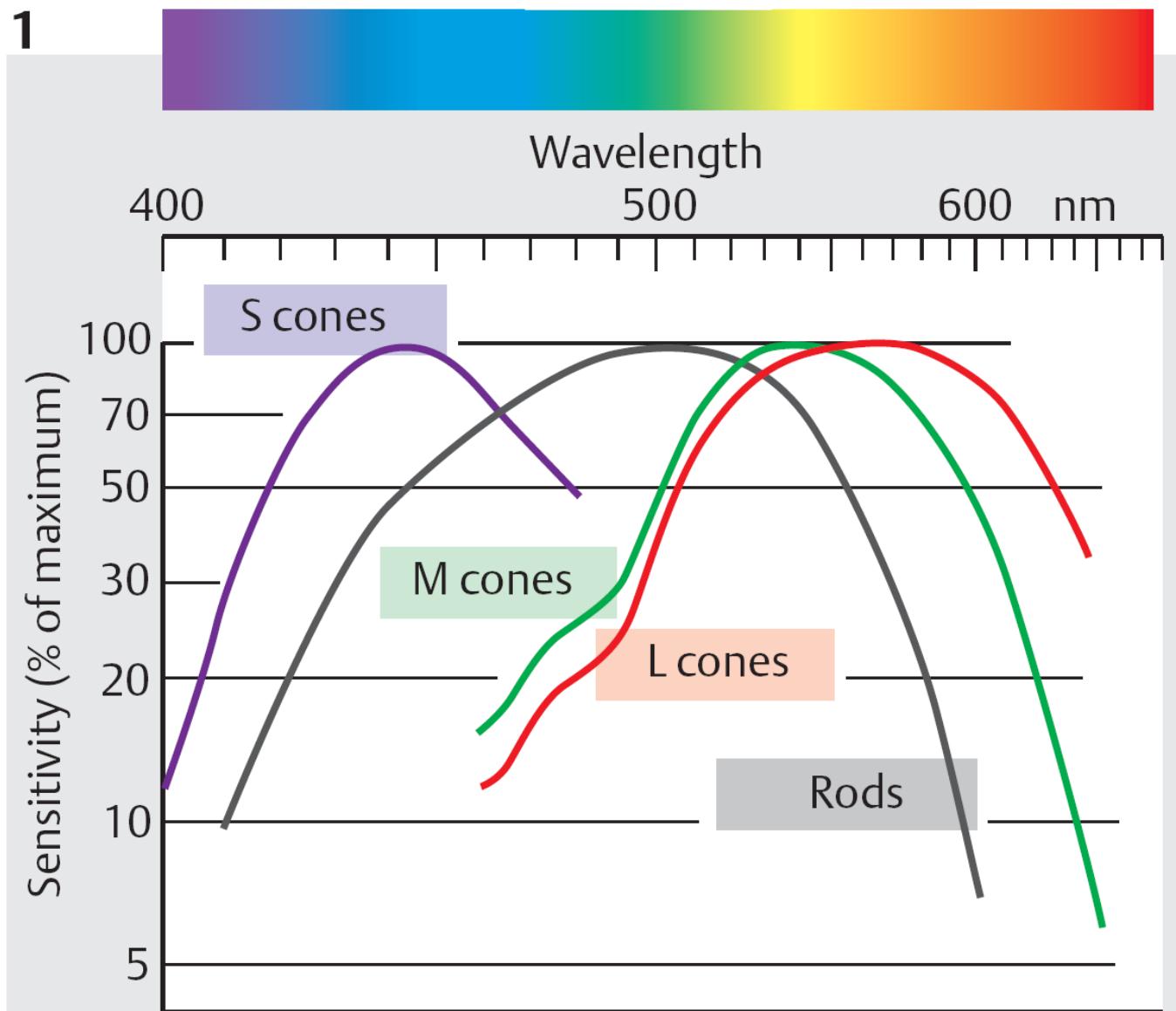
▲ - inhibiční zóna

„Grandmother’s cells“ Na tvář selektivní buňky

FIGURE 4.33 Cells in the inferotemporal cortex of macaque monkeys are interested in very specific stimuli. In this case, the cell responds vigorously to a monkey face and to some other stimuli that seem related. (After Gross, Rocha-Miranda, and Bender, 1972.)

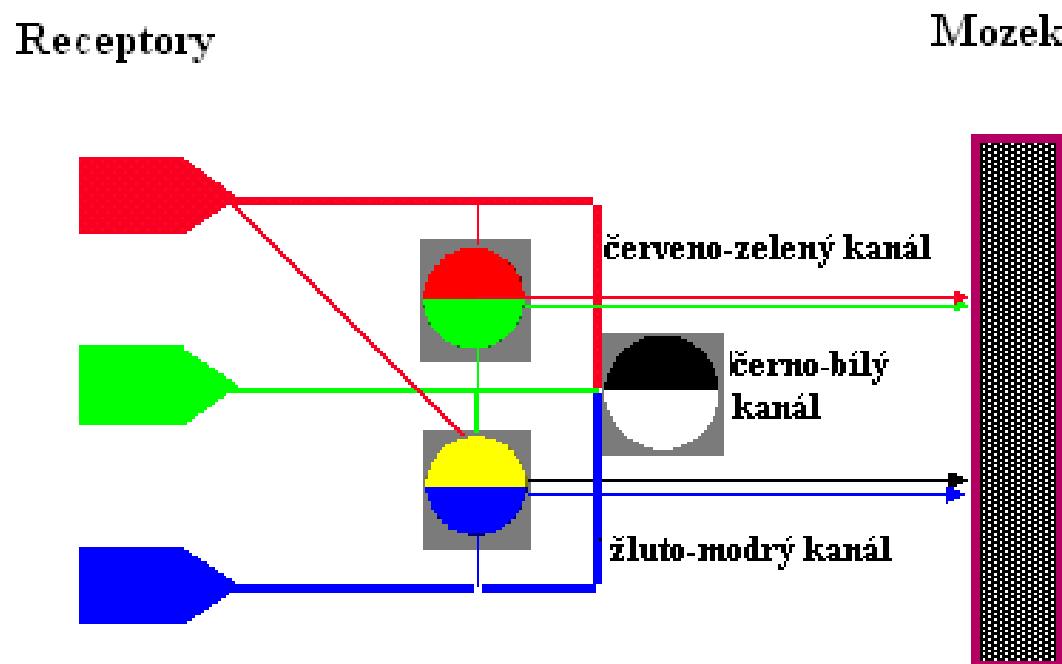
Barevné vidění založeno na různě absorbujících pigmentech.

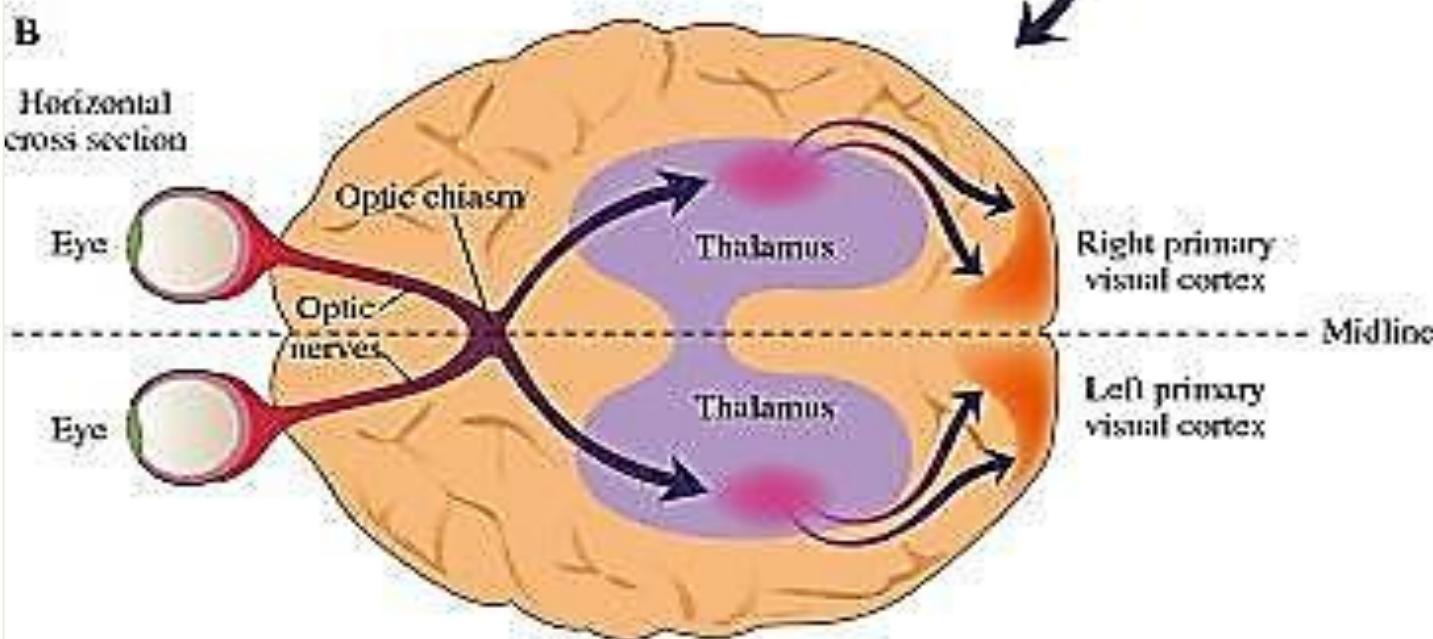
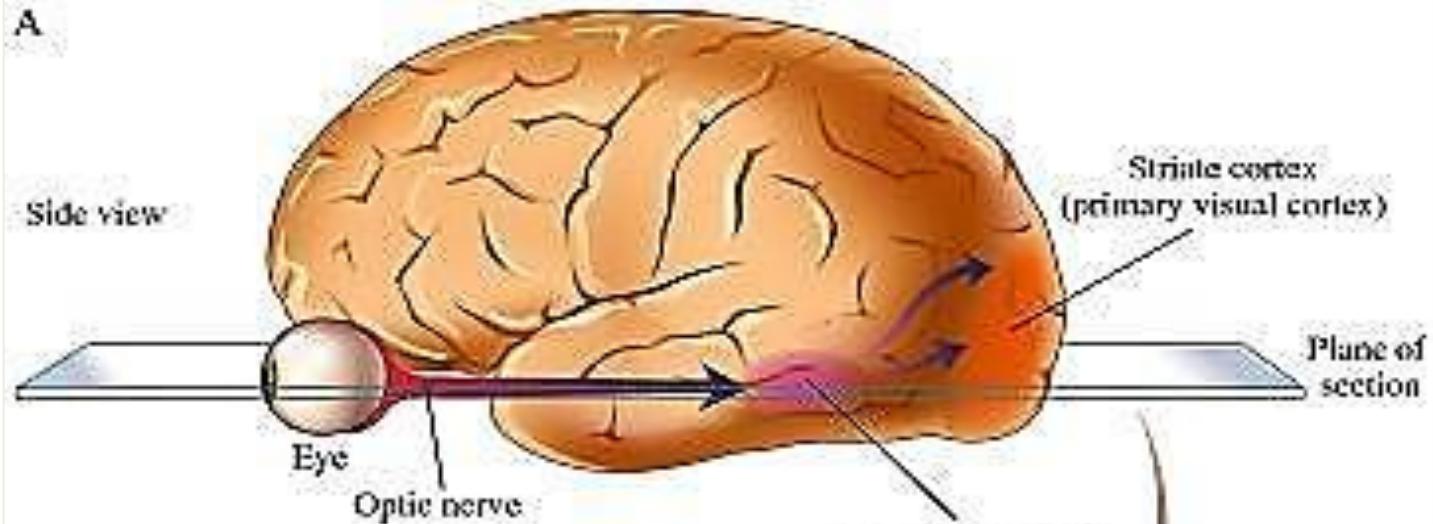
(After J.K. Bowmaker and H.J.A. Dartnall)

Trichromatické kódování, Young-Helmhotz Oponentní kódování, Hering

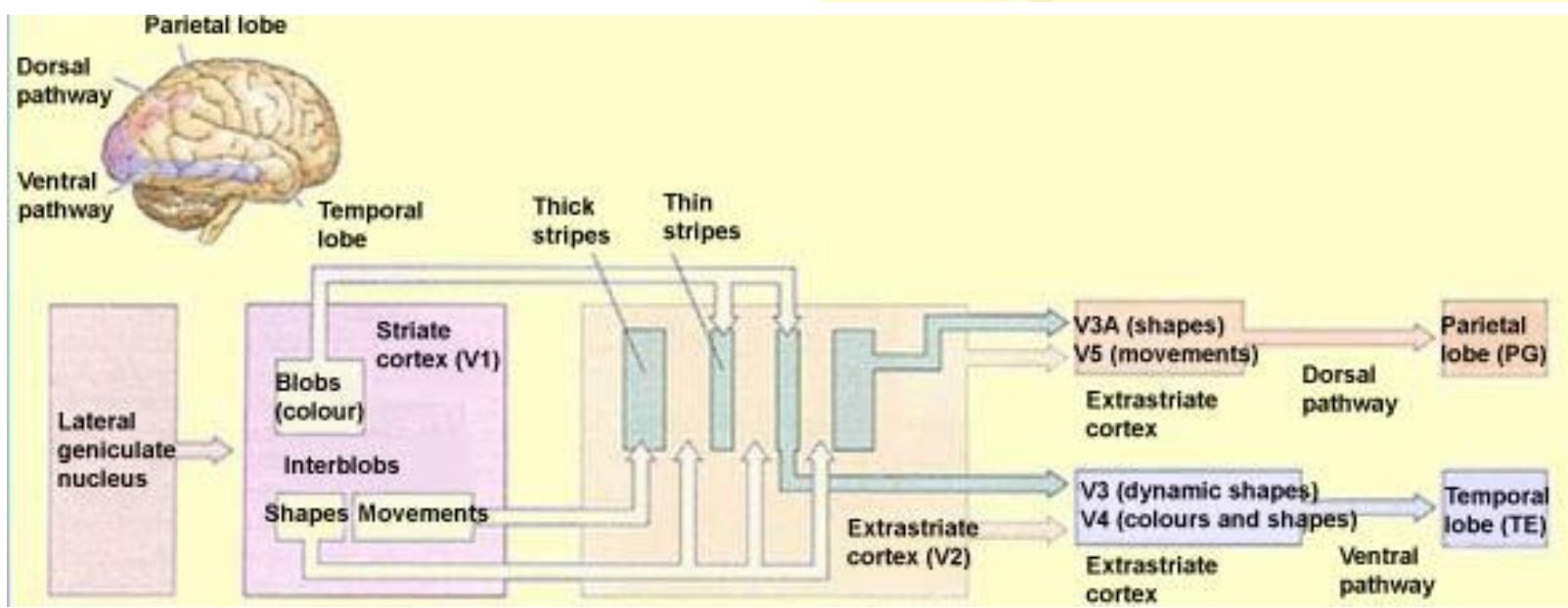
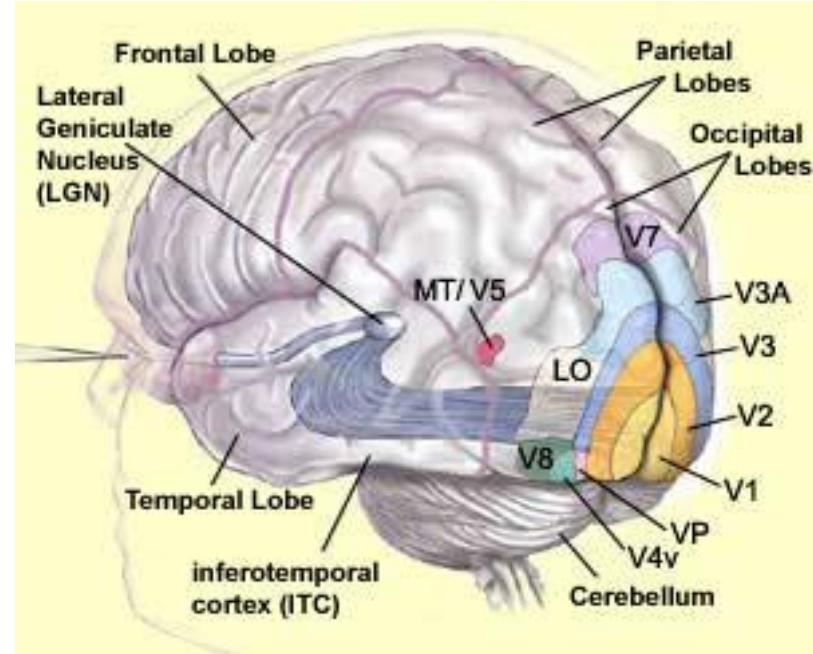
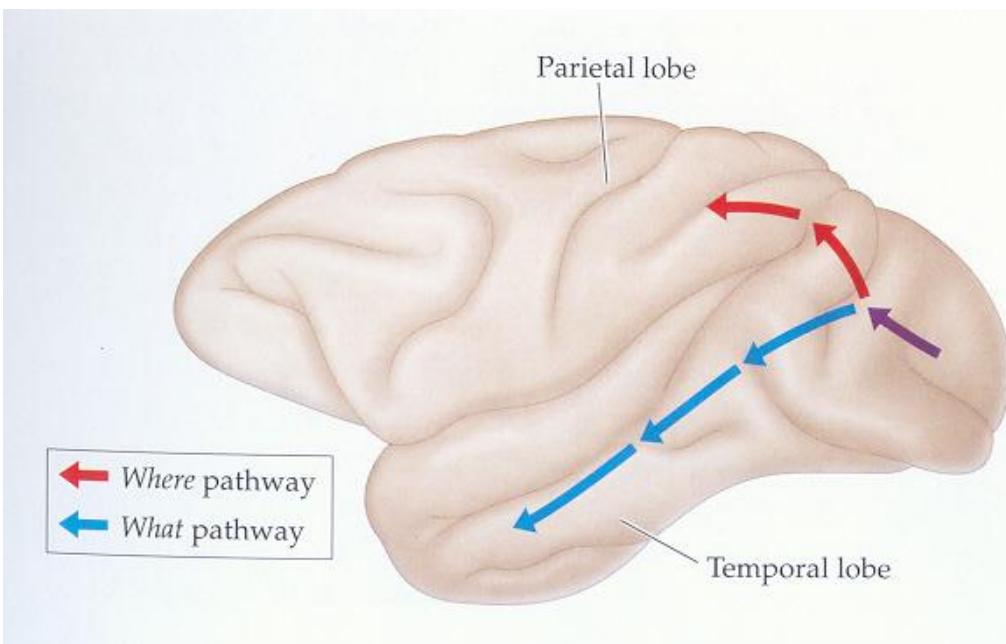
R,G,B a Bl,Wh se konvertuje na R/G, B/Y a Bl/Wh

Zraková dráha

Z primární zrakové kůry dvě cesty: Kde dráha a Co dráha

Biologické rytmusy

Rytmické děje jsou přirozenou součástí funkce organizmu.

Předpovídají pravidelné změny bez ohledu na přechodné výkyvy denní nebo sezonné.

Rytmické děje jsou přirozenou součástí funkce organizmu.

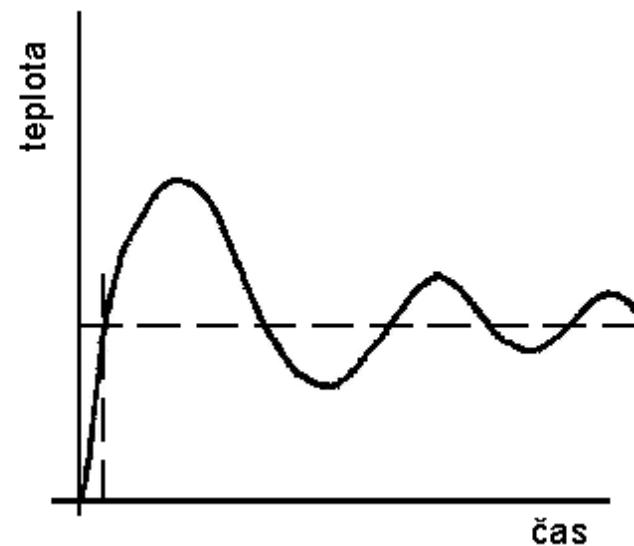
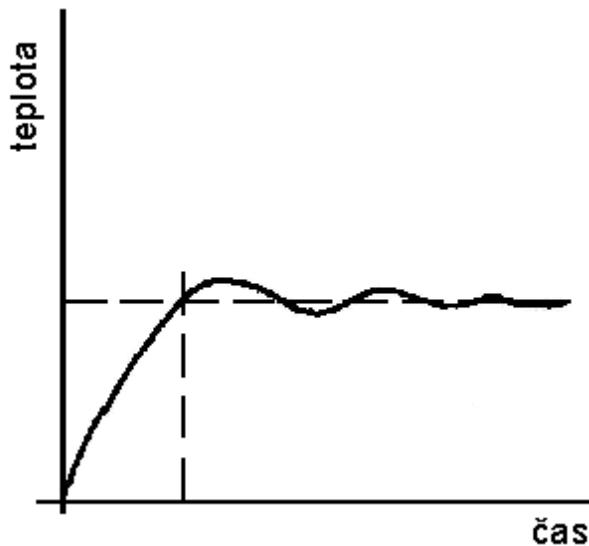
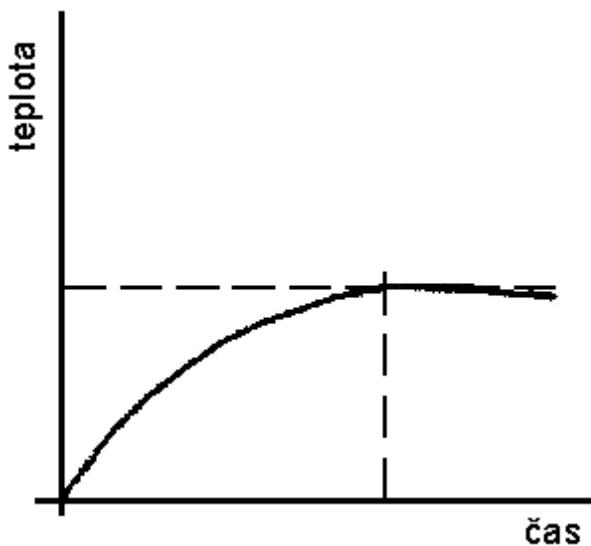
Bez vnějších korelátů: nervové vzruchy, srdeční rytmus, dechový rytmus...

Rytmické děje jsou přirozenou součástí funkce organizmu.

Bez vnějších korelátů: nervové vznacky, srdeční rytmus, dechový rytmus...

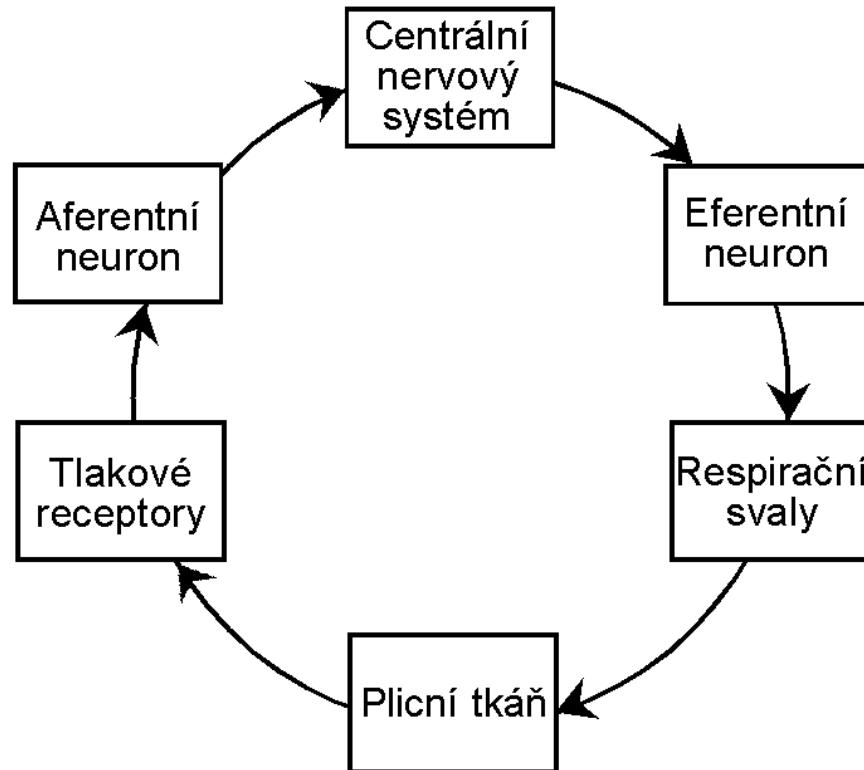
Negativní zpětná vazba je zdrojem kmitů – regulace homeostázy.

Rytmické děje jsou přirozenou součástí funkce organizmu.

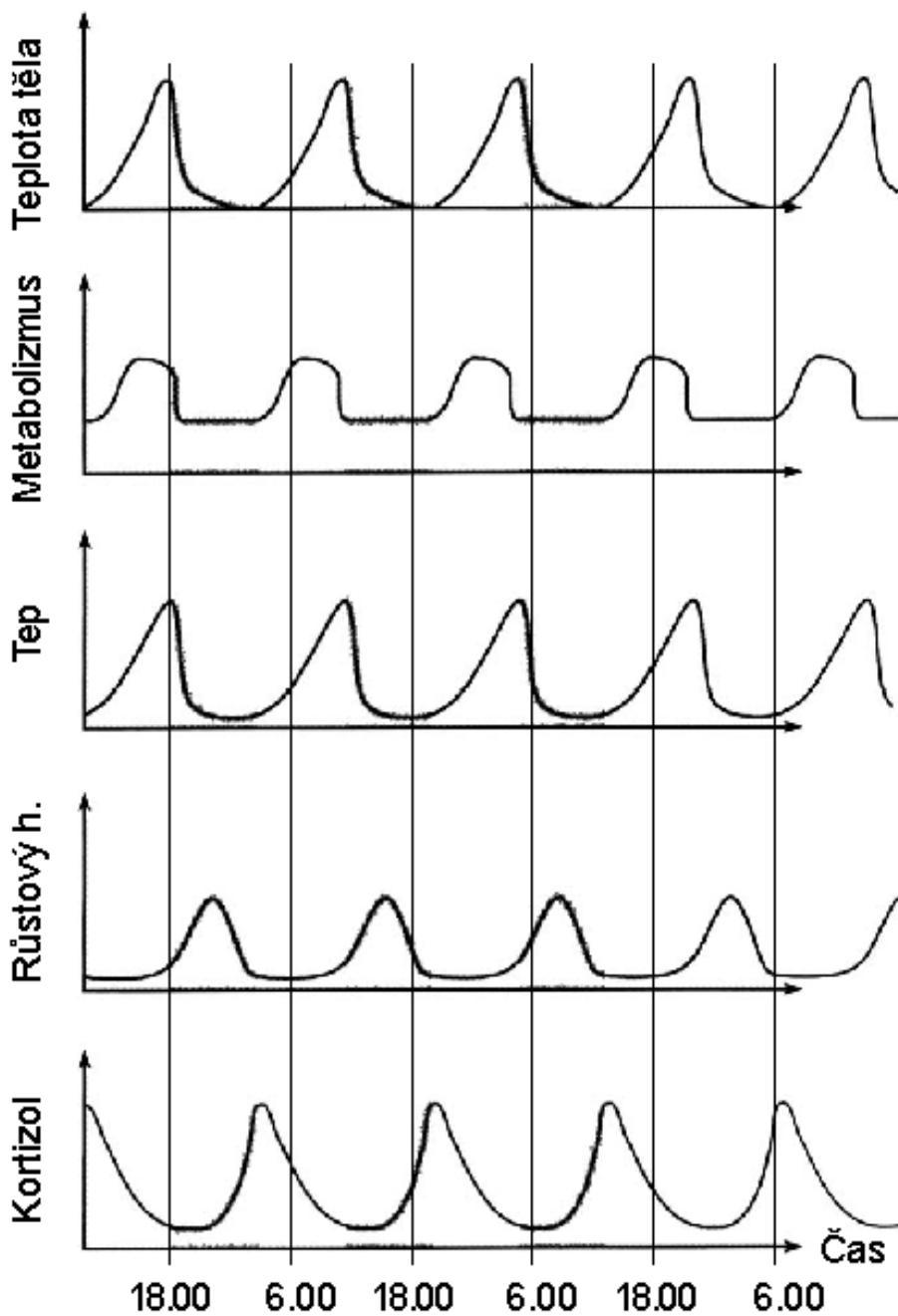
Bez vnějších korelátů: nervové vznacky, srdeční rytmus, dechový rytmus...

Negativní zpětná vazba je zdrojem kmitů.

Rytmicity s vazbou na prostředí

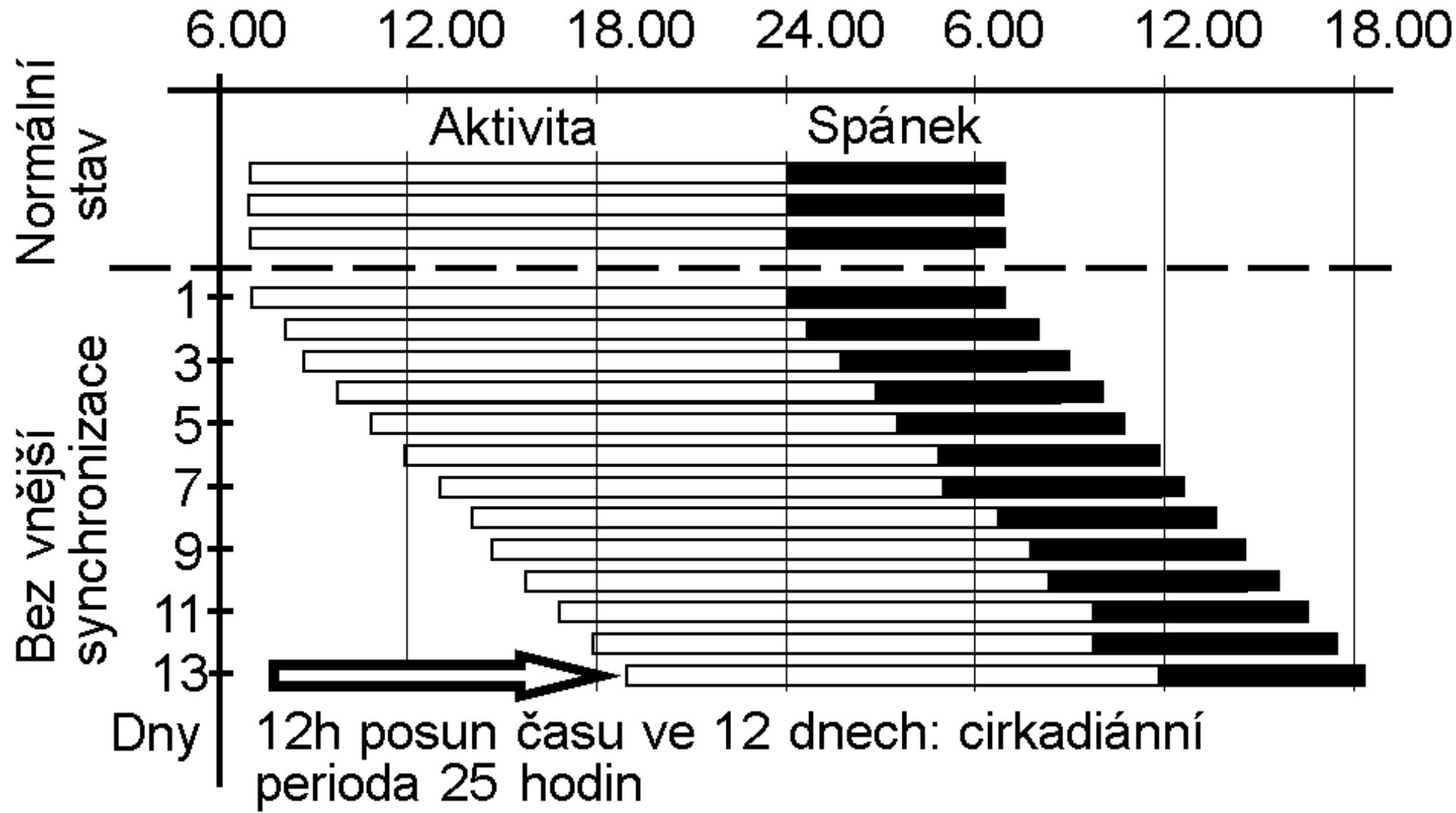
Cirkadiánní = asi 24 hod perioda

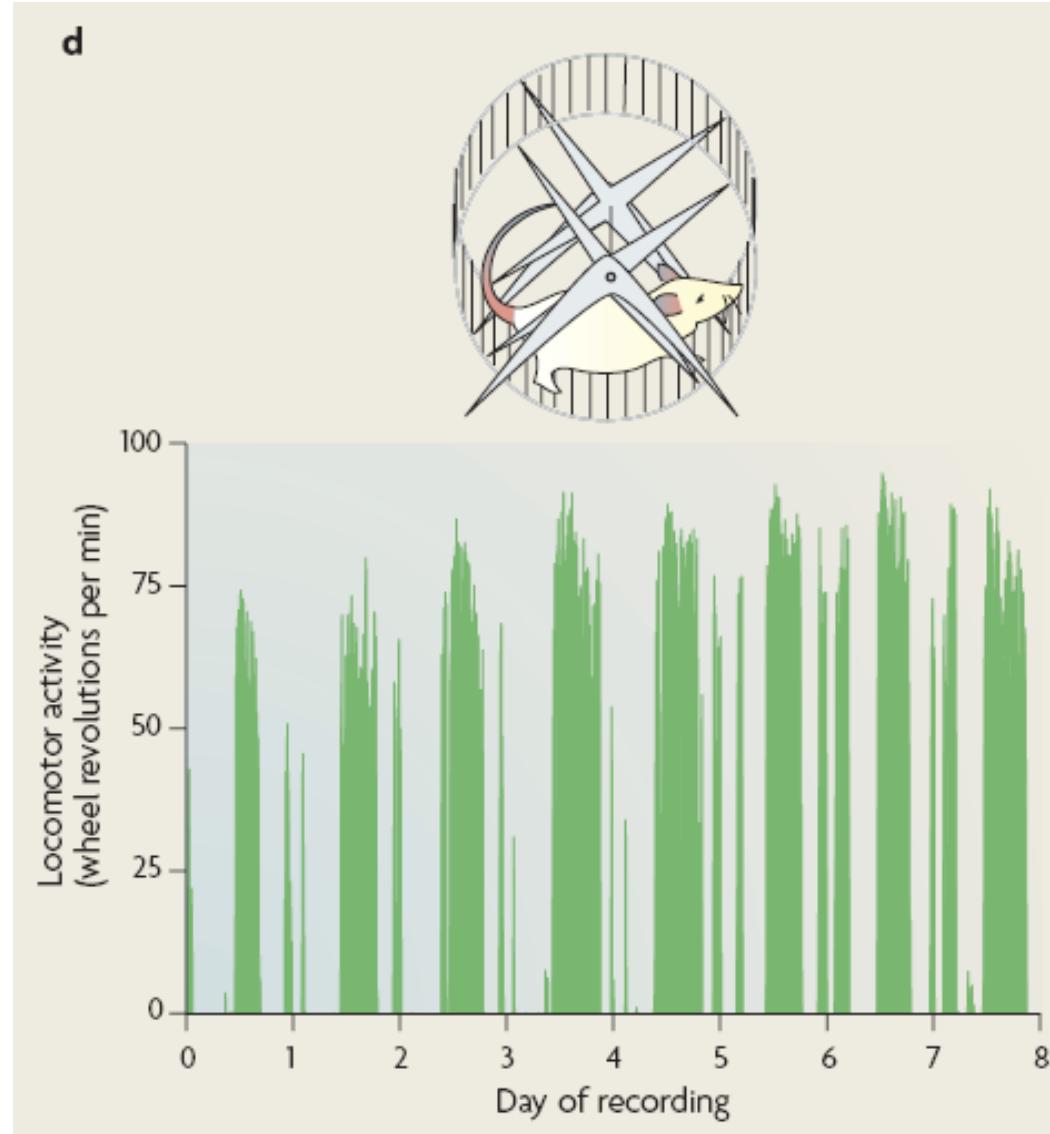
S vnějšími koreláty:

Synchronizátory (Zeitgeber): Silné, slabé
24 hodinové, lunární, anuální

Bez synchronizace se vnitřní rytmus rozejde s vnějším.

Jak se měří?
Běhací kolo (mlýnek)

Suprachiasmatické jádro a řízení motorické aktivity. Po vyřazení SCN se rytmus rozpadá

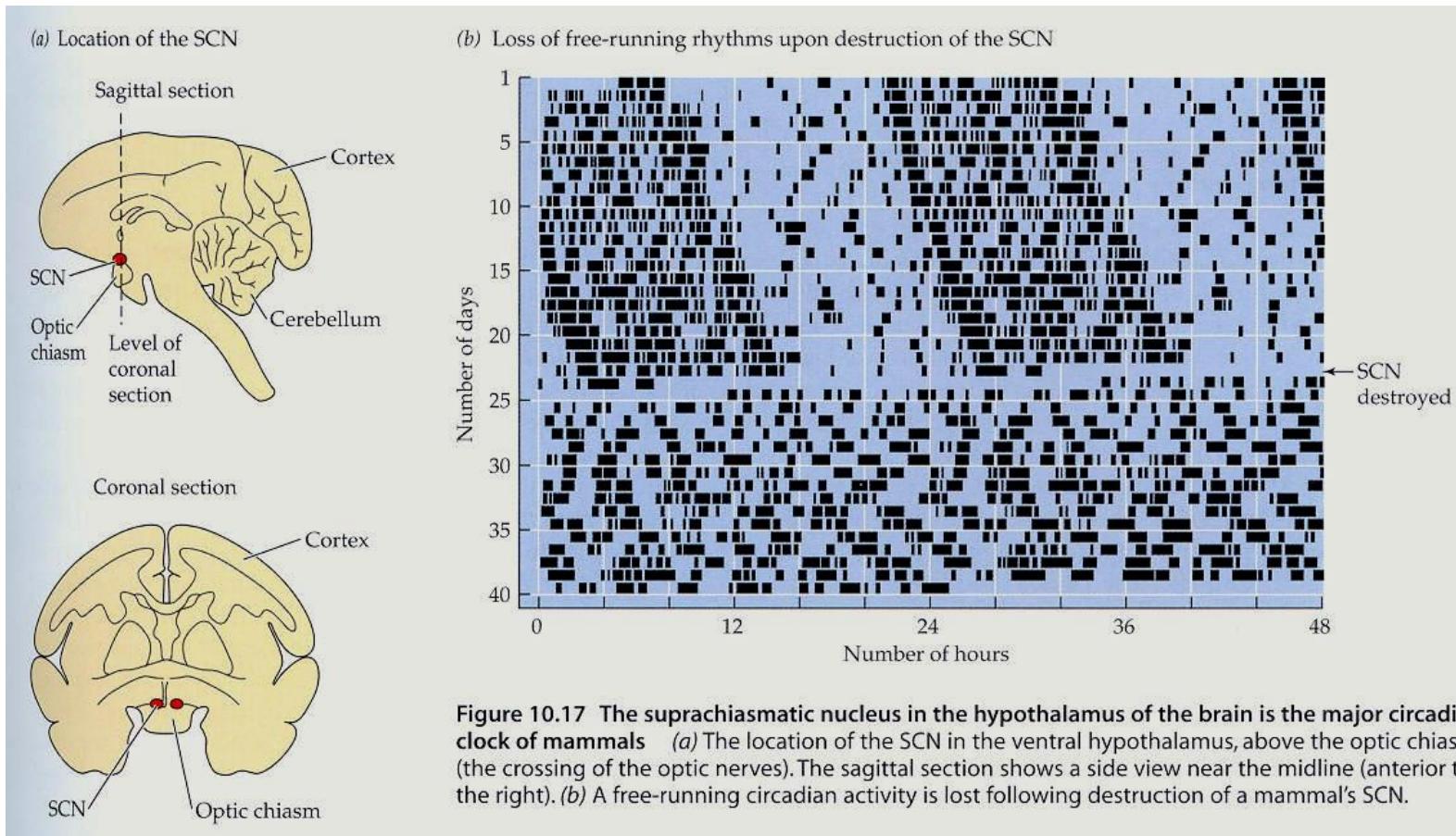
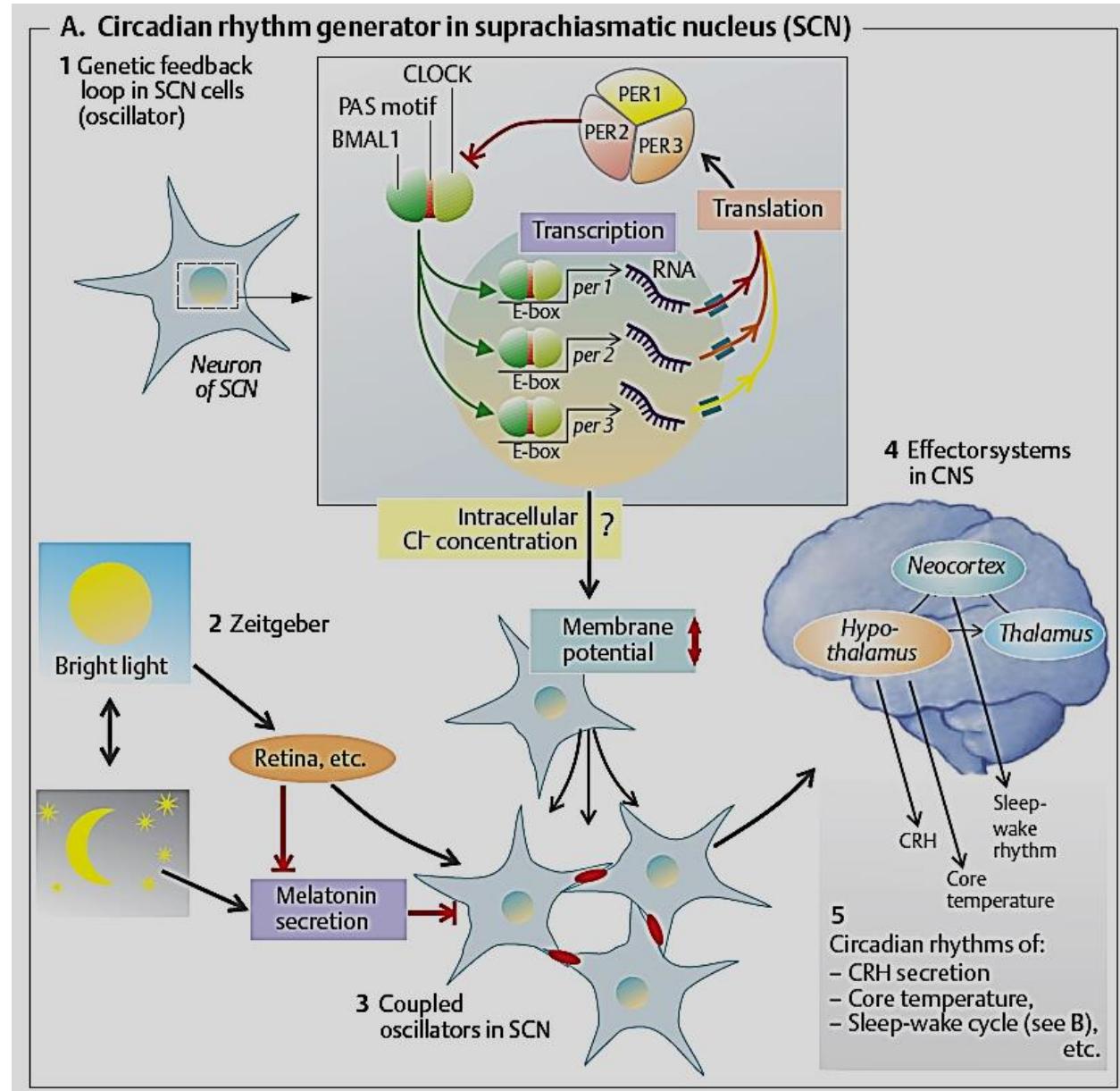
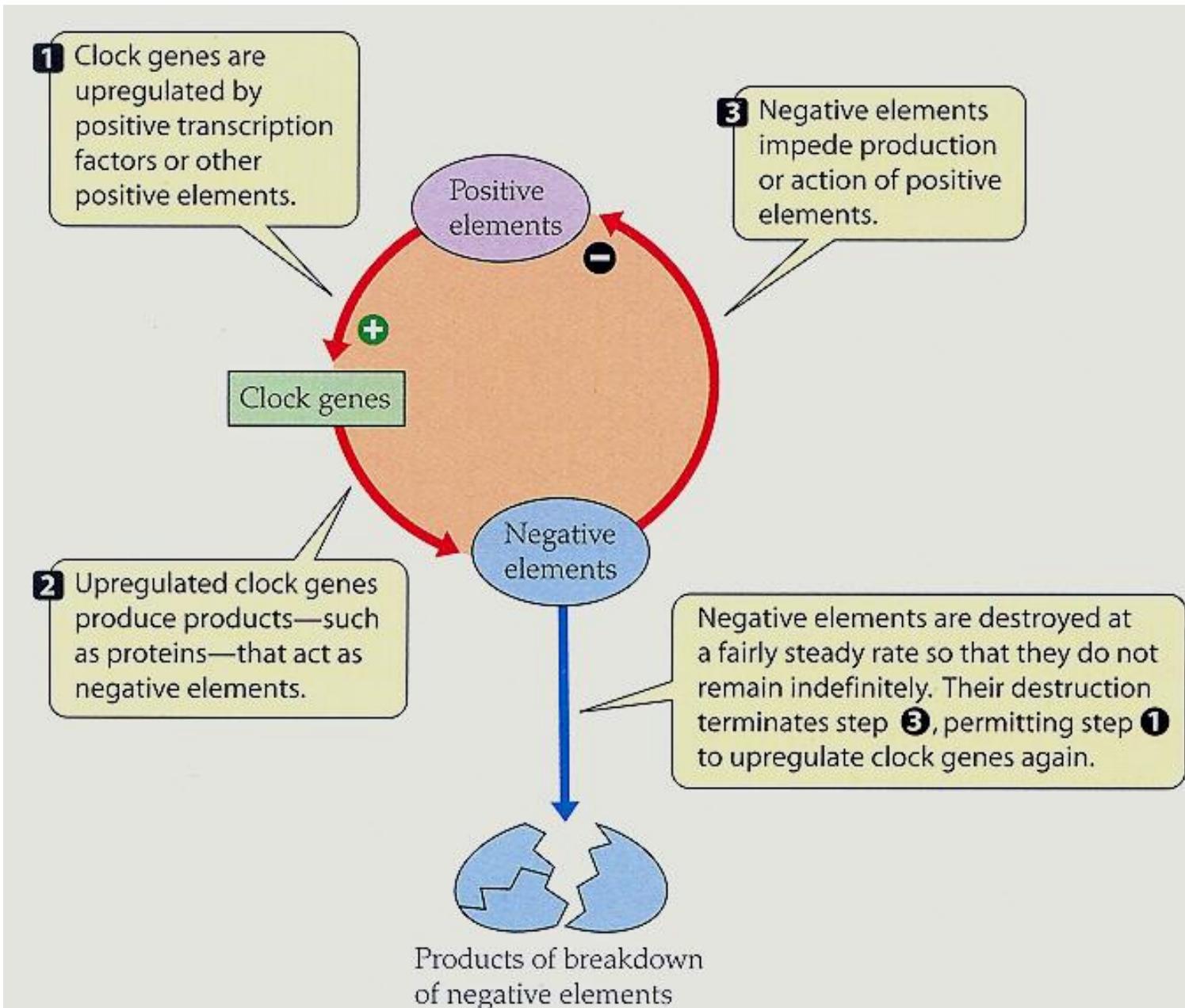

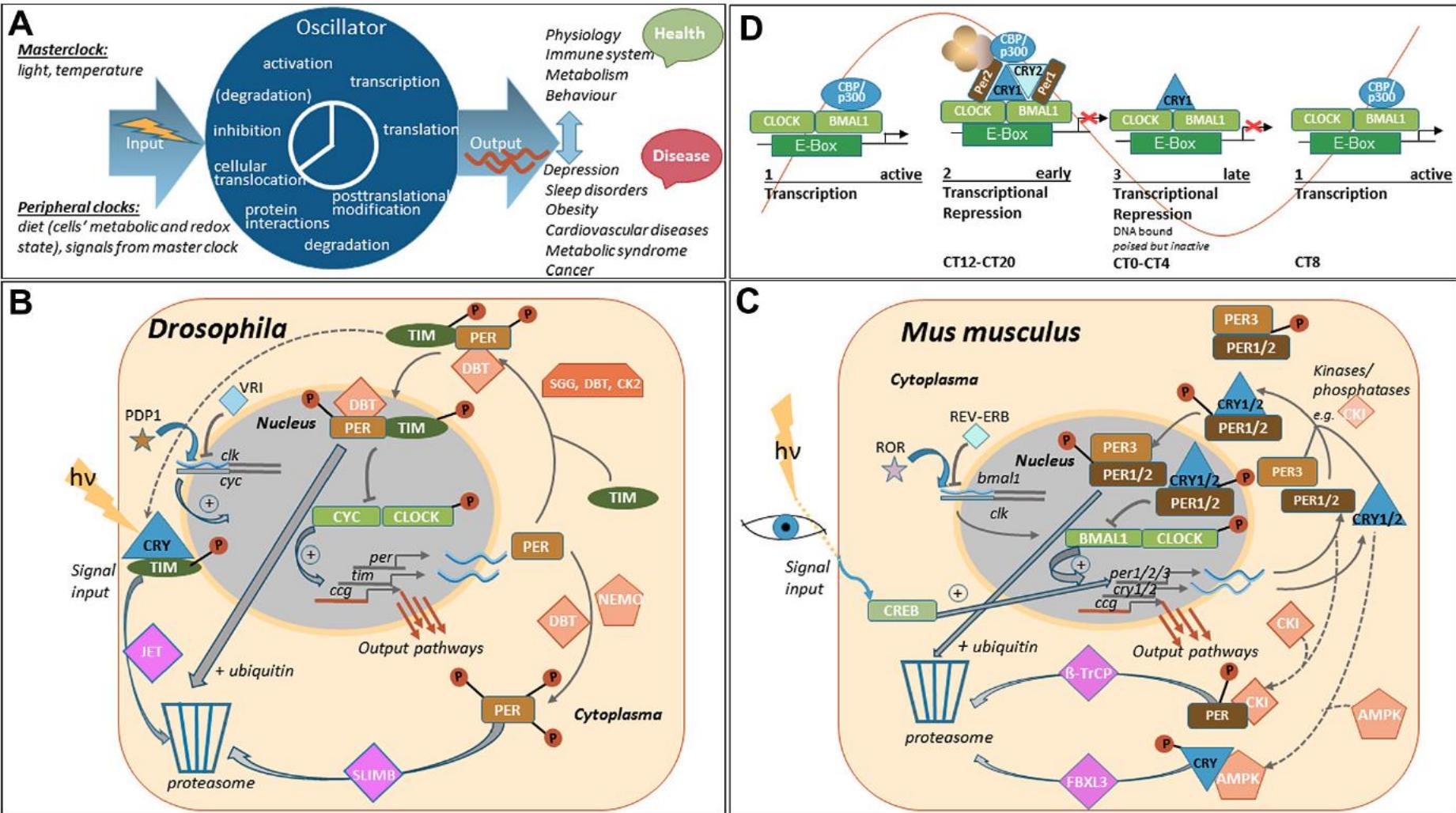
Figure 10.17 The suprachiasmatic nucleus in the hypothalamus of the brain is the major circadian clock of mammals (a) The location of the SCN in the ventral hypothalamus, above the optic chiasm (the crossing of the optic nerves). The sagittal section shows a side view near the midline (anterior to the right). (b) A free-running circadian activity is lost following destruction of a mammal's SCN.

Molekulární hodiny a zpětnovazebná smyčka synchronizovaná světlem. „Zeitgeber“ – synchronizátor, většinou fotosensitivní element

Molekulární hodiny a zpětnovazebná smyčka synchronizovaná světlem.

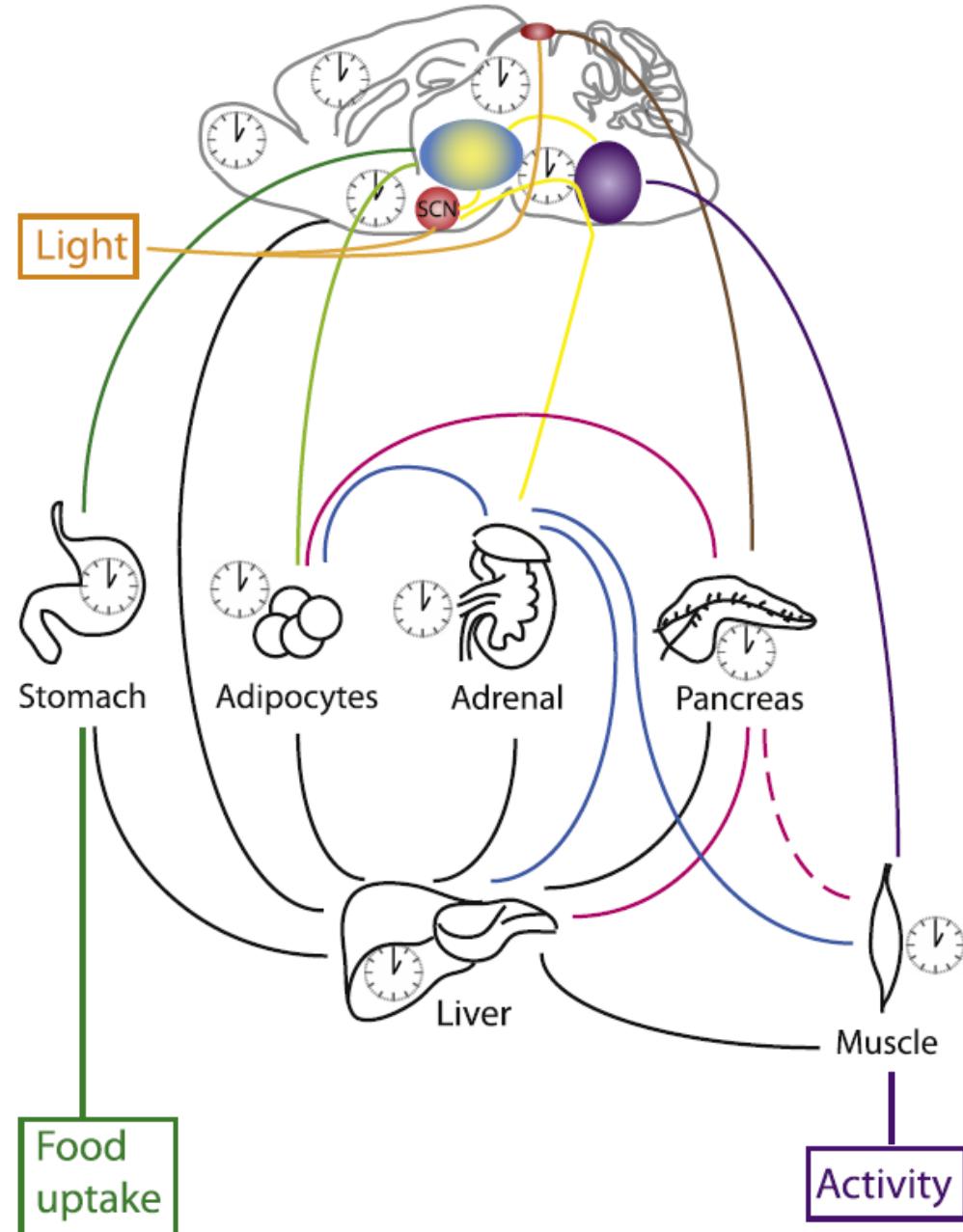

Centrální a periferní oscilátory

Circ. hodiny jsou v různých orgánech odpovědných za řízení metabolismu a pohybu.

Master clock v SCN je synchronizuje.

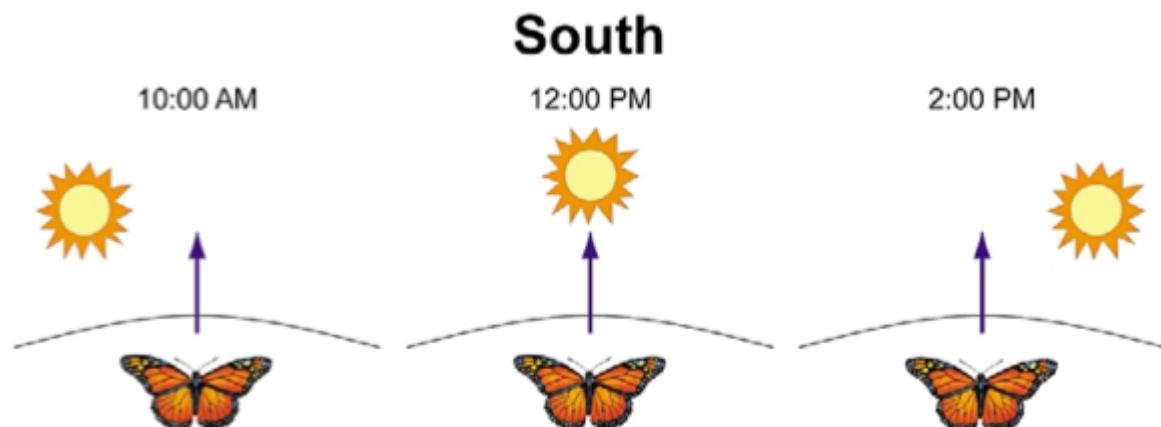
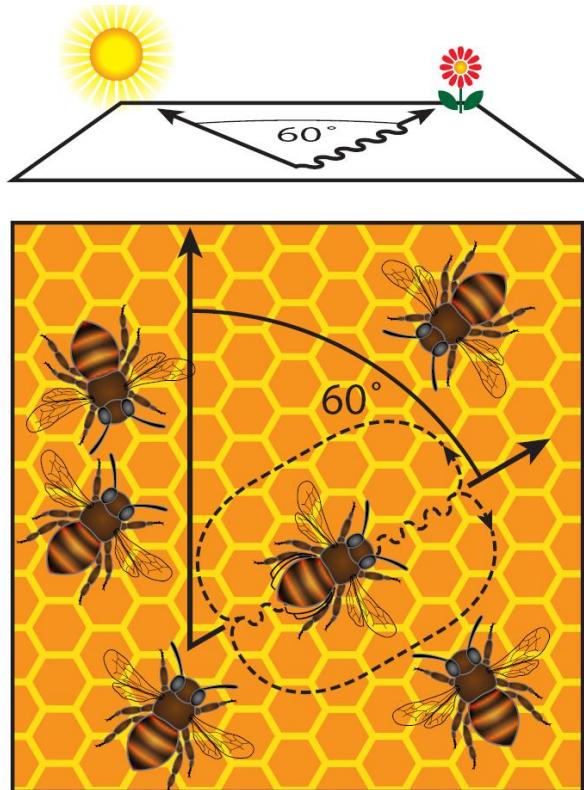
SCN a pineální orgán citlivé na světlo.

Význam hodin pro orientaci v prostoru

Orientovat se podle Slunce, znamená znát přesný čas.

Solární kompas využívali mořeplavci a využívají živočichové

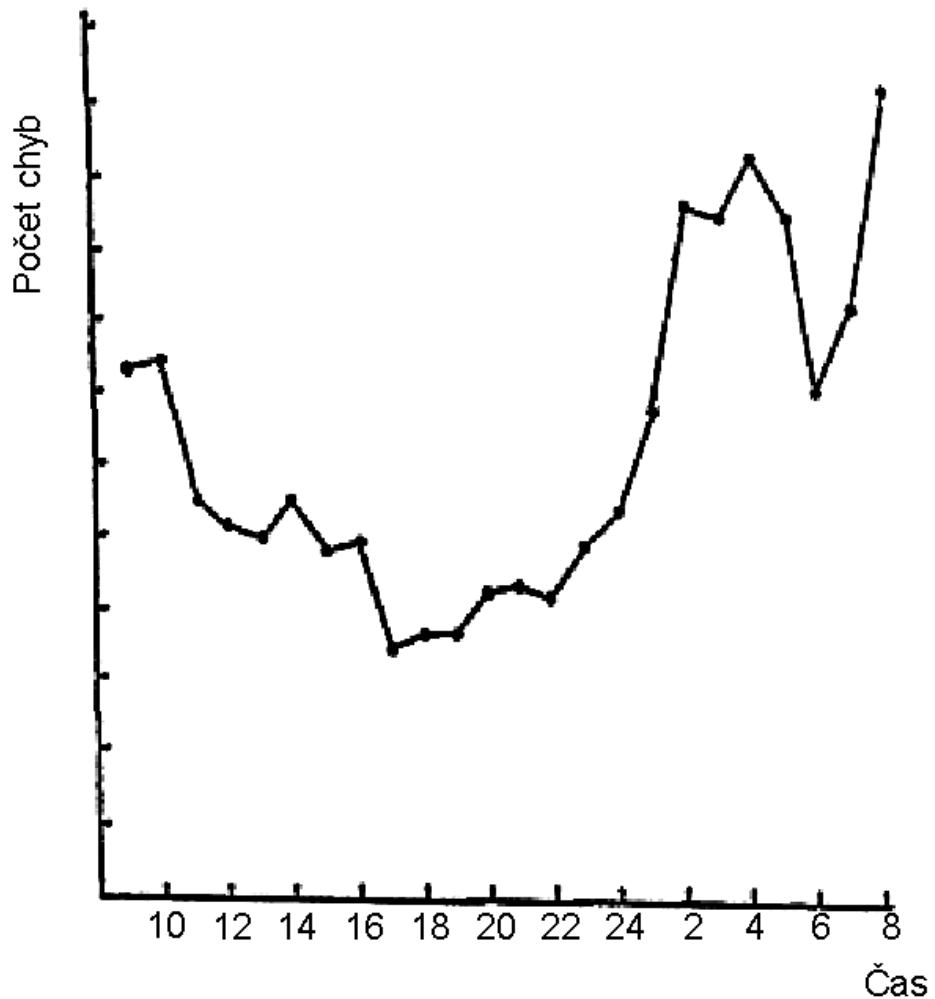
Chronobiologie

Chronopatologie

Pracovní výkon, učení soustředění, ale i účinnost léků závislá na denní době.

Při konfliktu hodin nebezpečí poruch spánku (jet lag), příjmu potravy (obezita, diabetes), psychiky, onkologických poruch...

Imbalanced and dysfunctional states can lead to diseases like metabolic syndrome, obesity, diabetes, cardiovascular disease, cancer, depression and sleep disorders.

Příklady testovacích otázek ke zkoušce z Fyziologie živočichů
<http://www.sci.muni.cz/ksfz/texty/fyztest.htm>

Základní studijní literatura: skripta Srovnávací fyziologie živočichů

1. Vysvětlete existenci klidového membránového potenciálu. Zmiňte roli K⁺ a Na⁺.

Příklad správné odpovědi na plný počet bodů: Hlavní roli mají ionty Na⁺, K⁺, Cl⁻ a intracelulární fixní anionty bílkovin. Klidový potenciál je asi –90mV. Příčiny vzniku: A) Elektrogenní Na/K pumpa čerpá 2 K⁺ dovnitř buňky a 3 Na⁺ ven. B) Propustnost membrány – Sodíková propustnost je nízká, zavřené kanály nedovolují Na⁺ vracet se do buňky. Elektrická i koncentrační síla působí vysokou hnací sílu sodíku. Draslíková propustnost je vysoká, jeho elektrická a protichůdná koncentrační síla se vyrovnávají – je blízko svému rovnovážnému potenciálu.

2. Popište děje při přenosu vzruchu mezi dvěma neurony přes synaptické spojení.

Příklad správné odpovědi na plný počet bodů: AP dorazí na synaptický knoflík. Depolarizace způsobí otevření napěťově vrátkovaných Ca kanálů. Nárůst intracelulárního Ca²⁺ vyvolá přesun a exocytózu vezikul s mediátorem do štěrbiny synapse. Mediátor se naváže na receptory postsynaptické membrány. Zde se otevřou kationtové kanály (přímo nebo přes kaskádu G-protein – adenylát cykláza – cAMP). Vzniklá depolarizace zvyšuje pravděpodobnost vzniku nového AP na iniciálním segmentu. Mediátor je ze štěrbiny odstraněn enzymaticky nebo endocytózou.

3. Jaké jsou možné adaptační strategie živočichů na změnu vnějších podmínek? Charakterizujte je.

Příklad správné odpovědi na plný počet bodů: A) Uteč. Např. migrace, diapauza, encystace. Zejména malé organizmy (relativně velký povrch) s měkkým tělem nemající izolační nebo regulační mechanizmy nemohou aktivně žít v nevhodném prostředí. B) Akceptuj. Zejména středně velcí s exoskeletem nemohou příliš regulovat vnitřní prostředí, ale mohou přežívat mimo optimum. C) Vyreguluj. Velcí živočichové mohou udržet konstantní optimální vnitřní prostředí.

4. Které hormony mohou ovlivňovat energetický metabolizmus. Jmenujte hlavní z nich, zmiňte místo sekrece a způsob působení.

Příklad správné odpovědi na plný počet bodů: A) Trijodtyronin a Tyroxin ze štítné žlázy zvyšují oxidační děje v mitochondriích a tak i metabolismus, proteosyntézu, zrání, růst. B) Somatotropin (růstový h.) z adenohypofýzy zvyšuje využívání lipidů a růst. C) Somatostatin z D buněk pankreasu snižuje využívání živin (tlumí sekreci inzulínu a glukagonu, resorpci ve střevě). D) Katecholaminy ze dřeně nadledvin mobilizují energetické rezervy, zvyšují svalový výkon. Podobně E) kortisol z kůry nadledvin.

Děkuji za pozornost !